

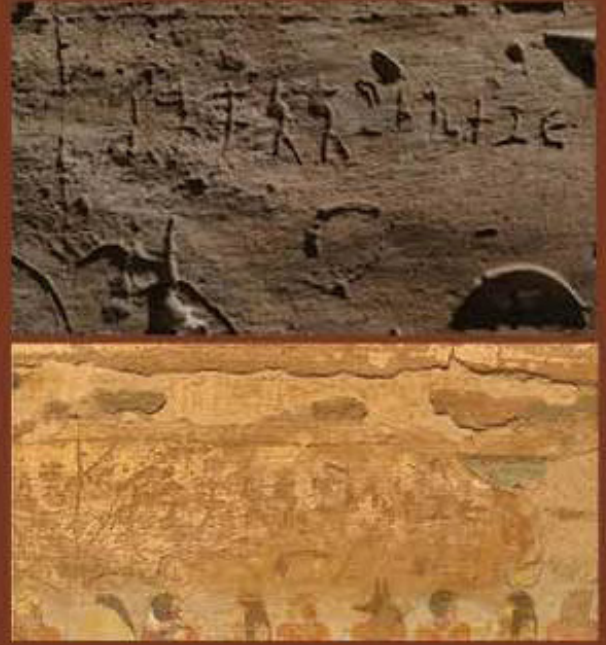

தமிழ்நாங்கு

(தமிழால் இணைவோம்)

இலக்கிய
சமய
பண்பாட்டுப்
பன்மொழி
மின்னிதழ்

தொல்காப்பியர் & தலைவன் பதிப்பாசிரியர் முனைவர் திருமதி செ. ராஜேஸ்வரி

சிகை கொற்றன் - ஓர் ஆய்வு
ஐயை திவ்யகுமாரி கண்ணம்மா

சப்த மாதர்கள் / சப்த கன்னிகள்
பேரா. ப. தேவி அறிவு செல்வம்

இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தில் கிறிஸ்துவப்
பெண் ஆளுமைகள்
அரிமா MJF வெங்கடேசன்

மாற்றம்: ஒரு துளி சிந்தனையில் மலரும்
மகாசமுத்திரம்
வி. குணசேகரன்

வண்ண விளக்குகள்- மரபுக் கவிதைகள்
- பூங்கொடி பராங்குசம் - ஒரு பார்வை
பொன். குமார்

பொருள் நலத்தால் ஓரளவு ஒத்துச்
செல்லும் குறட்பாக்கள்
மு. பழநிச்சாமி

செப்பறை அழகிய சுத்தர் கோயில்
இலக்கியங்கள் 1

பொதிகை குடும்பன் சண்முகக் குமார்

இன்றும் பல ...

Mallakkampu: The Lost Tamil Martial Sport
that Traveled Across India and the World

Bp Dr J Ravikumar Stephen G

தமிழர் இலக்கிய சமய பண்பாட்டு ஆய்விதழ்

தமிழணங்கு

(தமிழால் இணைவோம்)

மலர் - 04 இதழ் - 9
மார்ச் 2026

நிறுவனர் & தலைமைப் பதிப்பாளியர்
முனைவர் திருமதி செ. இராஜேஸ்வரி

பொறுப்பாளியர்
முனைவர் சந்திரிகா சுப்பிரமணியன்

ஆசிரியர் குழு
முனைவர் தேமொழி (அமெரிக்கா)
Dr. புதேரி தானப்பன் (டி.லி.)

வடிவமைப்பு
அருணேஷ்

செயற்கை நுண்ணறிவு படங்கள்
முனைவர் திருமதி செ. ராஜேஸ்வரி

Thamizhanangu
Printed and Published by :
E.Satish Rajkumar (Advocate)
3/422, Thiruvalluvar Street, Dinamani Nagar,
Madhurai.
Tamil Nadu – 625 018.
Ph : +91 78711 23226, +91 70109 97639

கட்டுரைகள் அனுப்ப..
rajatamiljuly@gmail.com

இவ்விதழில் இடம் பெற்றுள்ள கருத்துகள்
அனைத்தும் கட்டுரையாளர்களின் கருத்துகளே
ஆகும். அவற்றுக்கும் இதழாசிரியருக்கும் எந்தத்
தொடர்பும் இல்லை
- இதழ் ஆசிரியர்

உள்ளடக்கம்

1. சிகை கொற்றன் - ஓர் ஆய்வு ஐயை திவ்யகுமாரி கண்ணம்மா	3
2. பராசக் 'தி' முனைவர் சிவ இளங்கோ	9
3. வளமும் வாழ்வும் முனைவர் ச. அய்யம்பிள்ளை,	15
4. பொன்னோடு வந்து இரும்போடு பெயர்ந்த ! இன்றைய ஆனந்தம் ! டாக்டர் அண்ணாமலை சுகுமாரன்	20
5. சப்த மாதர்கள் /சப்த கன்னிகள். பேரா ப.தேவி அறிவு செல்வம்	27
6. திருக்குறள் மேல் கொண்ட காதல் பொறிஞர் ஜஸ்வந்த் சிங்	29
7. இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தில் கிறிஸ்துவப் பெண் ஆளுமைகள் அரிமா M.J.F வெங்கடேசன்	31
8. திருவள்ளுவருக்க தங்கக்காசு வெளியிட்ட மதுரை எல்லிஸ் துரை சூர்யா சேவியர்	34
9. இந்தியர்கள் யாருக்கும் ஹிந்தி தாய்மொழி அல்ல. சூர்யா சேவியர்	36
10. Mamankam Revisited: Copper Plates, Chera Federalism, and the Politics Behind a Misunderstood Tradition Bp Dr J Ravikumar Stephen G	38
11. மரபின் வேர்கள் - நூல் திறனாய்வு - 3 டாக்டர் புதேரி தானப்பன்	40
12. செப்பறை அழகிய கூத்தர் கோயில் இலக்கியங்கள் பொதிகை குடும்பன் சண்முகக் குமார்	51
13. மாற்றம்: ஒரு துளி சிந்தனையில் மலரும் மகாசமுத்திரம் வி.குணசேகரன்	55
14. Mallakkampu: The Lost Tamil Martial Sport that Traveled Across India and the World Bp Dr J Ravikumar Stephen G	69
15. எளிய முறையில் யாப்பறிவோம்: நெருப்பலையார்.இராம இளங்கோவன்	73
16. TAMILMAGAN's Gene Notes in Vengai Anchor Dr. C. Rajeswari M.A., M.Phil., Ph.D	76
17. ராஜ்குமாரி அம்ரித் கவுர் அரிமா வெங்கடேசன்	79
18. வண்ண விளக்குகள்- மரபுக் கவிதைகள் - பூங்கொடி பராங்குசம் - ஒரு பார்வை பொன். குமார்	82
19. தணியாது எரியும் காடு டாக்டர் புதேரி தானப்பன்	87
20. பொருள் நலத்தால் ஓரளவு ஒத்துச் செல்லும் குறட்பாக்கள் மு. பழநிச்சாமி	94

ஆள்வோர் யாராயினும் நாட்டைத்
தாய்போல் காத்திடுக!
இலக்குவனார் திருவள்ளுவன்

சங்கப் புலவர்கள் பொன்னுரை – 29

ஆள்வோர் யாராயினும் நாட்டைத் தாய்போல் காத்திடுக!

காவல்,

குழவி கொள் பவரின், ஓம்புமதி!

காத்தற்குரிய நாட்டைக், குழந்தையைத் தாய் காப்பதுபோல் காத்திடுவாயாக!

– நரிவெருடத்தலையார்

புறநானூறு 5, அடிகள் 6-7

திணை: பாடாண் திணை

துறை: செவியறிவுறுஉ; பொருண்மொழிக் காஞ்சியும் ஆம்.

சேரமான் கருவூர் ஏறிய ஒள் வாட் கோப்பெருஞ்சேரல் இரும்பொறையைக் கண்ட
பொழுது, நரிவெருடத் தலையார் பாடியது.

முழுப்பாடல்:

எருமை அன்ன கருங்கல் இடை தோறு,

ஆனிற் பரக்கும் யானைய, முன்பின்,

கானக நாடனை! நீயோ, பெரும!

நீயோர் ஆகலின், நின் ஒன்று மொழிவல்;

அருளும் அன்பும் நீக்கி நீங்கா

நிரயங் கொள்பவரொடு ஒன்றாது, காவல்,

குழவி கொள் பவரின், ஓம்புமதி!

அளிதோ தானே; அது பெறல் அருங் குரைத்தே.

(தொடரும்)

கலங்களில் உலகை அளந்த தமிழ் வணிகர்கள்

ஐயை திவ்யகுமாரி கண்ணம்மா
சென்னை

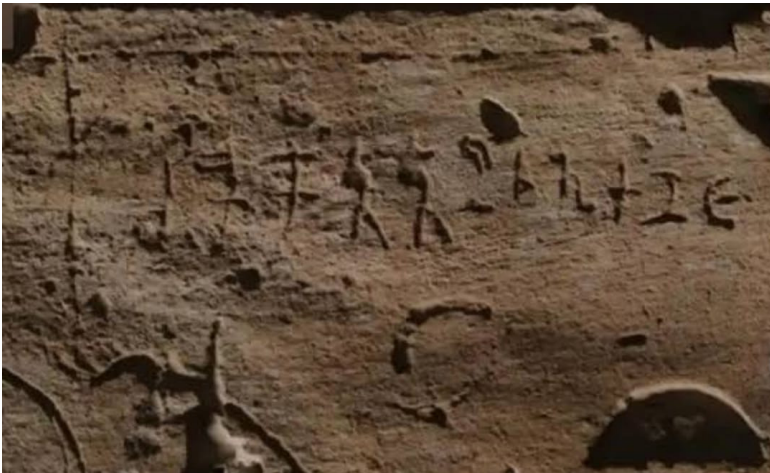

"எகிப்திய மம்மிகளின் மௌனத்தில் எப்போதாவது ஒரு தமிழனின் பெயர் ஒலிந்திருக்கும் என்று நீங்கள் கற்பனை செய்ததுண்டா?

எகிப்தின் பழைய தூசிகளைத் தட்டினால் அங்கு மின்னுவது ஒரு தமிழனின் பெயர் என்பது எத்தனை பெருமிதமாக உள்ளது!

வெறும் பெயர் மட்டுமல்ல, நம் நாகரிகத்தின் அடையாளம். வெறும் ஆற்றைக் கடக்கவே பயந்து கொண்டிருந்த சமுதாயங்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த நம் நாட்டில், சீறிப்பாய்ந்து அலைகளைக் கிழித்துக்கொண்டு பல கடல்களையும், பல புயல்களையும் எதிர்த்து வணிகம் செய்த தமிழ் வணிகர்களின் திறமையை இன்று உலகம் முழுவதும் அறிந்திருக்கிறது.

எகிப்து நாட்டில் அரசர்கள் வாழ்ந்த பள்ளத்தாக்கில் 2000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தமிழ் எழுத்துக்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. அரசர்களை மட்டுமே புதைக்கக்கூடிய ஒரு பகுதிதான் 'கிங்ஸ் ஆஃப் தி வேலி' (Kings of the Valley) என்று அழைக்கப்படும் அரசர்களின் பள்ளத்தாக்கு.

இங்கு உலகப் புகழ்பெற்ற துத்தகாமுன் மற்றும் பல பார்ரோகளின் உடல்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. அங்குள்ள ஆறு குடைவரைகல்லறைகளில், ஐந்து குடைவரை கல்லறைகளில் 30 கல்வெட்டுக்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் 20 கல்வெட்டுக்கள் கொடுந்தமிழ், பழந்தமிழ் என நாம் அழைக்கும் தமிழி எழுத்துக்களாகும்.

மற்ற கல்வெட்டுகள் பிராகிருதம், சமஸ்கிருதம் மற்றும் கரோஷ்டி மொழிகளிலும் எழுதப்பட்டுள்ளன.

சுவிட்சர்லாந்தின் யூனிவர்திடி ஆஃப் பாசல் (University of Basel) மற்றும் பிரான்ஸின் சி.என்.ஆர்.எஸ் (CNRS - Centre National de la Recherche Scientifique) ஆகிய நிறுவனங்களைச் சேர்ந்த குழுவினர் இணைந்துதான் இந்த ஆய்வுகளை மேற்கொண்டனர்.

ஆய்வாளர்கள் ஜூன் பெர்னாண்ட் - கௌடில் (Jean-François Goutail), ஆண்ட்ரே பெர்னாண்ட் (André Bernard) மற்றும் ஜூன்-பியர் ப்ரெளன் (Jean-Pierre Brun)

நடத்திய ஆய்வில் இவை கி.பி 1 முதல் 3 நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவையாக இருக்கலாம் என கணிக்கப்படுகிறது.

இதில் எட்டு இடங்களில் 'சிகை கொற்றன்' என்ற பெயர் இடம்பெற்றுள்ளது.

அதிலும் ஒரு கல்லறையில் 'சிகைக்கொற்றன் வரகண்ட' என்று இடம்பெற்றுள்ளது. இதுபோலவே கோவன் பெயரும் 'கோவன் வர கண்ட' என்று சாந்தன், கீரன் போன்ற பெயர்களும் இக்கல்வெட்டுக்களில் இடம்பெற்றுள்ளது.

நைல் நதியின் பண்டைய துறைமுகமான குசீர் அல்-காதிம் ல் நடைபெற்ற அகழ்வாராய்ச்சியில் 'கண்ணன் சாத்தன்' பாளை ஓடு மற்றும் மற்றொரு துறைமுகமான பெரனிகேவில் 'கொற்றபூமான்' என்ற தமிழ் பெயரும் கி.மு ஒன்றாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

வணிகத்திற்காக எகிப்துச் சென்ற தமிழர்கள், அரசர்களின் பள்ளத்தாக்கைச் சுற்றிப் பார்த்தபோது தங்கள் பெயரையும் எழுதிவிட்டுச் சென்றதாகப் பல ஊடகங்களிலும் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

சிறிது நேரம் டைம் மெஷினில் பயணம் பண்ணி கி.பி முதலாம் நூற்றாண்டுக்குச் செல்வோமா? அது இன்றைய நவீன உலகிற்கு இணையான ஒரு பன்னாட்டு வணிக மையமாக (International Hub) இருந்திருக்கும் என்று சொன்னால் உங்களால் நம்ப முடியுமா? பெரிப்ளஸ் சொல்வதைக் கேளுங்கள்.

பண்டைய தமிழகத்தின் ஒட்டுமொத்த வர்த்தகத்திலும் கடல் வணிகம் தான் பெரும் பங்கை வழங்கியது. வணிகக் கப்பல்களின் போக்குவரத்து பற்றியும் சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படும் சில விவரங்கள் யவனர்கள் பற்றிய குறிப்புகள் உண்டு.

யவனர்கள் என்று அழைக்கப்படும் ரோமானியர்கள் இவர்களது கப்பல் கலங்களைப் பற்றிப் பெரிதும் பதிவு செய்துள்ளனர். ரோமிலிருந்து சரக்குகளை எடுத்து வந்த கப்பல்கள் அதற்குப் பதிலாக தமிழகத்திலிருந்து 'கரி' என்ற மிளகினை ஏற்றிச் சென்றது. வலுவாகக் கட்டப்பட்ட யவனர்களின் கலங்கள் வளமிக்க முசிறிக்குப் பொன்னோடு வந்து மிளகைக் கொண்டு சென்றன. இந்த கலங்கள் பாண்டிய நாட்டுக்கு நறுமணமிக்க மதுவையும் கொண்டு வந்தது. அது அந்நாட்டு மக்களால் பெரிதும் விரும்பப்பட்டதாக இருந்தது. துறைமுகங்கள் பெரிய வர்த்தக மையங்களாக விளங்கின. கடலைத் தாண்டிய வணிகம், கடற்கரை வணிகம், நில வணிகம் ஆகிய மூன்றும் இங்கே ஒன்று சேர்ந்தன.

பல நாட்டிலிருந்து வந்த பல மொழி பேசும் வணிகர்களும் அங்கே ஒன்று கூடினர். சங்க இலக்கியத்தில் கூறப்படும் பெரும்பாலான துறைமுகங்கள் கிழக்கு கடற்கரை பகுதியில் அமைந்திருந்தன. உலகெங்கும் பரவி இருந்த தமிழக வணிகர்கள் இங்கிருந்து எப்படியெல்லாம் வணிகம் செய்தார்கள் என்பதனை 'பெரிப்ளஸ் ஆஃப் எரித்ரேனியன் ஸீ' (Periplus of the Erythraean Sea) என்ற புத்தகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இதில் பொதுயுகம் முதலாம் நூற்றாண்டில் மூன்று வகையான கப்பல்கள் இந்த கடலில் உலவின. கடலோரமாகச் செல்லும் நாட்டுப் படகுகள், 'சங்கரா' என்று அழைக்கப்பட்ட மரத்துண்டுகளைச் சேர்த்து கட்டப்பட்ட பெரும் கப்பல்கள், மலையாவுக்கும் வடக்கில் கங்கைக்கரைக்கும் சென்று வரக்கூடிய 'கொலாந்தியா' என்று அழைக்கப்பட்ட மிகப்பெரிய கப்பல்கள் இந்த கடல் முழுக்க இருந்ததாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இந்தியாவுடனான நேரடி கடல் வணிகத்தையும் அது ஆதரித்தது. அதுவரை வருடத்திற்கு 20 கப்பல்கள் மட்டுமே என்று இருந்த ரோமானிய கப்பல்களின் எண்ணிக்கை தினமும் ஒன்று என்ற அளவுக்கு உயர்ந்தது. இவ்வாறு கப்பல் போக்குவரத்து அதிகரித்ததன் பலனாக இந்தியாவுக்கும் ரோமுக்கும் உடனான வணிகத் தொடர்பும் அதிகரித்தது. நாளடைவில் ரோமிலிருந்து அதிகமான கப்பல்கள் இந்தியாவை வந்தடைந்தது. இதிலிருந்து நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது என்னவென்றால், இந்தியப் பொருட்களுக்கான தேவை ரோமில் மிகவும் அதிகரித்து விட்டதையே இவை தெரியப்படுத்திக் கொண்டிருந்தன.

இக்காலத்தில் ரோமானிய வர்த்தகர்கள் மேற்குக்கரையோரத்தில் இருந்து பாலக்காட்டுக் கணவாய் வழியாக கோயம்புத்தூர், ஈரோடு, கரூர் போன்ற ஊர்களைக் கடந்து கிழக்கில் உள்ள சந்தைகளில் வர்த்தகம் செய்து வந்தார்கள். கிழக்குக் கரை துறைமுகங்களை மேற்கிலுள்ள நகரங்களோடு இணைக்கும் முக்கிய மையங்களாக இந்த மாவட்டங்கள் விளங்கி வந்தன. தவிர முக்கிய ஏற்றுமதிப் பொருட்களான மிளகும், ஏலமும் மேற்குப் பிரதேசத்தில் இருந்துதான் கிடைத்தன. மிளகுக்காகவும் வாசனைப் பொருட்களுக்காகவும், லவங்க மரத்தின் இலையான 'மலபத்திரம்' என்ற பிரியாணி இலையிற்கும் மேற்கிலிருந்து பெரிய கப்பல்கள் இந்த துறைமுகங்களுக்கு வந்து கொண்டே இருந்தன.

இந்தக் கப்பல்களில் அதிக அளவு நாணயங்கள், புஷ்பராகம், அஞ்சனக்கல், பவளம், கச்சா கண்ணாடி, தாமிரம், தகரம், ஈயம், கொஞ்சம் மது, ஆடை வகைகள் ஆகியவை கொண்டு வரப்பட்டன. மிளகு, அதிக அளவிலான முத்துக்கள், தந்தம், பட்டாடைகள், கங்கைக் கரையிலிருந்து வரும் வாசனைத் தைலமான இலாமிச்சை தைலம், உள்நாட்டிலிருந்து வரும் மலபத்திரம், பளிங்குக் கற்கள், படிக பச்சை வைரம், நீலக் கற்கள், ஆமை ஓடுகள் ஆகியவற்றை இங்கிருந்து இந்தக் கப்பல்கள் கொண்டு சென்றன.

பழங்காலத்தில் தமிழகம் ஒரு மாபெரும் வணிகத் தளமாகவும், உலகின் பல்வேறு பொருட்கள் புழக்கம் தரும் ஒரு பகுதியாகவும், பல நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி மற்றும் இறக்குமதி செய்யும் மிகப்பெரிய துறைமுகங்களையும் கொண்டிருந்ததை அறிய முடிகிறது. உலக அளவில் பழந்தமிழுக்கு இத்தனை முக்கியத்துவம் உருவாகிக் கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில்,

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கண்டெடுக்கப்பட்ட வியன்னா கண்காட்சியில் வைக்கப்பட்டுள்ள இரண்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பாப்பிரஸ் ஒன்றில், முசிறியைச் சேர்ந்த வர்த்தகர் ஒருவருக்கும், அலெக்சாண்ட்ரியாநாட்டைச் சேர்ந்த வணிகர் ஒருவருக்கும் முசிறியில் இருந்து வழங்கப்பட்ட பொருட்களுக்குறித்துச் செய்தி ஒன்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. இது கிரீக் மொழியில் எழுதப்பட்ட ஒப்பந்தம்.

ஒரு தரப்பு வணிகத்திற்காக முசிறியில் வாங்கப்பட்ட கடனைப் பற்றித் தெரிவிக்கிறது. அலெக்சாண்ட்ரியாவிலிருந்து எழுதப்பட்ட மறுதரப்பு இலாமிச்சை தைலம், தந்தம், ஆடை கூவியல்கள் என்று முசிறியில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருட்களைப் பற்றித் தெரிவிக்கிறது. இந்த வணிக ஒப்பந்தம் முசிறியில் இருந்து பொருட்களைக் கப்பல்களில் ஏற்றப்பட்டு அலெக்சாண்ட்ரியாவில் வந்து இறங்கும் வரையான காலத்தை உள்ளடக்கியது.

இதில் வர்த்தகம் செய்யப்படும் பொருட்கள், அவற்றின் அளவு, மதிப்பு மற்றும் ரோமானிய சுங்க அதிகாரிகள் விதிக்கும் 25 விழுக்காடு வரி ஆகியவற்றின் விவரங்களும் தரப்பட்டுள்ளன.

இந்த சரக்கில் 700-லிருந்து 1700 பவுண்டுகள் இலாமிச்சை தைலம், 4700 பவுண்டுகள் தந்தப் பொருட்கள், 790 பவுண்டு ஆடை வகைகள் உள்ளன. இதன் மொத்த மதிப்பு எகிப்தில் உள்ள 2400 ஏக்கர் நிலத்தின் விலைக்குச் சமமானது என்று இந்த ஆவணம் தெரிவிக்கிறது. பண்டைய காலத்தில் தனிப்பட்ட வணிக ஏற்றுமதியாளர்கள் கூட அதிக அளவில் வர்த்தகம் செய்தார்கள் என்பதைத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. இலாமிச்சை தைலம் கங்கைக் கரை தைலம் என்ற பெயரிலும் அழைக்கப்பட்டது.

இது பண்டைய காலத்தில் இருந்த வர்த்தக நடைமுறைகள் எவ்வாறு செயல்பட்டன என்பதைப் பற்றியும் விளக்குகிறது.

பயணத்தின் காலத்தைப் பற்றியும், பொருட்களின் அளவு, மதிப்பு பற்றியும் எழுதப்பட்ட ஒப்பந்தங்கள் இருந்தன. நீண்ட கால கடன் வசதிகள் (Credit Limits) அந்த காலத்திலேயே இருந்தது என்பதையும், சீராக அவை நடைபெற உதவின என்பதையும் இது காட்டுகிறது. இந்த ஒரு ஒப்பந்தத்தை வைத்து நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது என்னவென்றால், பல

நிலப்பரப்புகளைத் தாண்டி, மழை, வெயில், புயல் என பல இயற்கை சிற்றங்களையும் கடந்து, கடலின் அலைகளைக் கிழித்து அத்தனை தூரங்கள் சென்று வர்த்தகம் செய்த தமிழர்கள், தன் பெயரை 'நான் இங்கு வந்து பார்த்துவிட்டுச் சென்றேன்' என்பதற்காக மட்டும் அவர்கள் எழுதியிருக்க வாய்ப்பில்லை.

A Calpentyn Coaster.

எகிப்தில் கடும் வெயில் நிலவுவதால் உடல் சூட்டைத் தணிக்கவும், சர்மத்தைப் பாதுகாக்கவும் இலாமிச்சை போன்ற குளிர்ச்சியான எண்ணெய்களைப் பயன்படுத்தினர். அவர்களின் முக்கிய சடங்கான அரசர்களின் உடல்களைப் பதப்படுத்தும் 'மம்மிஃபிகேஷன்' (Mummification) முறைகளிலும் நறுமண வேர்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. இவை பதப்படுத்தும் எண்ணெய்களாகவும் அறியப்படுகிறது. ரோமானியர்கள் மற்றும் எகிப்தியர்களுடனான தமிழகத்தின் வணிகத் தொடர்பு என்பது வெறும் பொருட்களோடு மட்டும் நின்றிருக்க வாய்ப்பில்லை. தொழில்நுட்பப் பகிர்வு நடந்திருக்கலாம் என்பதற்குத்தான் 'சிகை கொற்றன்' போன்ற பெயர்கள் வலுவான சான்றுகளாக அமைகின்றன.

பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்த தமிழர்கள் அவற்றை பயன்படுத்தும் முறையையோ அல்லது தரக் கட்டுப்பாட்டுப் பணிகளையோ (Quality check) மேற்கொண்டிருக்க வாய்ப்புள்ளது. நறுமணப் பொருட்கள் மற்றும் வேதிப் பொருட்களைக் கையாளுவதில் தமிழர்கள் பெற்றிருந்த நுணுக்கமான அறிவு, மம்மியாக்கச் செயல்பாட்டில் ஆலோசனையாக வழங்கப்பட்டிருக்கலாம்.

பெரனிகே போன்ற துறைமுகங்களில் கண்டறியப்பட்ட தமிழி எழுத்துக்கள் அங்குத் தமிழர்கள் தங்கிப் பணியாற்றியதை உறுதிப்படுத்துகிறது. ஒரு கல்லறையின் உயரத்தில் பெயர் பொறிக்கப்படுவது என்பது அந்த கட்டுமானத்திலோ அல்லது சடங்கிலோ அந்த

நபர் ஒரு முக்கியமான பொறுப்பை, ஒரு சூப்பர்வைசராகவோ (Supervisor) ஒரு எக்ஸ்பர்ட்டாகவோ (Expert) வகித்திருப்பார் என்பதையே காட்டுகிறது.

வரலாறு என்பது வெறும் போர்களும் அரசர்களும் மட்டுமல்ல, இது போன்ற முக்கியமான தரவுகளை நாம் கண்டெடுப்பதில்தான் இருக்கிறது. இன்று நாம் பயன்படுத்தும் ISI அல்லது FSSAI போன்ற தரமுத்திரைகள் எப்படி ஒரு பொருளின் நம்பகத்தன்மையை உறுதிப்படுத்துகிறதோ, அதே போன்ற ஒரு முறையைத்தான் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே நம் முன்னோர்கள் பின்பற்றி இருக்கிறார்கள். சிகை கொற்றன் போன்ற பெயர்கள் வெறும் பெயர்களாக இருக்க வாய்ப்பில்லை, அவை ஒரு தரச் சான்றுதலாக இருக்கவே வாய்ப்பிருக்கிறது.

தமிழகத்தின் இரும்பு மற்றும் தொழில்நுட்பம் இல்லாமல் ரோமானியர்களின் பிரம்மாண்டமான சிலை கட்டுமானங்கள் சாத்தியமாகி இருக்காது என்ற கருத்தை நோக்கித் தற்போதைய ஆய்வுகள் நகர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஒரு பெரிய கட்டுமானத்திலோ அல்லது மம்மியாக்கம் போன்ற மிக நுணுக்கமான ஒரு செயல்முறையிலோ ஒரு நிபுணர் தன் பெயரைப் பொறிக்கிறார் என்றால், 'அந்த வேலைக்கு நான் பொறுப்பு' அல்லது 'இதன் தரம் என்னால் உறுதி செய்யப்பட்டது' என்று அவர் உலகிற்குச் சொல்வதாகவே பொருள் கொள்ள வேண்டும். ஒரு கட்டிடத்தைக் கட்டி முடித்ததும் 'Checked by' என்று ஸ்டிக்கர் ஒட்டுவதைப் போல, எகிப்திய கல்லறைகளில் உயரமான இடங்களில் இந்தப் பெயர்கள் இருப்பது அந்தப் பணியை மேற்பார்வையிட்ட தமிழர்களின் அங்கீகாரத்தையே காட்டுகிறது.

வெறும் பொருட்களை மட்டும் அனுப்பாமல் அந்தப் பொருட்களை எப்படிப் பயன்படுத்த வேண்டும் அல்லது சர்வீஸ் மேனுவல் (Service Manual), டெக்னிக்கல் சப்போர்ட் (Technical Support) கொடுக்கவும் நம் ஆட்கள் அங்குச் சென்றிருக்கலாம். குறிப்பாக இரும்பு உருக்குதல் மற்றும் ரசாயனக் கலவைகள், நறுமணப் பொருட்களை எப்படிப் பயன்படுத்த வேண்டும், எப்படி பதனிடுதல் போன்ற வேலைகளுக்குத் தமிழர்கள் முன்னோடியாக இருந்திருக்கிறார்கள்.

கிறிஸ்து பிறப்பின் பொழுது கூட மூன்று ராஜாக்களில் ஒருவர் பரிமள தைலத்தை பரிசாக கொண்டு போவது புனித விவிலியத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது இவர் தமிழ்நாடு அல்லது இலங்கையை சார்ந்தவராக இருக்கலாம் என்று பல இலங்கை ஆய்வாளர்களும் கூறி வருகின்றனர் ஆக ஆராய்ச்சியாளர்கள் எகிப்தின் செயல்முறைகளில் தமிழர்களின் பங்கு இருக்குமா என்ற கோணத்தில் தன் கண்ணாட்டத்தை மாற்ற வேண்டும் அப்படி ஆராய்வதன் மூலம் பல தகவல்களும் பண்டைய நடைமுறை வழக்கமும் தெரிய வரலாம்.

பல இடங்களில் தமிழ் இனி மெல்ல சாகும் என்ற வாசகங்களை அனல் பறக்க பேசி வரும் சமயத்தில் தமிழ்த்தாயின் மகுடத்தில் மேலும் ஒரு ஜொலிக்கும் மாணிக்கமாய் வந்து சேர்ந்திருக்கிறார் சிகைக் கொற்றன்.

பராசக் 'தீ'

முனைவர் சிவ இளங்கோ
புதுச்சேரி.

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

இந்தி மொழித் திணிப்பை உருவாக்கிய இயக்கங்கள்

காந்தியடிகள் தென்னாப்பிரிக்காவில் இருந்த காலத்திலேயே தமிழ் மொழியைக் கற்றுக் கொண்டார் என்றும், அதற்குக் காரணம் ரஷ்ய எழுத்தாளர் லியோ டால்ஸ்டாய் என்றும் அறிந்திருக்கிறோம். காந்திக்கும், டால்ஸ்டாய்க்கும் நிகழ்ந்த கடிதப் போக்குவரத்தில், டால்ஸ்டாய் அறம் சார்ந்த சில கருத்துகளைத் தொடர்ந்து எழுதி வந்தது காந்தியைக் கவர்ந்தது. அதைப் பற்றிக் கடித வழியில் அவர் டால்ஸ்டாயிடம் வினவிய போது, அது உங்கள் நாட்டைச் சேர்ந்த தமிழ் மொழியின் இலக்கியங்களில் (திருக்குறளில்) இருக்கின்ற கருத்துகள்தான் என்று விளக்கியிருந்தார். வியப்படைந்த காந்தியடிகள், திருக்குறள் நூலைத் தருவித்துக் கற்கத் தொடங்கினார்.

திருக்குறளின் அறக் கருத்துகளால் தமிழ் மொழியின்பால் ஆர்வமுற்று, அதையும் கற்றுக் கொள்ள விரும்பினார் காந்தியடிகள். ஓரளவு தன் பெயரை எழுதும் அளவுக்குக் கற்றுக் கொண்டார். இன்னொரு பிறவி ஒன்று இருந்தால், தான் தமிழ்நாட்டில் பிறந்து திருக்குறளைக் கற்க வேண்டும் என்று தன் ஆவலை வெளிப்படுத்தினார். (இன்றைய குஜராத் கேடிகள் நினைவுக்கு வரக்கூடும் - பாவம் காந்தியார்) தமிழ் குறித்து காந்தியடிகள் கூறியதெல்லாம் எந்த அளவுக்கு அறத்தன்மையது என்று கருத இயலவில்லை. ஏனெனில் அவர், “ஒவ்வொரு இந்தியக் குடிமகனும், தன் வட்டார மொழியுடன் இந்தியையும் கற்க வேண்டும்” என்று 1909 ஆம் ஆண்டிலேயே கூறியிருந்தார். காரணம், இந்தியாவின் இந்தி மொழி பரப்பும் இயக்கங்கள் பற்றி அவர் அறிந்திருந்தது தான்.

சுவாமி தயானந்த சரஸ்வதி, 1875 ஆம் ஆண்டில் ஆரிய சமாஜம் மூலம் இந்தி மொழியை (ஆர்ய பாஷா) இந்தியா முழுவதும் பரப்பும் முயற்சியை முன்னெடுத்தார். அவர் தனது 'சத்யார்த்த பிரகாஷ்' என்னும் நூலை இந்தி மொழியிலேயே எழுதினார். 1893 ஆம் ஆண்டில், வாரணாசியில், 'காசி நாகரி பிரச்சாரிணி சபா' தொடங்கப்பட்டது. இது இந்தி எழுத்தின் வரிவடிவத்தை (தேவநாகரி) முறைப்படுத்தியது. 1910 ஆம் ஆண்டில் அலகாபாத்தில் 'இந்தி சாகித்ய சம்மேளன்' (Hindi Sahitya Sammelan) தொடங்கப்பட்டது. இது இந்தி மொழியை முன்னிலைப் படுத்த உருவாக்கப்பட்ட அமைப்பாகும்.

தென்னாப்பிரிக்காவிலிருந்து 1915 இல் இந்தியா திரும்பிய மகாத்மா காந்தி, தனது அரசியல் குருவான கோபால கிருஷ்ண கோகலேவின் அறிவுரைப்படி இந்தியாவைப் பற்றி முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள ஓராண்டுக் காலத்திற்கு இந்திய சுற்றுப்பயணத்தைத் தொடங்கினார். 1918 ஆம் ஆண்டில் மகாத்மா காந்தி தட்சிண பாரத ஹிந்தி பிரச்சார சபாவைச் (Dakshin Bharat Hindi Prachar Sabha) சென்னையில் தொடக்கி வைத்தார், தென்னிந்தியாவில் இந்தியை ஓர் இணைப்பு மொழியாக மாற்றும் முயற்சியாகவே இது நடைபெற்றது.

சற்றேறக்குறைய, இதே காலத்தில் (1917) காந்தியடிகளின் பூர்வீகமான குஜராத்தில் நடந்த கல்வி மாநாடு ஒன்றில், “இந்தியாவின் பொது மொழியாக இந்தி மொழிக்கே தகுதி உள்ளது” என்று தீவிரமாகப் பிரச்சாரம் மேற்கொள்ளப் பட்டது. 1918 ஆம் ஆண்டில் இந்நூரில், ‘இந்தி சாகித்ய சம்மேளனத்தின்’ எட்டாவது ஆண்டு விழாவில், “தென்னிந்தியாவில் இந்தியைப் பரப்ப வேண்டும்” என்ற கருத்து வலியுறுத்தப்பட்டது. 1920 ஆம் ஆண்டில் திருநெல்வேலி காங்கிரஸ் மாநாட்டில், தென்னாட்டில் இந்தியைப் பரப்புவதற்காகப் பொதுமக்களிடம் இருந்து 50 ஆயிரம் ரூபாய் வசூல் செய்யப்பட்டது. “திராவிடர்கள் இந்தியாவில் சிறுபான்மையினராக இருப்பதால் அவர்கள் பெரும்பான்மை மொழியான இந்தியைக் கற்றே தீர வேண்டும்” என்று காந்தியடிகள் பேசினார். அதனையே 1920 ஆம் ஆண்டில் தனது ‘யங் இந்தியா’ இதழிலும் எழுதினார். 1924 ஆம் ஆண்டில், சென்னையில், காங்கிரஸ் கட்சி சார்பில் கல்வி மாநாடு ஒன்று நடைபெற்றது. அதில்கலந்து கொண்ட காங்கிரஸ் கட்சியின் சத்தியமூர்த்தி, “பள்ளிகளில் சிறுவர்களுக்கு இந்தி கற்றுக் கொடுத்தால் பத்தே ஆண்டுகளில் இந்தி, இந்தியாவின் பொது மொழி ஆகிவிடும்” என்று தன் பூர்வீகப் பற்றை வெளிப்படுத்தினார்.

தந்தை பெரியார், தமிழ்நாடு காங்கிரசின் தலைவராக இருந்த காலத்தில் இருந்தே (1924) இந்தியை எதிர்த்து வந்ததாகக் கூறியிருக்கிறார் (பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள், பக்கம் 2786). 1926 ஆம் ஆண்டில் குடியரசு இதழில், “இந்தி மொழியின் ரகசியம்” என்று பெரியார் எழுதிய தலையங்கம் தான் முதல் இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்புக் கட்டுரை என்று குறிப்பிடப்படுகிறது (வே.ஆனைமுத்து 1974:989,1766). இதற்கு முன்னர், காந்தியடிகளின் கதர்ப் பரப்புரையை ஏற்று முரட்டுக் கதராடை அணிந்து, கதர்த் துணிகளை விற்றது போலவே, இந்திப் பரப்புரையை

ஏற்று, அதன்படி ஈரோட்டில் இந்திப் பிரச்சாரச் சபாவைத் தொடக்கி, மாணவர்களை இந்திப் பாடம் கற்பிக்க வைத்தவர் தான் பெரியார்.

அதே நேரம் 1927 ஆம் ஆண்டில் சென்னையில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் மாநாட்டில், 'இந்திய இந்தி மாநாடு' இணைந்து நடந்ததும், அதில் கவிக்குயில் சரோஜினி அவர்கள், "இந்தியாவின் ஒற்றுமைக்கு இந்தி பிரச்சார இயக்கம் தேவை" என்று பேசியதும் பெரியாருக்குக் காங்கிரசுக் கட்சியின் மேல் ஐயத்தை எழுப்பியது. மேலும் மாநாட்டிற்குச் சத்தியமூர்த்தி போன்ற பூணூலாளர்களின் ஆதரவும் இருக்கவே, "இது பார்ப்பனர்களின் சூழ்ச்சியே" என்று பெரியார் உறுதிபடக் கூறினார். மேலும், இந்தியைப் பரப்ப வடநாட்டுத் தலைவர்கள் இந்திப் பிரச்சாரம் என்னும் பெயரால் சென்னை மாகாணத்திற்கு வருவதை அறிந்த பெரியார், அது இந்திப் பிரச்சாரம் மட்டுமல்ல, அது பார்ப்பனப் பிரச்சாரம் என்று கூறி அதை எதிர்த்தார். இது குறித்துக் குடியரசு (20.1.1929) இதழில் தலையங்கமும் எழுதி இருக்கிறார்.

"இந்தி படிக்காதவர்கள் தேசத் துரோகிகள்" என்று காங்கிரஸ் மாநாட்டில் கூறப்பட்ட கருத்துகளை சுயமரியாதை இயக்கத்தினர் ஏற்காததுடன், அதனைக் கண்டித்துத் தங்கள் இயக்க இதழ்களில் எழுதினர். "அறிவை விசாலப்படுத்தக்கூடிய நூல்களும், இலக்கியச்சுவை அதிகம் நிறைந்துள்ள நூல்களும் இந்தியை விட மற்ற மொழிகளில்தான் அதிகம் என்றும், அதிகம் பேர் ஒரு காரியத்தைச் செய்கிறார்கள் என்பதற்காக மற்றவர்களும் அதைக் கண்முடித்தனமாகப் பின்பற்ற வேண்டும் என்பது வடிகட்டின முட்டாள்தனம் என்றும், வெளிநாடுகளோடு வியாபாரப் போட்டியில் ஈடுபட்டு வெளிநாட்டுக் கல்வியைக் கற்று மற்ற நாடுகளோடு அறிவு ஆராய்ச்சியில் போட்டி போட வேண்டுமானால் இந்தி பயன் தராது என்றும், இந்திப் பரப்பல் என்பது பாமர மக்களை மிரட்டுவதற்கு செய்யப்படும் சூழ்ச்சி என்றும், இந்தியாவிற்குப் பொதுமொழி தேவை என்றால் அது ஆங்கில மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்றும், இந்தி புகுத்தலைத் தடுக்கக் கிளர்ச்சிகளும், கண்டித்துப் பிரச்சாரமும் செய்யப்பட வேண்டும் என்றும், 'ஹிந்திப் புரட்டு' என்னும் தலையங்கம் வலியுறுத்துகிறது (புதுவை முரசு, 18.05.1931).

இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் - முதலாம் கட்டம்

சென்னையில், 1927 ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் மாநாட்டில் அகில இந்திய இந்தி மாநாடும் நடத்தப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து வந்த ஆண்டுகளில் (1934 - 1937) சென்னை மாநகராட்சி மன்ற காங்கிரஸ் ஆதரவு உறுப்பினர்கள், மாநகராட்சிப் பள்ளிகளில் இந்தி கட்டாயப் பாடமாக ஆக்கப்பட வேண்டும் என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றினார்கள். ஆனாலும் சட்டமன்றத்தில் நீதிக்கட்சி ஆட்சியில் இருந்ததால் இந்தித் திணிப்பு நடைபெறவில்லை. 1937 ஆம் ஆண்டில், சென்னையில் ராமகிருஷ்ணா இல்ல விழாவில் கலந்து கொண்ட ராஜகோபாலாச்சாரி, "சென்னை மாகாணப் பள்ளிகளில் இந்தி கற்பது கட்டாயமாகும்" என்று சூசகமாகத் தெரிவித்தார். இதற்குச் சுயமரியாதை இயக்கத்தினர் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர். அதே ஆண்டில் காங்கிரஸ் இயக்கம் சுயராஜ்யக் கட்சி என்ற போர்வையில் வெற்றி பெற்று ராஜகோபாலாச்சாரி சென்னை மாகாணத் தலைமை அமைச்சராகப் பொறுப்பேற்ற பின்னர், சென்னை மாகாணப் பள்ளிகளில் இந்தியைக் கட்டாயப் பாடமாக்கும் அரசாணையைக் கொண்டு வந்தார். அரசாங்கத்தின் இந்த ஆணையை எதிர்த்துத் 'தமிழ் பாதுகாப்புக் கழகம்' என்ற அமைப்பு உடனடியாகத் தொடங்கப்பட்டது.

1937, அக்டோபரில் சென்னை கோகலே மண்டபத்தில் இந்தி எதிர்ப்பு மாநாடு நடைபெற்றது. மறைமலை அடிகள் தலைமை வகிக்க, ஈ.வெ.இராமசாமி, நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார், மயிலை சிவமுத்து, ஆ.வே. முத்தையா (நீதிக்கட்சி ஆட்சியில் இட ஒதுக்கீட்டை நடைமுறைப் படுத்தியவர்) போன்ற பெருமக்கள் கலந்து கொண்டனர். அதே ஆண்டு டிசம்பர் மாதம், திருச்சியில், சோமசுந்தர பாரதியார் தலைமையில், கா.சு. பிள்ளை, கி.ஆ.பெ. விஸ்வநாதம், உமா மகேசுவரனார் போன்ற புலவர்கள் கலந்து கொண்ட சென்னை மாகாணத் தமிழர் மாநாட்டில் முதன்முறையாக இந்தி எதிர்ப்புத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

இம் மாநாடுகளில் கருத்துரைத்த பெரியார், இந்தி மொழியானது மூடப்பழக்க வழக்கங்கள் நிறைந்த ஆரிய மொழி; அது தமிழ் மக்களுக்கு விரோதமானது; அறிவுப்பூர்வமான மொழியாக இந்தி இல்லை; தமிழில் இல்லாத எதுவும் புதிதாக அதில் இல்லை; 19 ஆவது நூற்றாண்டுக்கு முன்பு இந்தி இல்லை; கல்கத்தாவில் உள்ள போர்ட் வில்லியம் கல்லூரியைத் தொடங்கியவர்கள் உருது மொழிக்கு எதிராக உண்டாக்கிய மொழியே இந்தி; தமிழை அழிக்கவும், ஆரிய நாகரிகத்தை நிலை நிறுத்தவுமே இந்தி புகுத்தப்படுகிறது; நாட்டை மனு ஆட்சிக்குக் கொண்டு வரும் முயற்சியே இந்தித்திணிப்பு; இந்தியாவில் தமிழ்க்கலாச்சாரம் அடியோடு அழிந்துவிடும்; இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் என்பது வடநாட்டான் ஆதிக்க ஒழிப்பு மற்றும் வடநாட்டுச் சுரண்டல் ஒழிப்பு; இந்தித் திணிப்பால் தமிழின் தன்மை, உரிமை, நேர்மை எல்லாம் கெட்டு ஆரியருக்குத் தமிழன் அடிமை என்பதுதான் மிஞ்சும்” என்றெல்லாம் கருத்துரைத்த பெரியார், இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சியில் தமிழர்கள் அனைவரும் பங்கு பெற வேண்டும் என்று வேண்டுகோள் விடுத்தார்.

இதனையடுத்து, இந்தித் திணிப்பை விரும்பாத பல்வேறு இயக்கங்களும் ஒன்றிணைந்து செயல்படும் ஒரு சூழ்நிலை உருவானது. கடவுள், மதம் மற்றும் புராண எதிர்ப்புகளால் பெரியாரிடமிருந்து விலகி இருந்தவர்கள் கூட, இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்பு உணர்வில் ஒன்றிணைந்து செயல்படத் தொடங்கினர். ராஜகோபாலாச்சாரி தலைமையிலான அன்றைய சென்னை மாகாண அமைச்சரவை, இந்தி மொழியைக் கட்டாயப் பாடம் என்று செய்த தீர்மானமே சிதறிக் கிடந்த தமிழ் உணர்வாளர்களை எல்லாம் ஒன்று சேர்த்தது. இந்த வகையில் தான் கடவுள், மதம், புராணம், வைதீகம் ஆகியவற்றில் சுயமரியாதை இயக்கத்தினருடன் தங்களுக்கு இருந்த கருத்து வேறுபாடுகளைத் தள்ளி வைத்துவிட்டுத் தமிழ் அறிஞர்களும், தமிழ் அன்பர்களும், பல்வேறு சமுதாய, அரசியல் இயக்கத்தினரும், இவை சாராத தனிப்பட்ட பிரமுகர்களும், மேற்குறித்த பிரிவல்லாது வெறும் தமிழன் என்ற உணர்வு கொண்ட தமிழ்நாட்டு மக்கள் ஆகிய பல்வகையினரும் இவ்வியக்கத்திற்கு ஆதரவாகச் செயல்பட்டனர். உண்மையில் திராவிட இயக்கத்தை உருப்பெற வைத்த, ஒரு மாபெரும் நிகழ்வாகவும், இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சியைக் கொள்ளலாம்.

“எங்கும் மனக்கொதிப்பே - அட்டா
இன்பத் தமிழ்நாட்டில்
பொங்கும் உணர்ச்சியெலாம் - இங்கே
புத்துயிர் பெற்றதடா”
(கவிஞர் புதுவைச் சிவம்)

என்பன போன்ற உணர்வுமிக்க கவிதைகளைக் கொண்ட ஒரு கவிதைத் தொகுப்பு நூலை அன்றைய குடியரசுப் பதிப்பகம் வெளியிட்டது.

1938, பிப்ரவரி மாதம், காஞ்சிபுரத்தில், கே. வி. ரெட்டி தலைமையில் நடந்த இந்தி எதிர்ப்பு மாநாட்டில் சோமசுந்தர பாரதியார், கி. ஆ. பெ. விஸ்வநாதம், கலிபுல்லா சாகிப், அழகிரி, உமா மகேஸ்வரன், சிதம்பரம் என். தண்டபாணி, கே. எம். பாலசுப்ரமணியம், பி. டி. ராசன், சி. என். அண்ணாதுரை, புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன், கவிஞர் புதுவைச் சிவம், அ.க. தங்கவேலு, எஸ். வி.லிங்கம் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர். இம்மாநாட்டில் தான் “இந்தியை எதிர்த்துப் போராட்டம் நடத்தப்படும்” என்ற அறிவிப்பை வெளியிட்டார் பெரியார். இதனைத் தொடர்ந்து சோமசுந்தர பாரதியார் தலைமையில், ‘இந்தி எதிர்ப்பு வாரியம்’ தொடங்கப்பட்டு, 1938 ஜூன் முதல் போராட்டங்கள் நிகழ்த்தப்பட்டன. தலைமை அமைச்சர் ராஜகோபாலாச்சாரி வீட்டு முன்பாக தொடர் மறியல் போராட்டங்கள் நடைபெற்றன. ஒவ்வொரு நாளிலும் அதில் ஈடுபட்டவர்களைக் கைது செய்யப்பட்டு, 1271 பேர்வரை சிறைப்படுத்தப்பட்டனர். தலைவர்களும் கைது செய்யப்பட்டனர்.

1938 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் திருச்சிக்கு அருகே உறையூரில் இருந்து பட்டுக்கோட்டை அழகிரி தலைமையில் இந்தி எதிர்ப்புப் படை புறப்பட்டு 42 நாட்கள் நடைப் பயணமாக 11.9.1938 அன்று சென்னை நகர் வந்தடைந்தது. திருவல்லிக்கேணி கடற்கரையில் நடத்தப்பட்ட பாராட்டுக் கூட்டத்தில் மறைமலை அடிகள், பெரியார் ஈ. வெ. ரா., சோமசுந்தர பாரதியார், பி.டி. ராஜன், சௌந்தரபாண்டியன், அறிஞர் அண்ணா ஆகியோர் கலந்து கொண்டு பேசினர். அதில் பேசிய பெரியார், “தமிழ்நாடு தமிழருக்கே” என்று முழங்கினார்.

1938 ஆம் ஆண்டு, நவம்பர் மாதம், சுயமரியாதை இயக்க மகளிர் நடத்திய மாபெரும் ஊர்வலத்தில் 1000 க்கும் மேற்பட்ட பெண்கள் பங்கேற்றனர். மொழிப் போரில் பெண்களின் பங்களிப்பு உணர்வு பூர்வமானது. 1938-ல் நடந்த இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின் போது, டாக்டர் தர்மாம்பாள், மூவலூர் ராமாமிர்தம் அம்மையார் போன்றோர் பெண்களைத் திரட்டிப் போராடினர். இவர்கள் “தமிழ்த்தாயின் வீரப் புதல்விகள்” என்று அழைக்கப்பட்டனர். ஆண்கள் சிறைக்குச் சென்ற பிறகு, போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தும் பொறுப்பை இவர்கள் ஏற்றனர். (மறைமலை அடிகளாரின் மகள் நீலாம்பிகை அம்மையாரும் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் இன்றியமையாப் பங்கு வகித்தார். “மொழிக் காப்பு என்பது வீட்டுத் திண்ணையில் இருந்து தொடங்க வேண்டும்” என்பது இவரின் கொள்கையாக இருந்தது).

தந்தை பெரியாருக்குப் ‘பெரியார்’ பட்டம் கொடுத்ததோடு பெண்களின் பங்கு முடிந்துவிடவில்லை. திராவிட இயக்கத்தின் போராட்டங்கள் அனைத்திலும் அவர்கள் தீவிரமாகப் பங்கு பெற்றுள்ளனர். நீலாவதி அம்மையார், அன்னை தருமாம்பாள், அன்னை மீனாம்பாள், பண்டிதை நாராயணி, பார்வதியம்மையார், தாமரைக்கண்ணி அம்மையார் உள்ளிட்ட பெண்கள் பலரும் பங்கேற்றனர். பாதுகாப்புக் கருதிப் பொதுக்கூட்டங்களில் பெண்களுக்குத் தனியிடம் ஒதுக்கிய தகவலும் அதில் பெரியார் கவனம் எடுத்துக்கொண்டதும் கவனத்திற்கு உரியவை. மொழிப்போரில் சிறை சென்ற பெண்கள் பற்றி அக்கறை கொண்டு அவர்களைப் பற்றிய செய்திகளுக்கு முதன்மை கொடுத்து நாளிதழில் பதிவு செய்ததும் முக்கியமானது. (நிவேதிதா லுயிஸ் எழுதிய, ‘1938 : முதல் மொழிப்போரில் பெண்கள்’)

“இந்தி எதிர்ப்புக்கிளர்ச்சி என்பது தமிழர்களின் தன்மானப் போர்; எல்லோரும் போராடவும், இன்னல் படவும், தேவைப்பட்டால் உயிர் விடவும் தயாராக முன்வர வேண்டும்; இரண்டில் ஒன்று பார்த்து விட வேண்டும்” என்ற பெரியாரின் அழைப்பை ஏற்று இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட பெண்களும், ஆண்களுமாக ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்டவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு விட்ட நிலையில், இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தைத் தூண்டியதற்காகப் பெரியாரும் 6.12.1938 அன்று கைது செய்யப்பட்டார். இந்நிலையில், ஏற்கனவே சிறையில் இருந்த சுயமரியாதை இயக்கத் தொண்டர்களில், 1939 ஜனவரி 15 ஆம் நாள் நடராசனும், மார்ச் 12 ஆம் நாள் தாளமுத்துவும் உடல் நலிவுற்று உயிர் துறந்தனர். “தமிழர்களின் தன்மானம் காக்கும் இந்தப் போராட்டத்தில், 1500 பேர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டுப் பல குடும்பங்கள் இன்னல் அடைந்தன என்றும், இருவர் தங்கள் உயிரைத் தியாகம் செய்ய நேர்ந்தது” என்றும் பெரியார் சிறையில் இருந்தபடியே கண்டன அறிக்கை வெளியிட்டார்.

“ஆயிரத்தைந் நூற்றுவரைச் சிறையில் இட்டும்
அகச்சீற்றந் தணியாத குருட்டுக் கண்ணர்,
தூயதமிழ் காக்கவந்த தாள முத்தைச்
சுகுணநட ராஜனை வெஞ் சிறையில் தள்ளி,
நேயமிகும் அன்னவரின் மனைவி மக்கள்
நிறையன்புப் பெற்றோர்கள் கதறிச் சோர
ஆயுடையிர் குடித்துள்ளம் மகிழ்ந்தா ரென்றால்
அந்தோஅவ் வநியாயம் சகிப்ப துண்டோ?”

என்று இந்நிகழ்வைக் கவிதையில் வடித்தார் புதுவைச் சிவம் (பெரியார் பெருந்தொண்டு, 1944).

தொடர்ந்த நாட்களில், பெல்லாரி சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்த பெரியாரின் உடல்நிலையும் மோசமாகவே, 22.5.1939 அன்று சென்னை மாகாண அரசாங்கம் பெரியாரை விடுதலை செய்து விட்டது. சுயமரியாதை இயக்கத் தலைவராகச் சிறைக்குச் சென்ற பெரியார் ஈ.வெ.ரா, நீதிக் கட்சியின் தலைவராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வெளியே வந்தார். தொடர் போராட்டங்களின் தீவிரத் தன்மையைக் கருத்தில் கொண்டு காங்கிரஸ் கட்சி மேலிடத்தின் உத்தரவுப்படி ராஜகோபாலாச்சாரி, சென்னை மாகாண முதன்மை அமைச்சர் பதவியில் இருந்து 27. 10. 1939 அன்று விலகினார்.

அதனைத் தொடர்ந்து சென்னை மாகாண ஆளுநர் சர். ஆர்தர் ஹோப், நீதிக்கட்சியின் அரசை அமைக்குமாறு பெரியாருக்கு அழைப்பு விடுத்தார். ராஜகோபால் ஆச்சாரியும் பெரியாரிடம் நேரில் வந்து, முதலமைச்சர் பதவியை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொண்டார். ஆனால் அதற்கு இணங்காத பெரியார், நீதிக்கட்சி பதவி ஏற்காது என்றும், நேச நாடுகளின் (இரண்டாம் உலகப்) போருக்கு ஆதரவுதரும் என்றும் அறிவித்தார். ஆனாலும் இந்தித் திணிப்பை எதிர்ப்பதே தங்களின் முழுமையான பணி என்றும் பெரியார் எச்சரிக்கை விடுத்தார். அதன்படி சென்னை மாகாண அரசாங்கம், 21.2.1940 அன்று வெளியிட்ட, இந்தித் திணிப்பு அரசாணை கைவிடப்பட்டது. அத்துடன் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டங்களும் தற்காலிகமாக ஓய்ந்தன.

(தொடரும்)

வளமும் வாழ்வும்

ச. அய்யம்பிள்ளை,

பொருளாதார துறை, மேனாள் பேராசிரியர், பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம்,
திருச்சிராப்பள்ளி

கடந்த சில நூறு ஆண்டுகளாக உலக நாடுகள் அனைத்தும் பொருளாதார வளர்ச்சி பெற்றுள்ளன என்பதில் ஐயமில்லை. அந்த வளர்ச்சிக்குக் காரணமாக இருந்தவை இயற்கை வளங்களும் அறிவியல் மேம்பாடும் தான். அறிவியல் வளர்ச்சி இயற்கை வளங்களை எளிதாகவும் வேகமாகவும் சுரண்டவும் காலி செய்யவும் பண்டங்களாக மாற்றவும் உதவியுள்ளன. ஆனால், எவ்வளவு காலம்தான் இந்தவித வளர்ச்சி நீடிக்கும் என்பதுதான் கேள்விக்குறியாக உள்ளது. இந்தப் போக்கு சரிசெய்யப்பட வேண்டும் என சர்வதேச அமைப்புக்கள் எச்சரித்து வருகின்றன. ஆனாலும், மக்களோ, நுகர்வோரோ, உற்பத்தியாளர்களோ, அரசாங்கங்களோ ஆபத்துக்கள் வரப்போவதைக் கண்டுகொள்ளாமல், இயற்கைக்கு இந்நாள் வரைக்கும் இன்னல் விளைவிக்கும் செயல்களிலேயே ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

நம் வாழ்வு சிறப்பாக இருக்கப் பணம், பொருள், சொத்து ஆகியவை முக்கியம் என்பதில் ஐயமில்லை. அதை நோக்கியே மனிதர்களும், கொள்கைகள் வடிப்பவர்களும் நகர்ந்துகொண்டுள்ளனர். அத்துடன், நாம் வாழும் சமூகம் அமைதியாகவும், சுற்றுப்புறம் சுத்தமாகவும், இயற்கை வளம் மிகுந்தும், இயற்கைச் சீற்றங்கள் இல்லாமலும் இருக்கவேண்டும் என்பதும் அவசியமே; ஆனாலும் அவற்றிற்கு அவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. அனைத்து உலக நாடுகளும் இயற்கை வளச் சீரழிவுகளைக் கண்டுகொள்ளாமல், கணக்கில் கொள்ளாமல், பொருள்கள் மற்றும் பேரழிவுகள் விளைவிக்கும் ஆயுதங்கள் உற்பத்திக்கே முதலிடம் கொடுக்கின்றன. உற்பத்தி செய்யும்போது நேர்கின்ற இயற்கை வளங்களின் இழப்பின் மதிப்பைக் கழித்துவிட்டு நிகர தேசிய வருவாய் கணக்கிடுவதே சரியான முறையாகும். ஆனால், இப்போது அந்த இழப்பு கணக்கில் கொள்ளப்படுவதில்லை; வளர்ச்சிக்குத் தேவையான வளங்கள் குறைந்துகொண்டே போனால், இந்த வளர்ச்சி எவ்வளவு ஆண்டுகள் நீடிக்கும்? அதுபற்றி யோசிப்பவர்கள், பேசுபவர்கள் மிகச் சிலரே.

புவி வெப்பம் அடைதல் உயர்ந்துகொண்டே செல்கிறது என்று இயற்கை அறிவியலாளர்கள் அறிவுறுத்திக்கொண்டே இருக்கின்றனர். World Meteorological Organisation (WMO) கீழ்வரும் புள்ளிவிவரங்களைப் பதிவிட்டுள்ளது. கடந்த 11 ஆண்டுகளாகக் கடல்மேற்பரப்பு அதிக வெப்பம் அடைந்துள்ளது; 2025இல் புவி வெப்பம் மிக அதிகமாக இருந்துள்ளது; 1850 முதல் 1900 வரையிலான சராசரிப் புவி வெப்பத்தைவிட 2025ஆம் ஆண்டு புவி வெப்பம் 1.44oC அதிகமாக இருந்துள்ளது; 1981 முதல் 2010 வரை காணப்பட்ட சராசரி கடல் மேற்பரப்பு வெப்பத்தைவிட 2025ஆம் ஆண்டு காணப்பட்ட வெப்பம், 0.49o C அதிகமாக இருந்துள்ளது. (Jitendra Choubey, “2025 one of the hottest years on record as global temperature up”, The New Indian Express, 15.01.2026, p.09).

இது இப்படி இருந்தபோதும், அமெரிக்க ஜனாபதி Donald Trump பருவகால மாற்றம் என்பது வெறும் புரளி என்கிறார். Vasudevan Mukundh, எழுதியுள்ள “How will the U.S. exit affect climate action? (The Hindu, January 11, 2026, p.15) என்னும் கட்டுரையில், “Mr. Trump has been calling climate change a hoax. His government is also currently in the process of pulling the U.S. out of the Paris Agreement.” எனப் பதிவிட்டுள்ளார்.

1840 முதலே எண்ணை வளம் நிறைந்த Azerbaijan நாட்டின் Baku நகரில் நடைபெற்ற COP29 (Conference Of Parties), பற்றிக் கூறுகையில், Gurbir Singh, “The Baku Conference seemed doomed from the start. The demand for \$1.3 trillion a year by Global South was met with derision by the rich nations (COP29 IN BAKU: OIL AND MONEY STAIN CLIMATE TALKS, The New Sunday Express, 1st December 2024, p.12) என்கிறார்.

அனேகமாக, பல நாடுகளை ஆள்பவர்களும் (வெளிப்படையாகக் கூறாவிட்டாலும்) இதே கருத்தைத்தான்கொண்டுள்ளார்கள் என்பதைத் தொடர்ந்து சீரழிந்துவரும் நிலப்பரப்பையும் கடல்வளத்தையும் கண்டாலே புரியும்.

நம் நாட்டுக்குள் ஓர் எடுத்துக்காட்டு கூற வேண்டுமெனில், தில்லியையும் யமுனா மற்றும் கங்கை ஆற்றங்கரையையும் கூறலாம். அவற்றைச் சீர்படுத்த எத்தனையோ திட்டங்கள் இயற்றினாலும், அத்தனையும் ஆற்று நீரில் அடித்துச் செல்லப்படுகின்றனவோ என்கிற ஐயம் எழுகிறது; பெரிய முன்னேற்றங்களைக் காண முடியவில்லை.

நமக்கருகில் உள்ள மன்னார் வளைகுடாவில் உள்ள 21 சிறிய தீவுகளுக்கருகே காணப்படும் பவளப்பாறைகள் (Coral reefs) மீன்களுக்கு உணவிடமாகவும், கடலுக்கு பாதுகாப்பாகவும், அலைகளை உடைத்து வெள்ளத்தின் அபாயத்தைக் குறைக்கும் தளமாகவும் பயன்படுகின்றன. மேலும், ஓர் ஆய்வின்படி, அவை ஓர் ஏக்கர் பரப்பளவுக்கு சுமார் \$3.5 இலட்சம் அளவிற்குப் பயன்தரக் கூடியவையாக உள்ளன. ஆனால், அவற்றில் மிகுதியானவை புவி வெப்பமயமாதலால் அதிகரிக்கும் கடல் மேற்பரப்பு வெப்பத்தாலும், பருவ நிலை மாற்றங்களாலும் அழிந்து வருகின்றன; இங்கே காணப்பட்ட பவளப் பாறைகளின் பரப்பு 2005இல்

சுமார் 11,000 ஹெக்டர் ஆக இருந்தது; 2021இல் 6,600 ஹெக்டர் ஆகக் குறைந்துவிட்டது (SV Krishna Chaitanya, Live Coral Cover in Gulf of Mannar, The New Indian Express, 23rd March, 2024, p.12).

கடல் வளத்தின் இன்றியமையாமையை 1950களிலேயே ஜவஹர்லால் நேரு, “Whatever way we turn, we are drawn to the seas. Our future security and prosperity are closely linked with the freedom and the resources of the oceans” எனக் குறிப்பிட்டு உள்ளதையும் நாம் நம் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரலாம் (Kilaparti Ramakrishna, “The Indian Ocean as cradle of a new blue economy”, The Hindu, December 13, 2025, p.8).

அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து போன்ற சில வளர்ந்த நாடுகள், உலகநாடுகள் அனைத்தையும் (தற்போது, வெனிசுலா மற்றும் கிரீன்லாந்து) தம் காலனி நாடுகளாக்கி, இயற்கை வளங்களைக் கொள்ளையடித்துப் பொருளாதார வளர்ச்சி பெற்றுள்ளன. Badri Narayanan Gopalakrishnan மற்றும் Shifali Goyal ஆகியோர் “Higher economic growth is believed to have come with increasing environmental pressure, notably through higher greenhouse gas emission” என எழுதியுள்ளனர் (The issue of India’s economic growth versus emissions, The Hindu, December 9, 2024, p.6). ஜப்பான் போன்ற சில சிறிய நாடுகள் மட்டுமே மனித வளத்தின் மூலம் வளர்ச்சி பெற்றுள்ளன.

இப்போது புவி வெப்பமடைதல், பருவகால சீற்றங்கள் பெரிதும் ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன; பேசப்படுகின்றன. ஆனாலும், அவற்றைச் சரி செய்வதற்கு நிதி ஒதுக்குவதற்குப் பல வளர்ந்த நாடுகள்தயங்குகின்றன. இந்தத்துயர நிலையை, Anwar Sadat, “In response to persistent demand by all the major negotiating groups belonging to the developing south that the developed north mobilize \$1.3 trillion by 2030, the developed north agreed to release only \$300 billion per year by 2035. The \$300 billion mark ignores the estimation by UNFCCC’s Standing Committee of Finance” (COP29, climate finance and its optical illusion, The Hindu, January 1, 2025. P.10) எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். ,

நிலம், நீர் மற்றும் காற்றின் தரம் குறைந்துகொண்டே செல்கிறது என்பதிலும், பூமிக்குள்ளும், கடலுக்குள்ளும் இருக்கும் வளங்கள் சிதைந்துகொண்டும் குறைந்துகொண்டும் செல்கின்றன என்பதிலும் சிறிதும் ஐயமில்லை. வளர்ச்சித் திட்டங்கள் என்கிற பெயரில் மலைகள் உடைக்கப்படுகின்றன. அங்கே வாழும் மலைவாசி மக்களின் துயரங்கள் கண்டுகொள்ளப்படவில்லை. Tikender Singh Panwar எழுதியுள்ள Who will apologise to the ‘Himalayans’, (The Hindu, March 6, 2025, p.11), கட்டுரையில் “Himalayan communities face climate-induced disasters and centuries of resource exploitation” என்று பதிவிட்டுள்ளார்.

மீட்டெடுக்க இயலாத புதைபடிவ எரிபொருள்கள் (fossil fuels) மற்றும் தாதுப்பொருள்கள் வேகமாகச் சுரண்டப்படுகின்றன; அவற்றை எடுக்கும் சுரங்கங்கள் தனியார்வசம் ஒப்படைக்கப்படுகின்றன; தாதுப்பொருள்.கள்

காலியாகிக்கொண்டு இருக்கின்றன. இவற்றைப் பூமியின் மேல்பரப்புக்குக் கொண்டுவரும் செலவு அதிகரித்து, மக்கள் அடிப்படைத் தேவைக்கான பொருள்களின் மேல் செலவு செய்யும் தொகையின் அளவும் கூடிக்கொண்டே செல்கிறது. இதுவா வளர்ச்சி என Small is Beautiful (Abacus, 1974) என்ற நூலை எழுதியுள்ள E.F.Schumacher வினவுகின்றார். புதைபடிவ எரிபொருள்களுக்குப் பதிலிகள் கண்டுபிடிக்கும் முயற்சிகள் தொடர்ந்து நடந்துவந்தாலும் போதுமான முன்னேற்றம் இல்லை. நம் நாட்டைப் பொருத்தமட்டில், இன்னும் நிலக்கரி மூலம் பெறுகின்ற மின்சாரமே மொத்தத்தில் எண்பது விழுக்காடாக உள்ளது.

“உலகில் அனைத்து வகையான போக்குவரத்துக்களும் மிக வேகமாக இயங்குகின்றன; பேருந்து, இரயில் மற்றும் விமான நிலையங்கள் வீங்கிக்கொண்டே செல்கின்றன. ஆனால், குடும்பங்களின் அளவு மட்டும் குறைந்துகொண்டே செல்கிறதே” ஏன்? என The Costs of Economic Growth (Penguin Books, 1967) என்ற நூலை எழுதியுள்ள London School of Economics பொருளாதார வல்லுநரான E.J.Mishan வேதனை கொள்கிறார்.

இயற்கை வளச் சிதைவுகளையும் இயற்கைச் சீற்றங்களையும் தவிர்க்க, உலக அளவிலும், தேசிய அளவிலும் முயற்சிகள் எடுக்கப்படுவதாகவும், பெரிய தொகை ஒதுக்கப்படுவதாகவும் செய்திகள் வருகின்றன; ஆனாலும் பலன் ஏதும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, தில்லியில் அரசாங்கங்கள் மாறியுள்ளன; முழுக்கங்கள் கூடியுள்ளன; ஆறுகளைச் சுத்தப்படுத்த ஏகப்பட்ட பணம் செலவு செய்யப்படுகிறது; ஆனாலும், சுற்றுப்புறச் சூழலில் ஏதும் முன்னேற்றம் இல்லை; மாறாக, மோசமாகிக் கொண்டே இருக்கிறது.

1972 ஆம் ஆண்டு ஸ்டாக்ஹோம் என்னும் இடத்தில் “மனிதர்களின் சுற்றுச் சூழல்” என்னும் தலைப்பிலும், பின்னர், 1992ஆம் ஆண்டு பிரேசிலில் உள்ள ரியோ டி ஜெனேரரியோ என்னும் நகரில் “சுற்றுச் சூழல் மேம்பாடு” என்ற தலைப்பிலும் ஐக்கிய நாடுகளின் (ஐ.நா.) மாநாடுகள் நடைபெற்றன. அதுமுதல், பருவகால மாற்றங்கள் நிகழாமல் இருக்கவும், பசங்குடில் வாயுக்களின் அடர்த்தியை நிலைப்படுத்தவும் பல திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அத்திட்டங்கள் எந்த அளவுக்கு செயல்படுத்தப்படுகின்றன என்பதை ஆய்வு செய்வதற்கு 1995 ஆம் ஆண்டு முதல் ஒவ்வொரு ஆண்டும் வெவ்வேறு இடங்களில் அங்கத்தினர்களின் மாநாடுகள் (COP) நடைபெறுகின்றன.

நம் நாட்டில், 1980ஆம் ஆண்டு சுற்றுச் சூழல் துறை ஒன்றும், 1985ஆம் ஆண்டு முதல் சுற்றுச் சூழல் மற்றும் காடுகளின் அமைச்சகமும் தொடங்கப்பட்டன. சுற்றுச் சூழலைப் பாதுகாக்க 1986ஆம் ஆண்டு முதல் பல சட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்டன. இந்த ஏற்பாடுகள், நிலமை மிகவும் மோசமாகாமல் தடுத்துள்ளன என்று ஆளும் கட்சிகள் சொல்லிக்கொண்டாலும், முன்னேற்றம் ஏதும் இல்லை என்றே கூறவேண்டும்.

நம் நாட்டைப் பொருத்தமட்டில், கடந்த எண்பது ஆண்டுகளாக, சுற்றுப்புறச் சூழல் மற்றும் பொதுச்சுகாதாரத்தின் நிலைமையில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது என்பது உண்மைதான். ஆனாலும், நம் நாட்டைவிட்டு வேறு நாடுகளுக்குக் குடிபெயர்ந்தோர், நம் பொதுச்சுகாதாரக் கட்டமைப்பைக் குறைதான் கூறிவருகின்றனர். இந்த இழிநிலைக்கு, அரசு மக்களைச் சாடுகிறது; மக்கள் அரசைச் சாடுகின்றனர். பொது இடங்களை அசிங்கப்படுத்துவதில் ஒருவருக்கு ஒருவர் குறைந்தவர் இல்லை எனலாம்.

தனியார் இலாபத்தை மட்டுமே மையமாக வைத்து இயங்கும் அரசியல்-சமூகப் பொருளாதார அமைப்பில், என்ன செய்தால், எளிதாக ஆட்சியைப் பிடிக்கலாம் என நம் அரசியல் கட்சிகள் எண்ணுவதும்; எப்படிச் செய்தால் சொந்த இலாபத்தை எளிதில் அதிகரிக்கலாம் என நம் தொழில் மற்றும் வணிக நிறுவனங்கள் திட்டமிடுவதும்; “தன் கருமம் மட்டுமே கண்” எனப் பொதுமக்கள் செயல்படுவதும்; பொதுநலம் புறந்தள்ளப்படுவதும் தவிர்க்க முடியாததுதான். ஆனால், அவற்றிக்கான விலையை யாரேனும் செலுத்தித்தான் ஆகவேண்டும். இப்போதுள்ள, உலக அரசியல்-சமூகப் பொருளாதார அமைப்பில், பாவம் ஏழைகள் பெரும் சுமையைத் தாங்குவதையும், செல்வந்தர்கள் தப்பித்துக்கொள்வதையும் காணமுடிகிறது; ஆனால், இதுவும், எதுவும் நிரந்தரமல்ல என்பதை நாம் உணரவேண்டும்.

“பல நாள் திருடன் ஒரு நாள் சிறையில், பாவம் செய்தவன் தலைமுறை வரையில்”, “வினைவிதைத்தவன்வினைஅறுப்பான்” என்பார்கள். “பிறர்க்கின்னா முற்பகல் செய்யின் தமக்கின்னா பிற்பகல் தாமே வரும்” (திருக்குறள்: 319) எனத் திருவள்ளுவர் சொல்கிறார். சுற்றுச்சூழல் கேடுகளும் அப்படித்தான்.

நாம் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்தால்தான் பொதுச் சுகாதாரம் பேண முடியும்; “ஒன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வு, ஒற்றுமை நீங்கில் அனைவருக்கும் தாழ்வு” என்பார்கள். இவற்றை அறிந்து நாம் ஒவ்வொருவரும் சுற்றுச்சூழல் பொறுப்பு அறிந்து நடந்துகொண்டால், நம் அனைவருக்கும் நல்லது. தம் பிரச்சனைகளைப் பிறருக்குத் தள்ளிவிட்டுத் தாம் மட்டும் தப்பித்துக்கொள்ளலாம் என் நினைப்பது, “தன் தலையில் தானே மண்ணை அள்ளிப்போடும் செயல்” என்று சொல்லலாம்.

மனிதன் இயற்றிய சட்டங்கள் மூலம் செல்வந்தர்கள் பயனடையலாம்; ஏழைகள் பாதிக்கப்படலாம்; ஆனால், “சுனாமி” போன்ற பெருந்துயரங்கள் மற்றும் “கொரானா” போன்ற பெருந்தொற்றுக்கள் ஏழை பணக்காரன் என்று பார்ப்பதில்லை; சிலர் மட்டும், நல்ல பலன்களை மட்டுமே அனுபவிக்கலாம் என்று நினைத்தால் நீண்டகாலம் நிம்மதியாக வாழ இயலாது. எனவே, அனைவரும் சேர்ந்து வளம் காப்போம்; நல்ல வாழ்வைப் பெறுவோம்.

பொன்னோடு வந்து இரும்போடு பெயர்ந்த ! இன்றைய ஆனந்தம் !

டாக்டர். அண்ணாமலை சுருமாரன்
ஆராய்ச்சியாளர், புதுவை

யவனர் தந்த வினைமாண் நன்கலம்
பொன்னோடு வந்து கறியொடு பெயரும்
வளங்கெழு முசிறி
(அகநானூறு, 149:9-1)

இப்போது பொன்னோடு வந்து இரும்போடு பெயர்ந்த என்று சொல்லத்தக்க வகையில் , 5300 ஆண்டுகளுக்கு முந்தய தொல்தமிழகத்தின் இரும்பு செய்யும் தொழில் நுட்ப அறிவு இன்று வெளியானது .

தமிழ்நாடு தொல்லியல் துறை வெளியிட்டுள்ள 'இரும்பின் தொன்மை' புத்தகத்தை தொல்லியல் துறையை சேர்ந்த கே. ராஜன், ஆர். சிவானந்தம் ஆகியோர் தொகுத்துள்ளனர். அப்போது

இந்தியா மட்டுமல்லாமல் உலகளவிலேயே தமிழகத்தில் இருந்துதான் இரும்பு காலம் தொடங்கியது என்றும், 5300 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, இரும்பு உருக்கு தொழில்நுட்பம் தமிழ் நிலத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது என்றும் முதலமைச்சர் மு.க. ஸ்டாலின் தெரிவித்துள்ளார். தொல்லியல் துறை மேற்கொண்ட அகழாய்வின் வாயிலாகத்தான் தான் இதை கூறுவதாக மு.க. ஸ்டாலின் கூறினார்.

கீழடி - கங்கைகொண்ட சோழபுரம் அருங்காட்சியகங்களுக்கு இன்று (ஜன. 23) முதலமைச்சர் ஸ்டாலின் காணொளி வாயிலாக அடிக்கல் நாட்டினார். சென்னை அண்ணா நூற்றாண்டு நூலக கலையரங்கில் நடைபெற்ற இந்நிகழ்வில், 'இரும்பின்' தொன்மை என்ற நூலை வெளியிட்டு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் மு.க. ஸ்டாலின் பேசினார்.

அப்போது பேசிய அவர், தமிழ் நிலப்பரப்பிலிருந்துதான் இரும்பு காலம் தொடங்கியது என கூறினார். அவருடைய உரையில் கூறப்பட்டுள்ள முக்கிய அம்சங்கள்:

இந்தியா மட்டுமல்லாமல் உலகளவிலேயே தமிழகத்தில் இருந்துதான் இரும்பு காலம் தொடங்கியது.

5300 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, இரும்பு உருக்கு தொழில்நுட்பம் தமிழ் நிலத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

அண்மையில் நடைபெற்ற அகழாய்வுகள், காலக் கணக்கீடுகள் இரும்பின் காலத்தை 4,000 ஆண்டுகளின் முற்பகுதிக்குக் கொண்டு சென்றுள்ளது.

தமிழ்நாடு அரசின் தொல்லியல் அகழாய்வுகளில் சேகரிக்கப்பட்ட மாதிரிகள், உலகத்தின் தலைசிறந்த ஆய்வகங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. புனே, ஆமதாபாத் ஆகிய இடங்களிலும் அமெரிக்காவின் ஃபுளோரிடா மாகாணத்தில் உள்ள புகழ்பெற்ற பீட்டா ஆய்வகத்துக்கும் மாதிரிகள் பகுப்பாய்வுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டன.

இந்த ஆய்வகங்களிலிருந்து ஒரே மாதிரியான பகுப்பாய்வு முடிவுகள் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன. இந்த முடிவுகளை கூர்ந்து ஒப்பாய்வு செய்ததில் ஒரே மாதிரியான முடிவுகள் கிடைத்துள்ளன.

அதன்படி, கதிரியக்கக் காலக்கணக்கீடு அடிப்படையில், கி.மு. 3345ல் தென்னிந்தியாவில் இரும்பு அறிமுகமாகி உள்ளது எனத் தெரிகிறது.

இந்த முடிவுகள் எல்லாவற்றையும் தொகுத்துதான் இன்று 'இரும்பின் தொன்மை' எனும் நூல் வெளியிடப்படுகிறது. தொல்லியல் அறிஞர்களின் கருத்துகளும் இந்த நூலில் இடம்பெற்றுள்ளது. எதிர்காலத்தில் நடைபெறும் ஆய்வுகளுக்கு இந்த முடிவுகள் சான்றாக இருக்கும்.

கொடையாக இந்த முடிவுகளால் தமிழகத்துக்கும் தமிழ் நிலத்துக்கும் பெருமை. மனித இனத்துக்கு தமிழகம் வழங்கும் மாபெரும் இதை கம்பீரமாக கூறலாம்.

இந்தியாவின் வரலாறு தமிழ் நிலத்திலிருந்துதான் எழுதப்பட வேண்டும் என நான் தொடர்ந்து சொல்லிவருகிறேன். அதை மெய்ப்பிக்கும் ஆய்வுகளை தமிழ்நாடு தொல்லியல் துறை மேற்கொண்டு வருகிறது. இந்த ஆய்வு முடிவுகள் பல்வேறு திருப்பங்களை ஏற்படுத்தி வருகிறது.

இவ்வாறு அவர் பேசினார்.(பிபிசி)

இதே வரலாற்று செய்தியை பல ஆண்டுகளாக பல வரலாற்று ஆய்வாளர்களும் சொல்லி வந்துள்ளனர்.

முன்னதாக, கடந்த 2022-ம் ஆண்டில், கிருஷ்ணகிரி மாவட்டம் மயிலாடும்பாறை தொல்லியல் ஆய்வில் கிடைத்த பொருட்களின் மீது நடத்தப்பட்ட காலக் கணிப்புப் பரிசோதனைகளின்படி, தமிழ்நாட்டில் 4,200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இரும்பு பயன்படுத்தப்பட்டது தெரியவந்ததாக, தமிழ்நாடு தொல்லியல் துறை அறிவித்திருந்தது.

இப்போது உறுதியாக தோல் தமிழர்களின் இரும்பு உருக்கும் அறிவும், அதன் வணிகமும் வெளிப்படம் காலம் கனிந்துள்ளது.

மிக்கமகிழ்ச்சி, இதற்கு உழைத்த அத்தனை வரலாற்று ஆய்வாளர்களுக்கும், பாராட்டையும் நன்றியையும் தெரிவிக்கும் நேரம் இது

நான் கூட ஒரு தொடர் மூன்று கட்டுரைகள் வரலாற்றில் போர்வாட்கள் என்று எழுதி 16/4/2020 முகநூலில் வெளியிட்டேன். பிறகு அத்தகைய சில கட்டுரைகள் தொகுக்கப்பட்டு செல்வமலி செந்தமிழ் நாடு என்ற பெயரில் புத்தகமாக அமோசானில் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் விற்பனைக்கு வந்தது. அதன் முதல் பகுதி இதோ!

வரலாற்றில் போர்வாட்கள்

தோல் தமிழர் வாணிகத்தில் சிறந்து விளங்கினார் என்று வரலாறு கூறுகிறது. அவர்கள் வெளிநாடுகளுக்கு வணிகத்துக்கு அனுப்பிய பொருள்கள் எனும்போது மிளகு கிராம்பு போன்ற உணவு மணமூட்டிகள், சந்தானம் அகில், மயில்தோகை யானைத்தந்தம் என்று தந்திரமாக வேளாண்மை பொருள்களையே அனுப்பியதாக வரலாற்றுக்குறிப்புகளில் சொல்லுவது வழக்கம்.

ஆனால் தோல் தமிழர்கள் பல பொருள்களின் உற்பத்தித்துறையில் தலை சிறந்து விளங்கினார், உற்பத்தித்துறையில் உலகின் தலை சிறந்து இருந்ததால் தான் பல நாட்டினரும் இங்கேத்தேடி வந்தனர் உற்பத்தியில் சிறந்து விளங்கியவரைதான் இந்தியா செல்வம் மிக்க நாடாக இருந்தது இன்றுவரை பல நாட்டினருக்கு புதிராக இருக்கும் பல தொழில் நுட்பங்கள் தமிழரிடம் பண்டைக்காலத்தில் இருந்து வந்திருக்கிறது.

இப்போது இது எதிர்மறையாக உள்ளது? இத்தகைய சீர்கேடு எப்படி நிகழ்ந்தது என்பதன் பதில் வரலாற்றை ஆழமாகத்தேடினால் தான் கிடைக்கும்.

நாம் இழந்ததில் முக்கியமானது இரும்பு உருக்கு தொழில் நுட்பம் .

அப்போதைய இந்தியாவின்(அப்போது இந்தியா56 நாடுகளாக இருந்தது எங்கும் தமிழர்கள் பரவி வாழ்ந்தனர் இரும்பு தாது கிடைக்கும் இடமெல்லாம் பரவியிருந்தனர்) உற்பத்தி செய்யப்பட்ட போர்வாட்கள் உலகின் பல நாடுகளிலும் போற்றி போட்டிபோட்டு வாங்கப்பட்டிருக்கிறது .நமது வணிகப்பொருள்களில் போர்வாட்கள் முக்கிய பங்கு வகித்திருக்கக்கூடும்.இதை கிடைத்திருக்கும் சான்றுகளைக்கொண்டு சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன் .தென்னிந்திய பூமிவாழ் மக்கள் வாள் வீச்சிலும் அதன் உற்பத்தியிலும் உயர்புகழ் பெற்றுவிளங்கினார் .

போரின் போது அணியும் கவசத்தை துளைத்து கொண்டு செல்லும் இரும்பை விட கடிமையான ஒரு தனிப்பட்ட தனிமனால் செய்யப்பட்ட அரிய வாள்கள் நம்நாட்டில் இருந்துள்ளன. அதிலும் அதிச்சிறந்த வாளாக கருதப்படுவது கிமு 300 – 500 காலகட்டத்தில் தமிழகத்தின் தயாரிக்கப்பட்ட ஆட்சு வான் எனப்படும் உருக்கு வாள்.

Wootz Steel எனப்படும் உலையில் உருக்கப்பட்டு தயாரிக்கப்படும் இவ்வகை எக்கு இரும்புகள்(Crucible Steel) கார்பன் அளவை மிக அதிகமாக கொண்டிருக்கும். உயர்வெப்ப உலையில் வைத்து தயாரிக்கும் முறை தமிழகத்தின் அப்போதைய சேர மன்னர்களிடம் இருந்தது. சொல்லப்போனால் உலகிலேயே அவர்களிடம் மட்டுமே அப்போது இருந்தது.

மூன்று உற்பத்தி கட்டங்களைத் தாண்டிய இவை மிக உறுதியானவை அதே நேரம் வளைந்து கொடுக்கும் தன்மை கொண்டவை. நேர்த்தியான வடிவமைப்புடன் கைப்பிடிகள் அழகான வேலைப்பாடுகள் கொண்டதால் பண்டைய காலத்தில் இதன் மதிப்பு அதிகமாக இருந்தது.

புராதான தமிழகத்தின் கொடுமணல் இதன் தயாரிப்பின் மிக முக்கிய பகுதியாகவும் தெலுங்கானாவின் கோல்கொண்டா, கர்நாடகா மற்றும் இலங்கையிலும் தயாரிக்கப்பட்டு சீனா, ஆப்பிரிக்க மற்றும் மத்திய தரைகடல் நாடுகளுக்கு ஏற்றமதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

அலெக்சாண்டரின் இந்திய படையெடுப்பின் போது அவரை வழியனுப்பும் விதமாக தலைசிறந்த எக்கு இரும்பால் தயாரிக்கப்பட்ட தென்னிந்திய வாள்(எடை 15kg) ஒன்று பரிசாக அளிக்கப்பட்டது. உலகில் இதுவரை அறியப்பட்ட இரும்புகளில் மிகவும் மேன்மையானது தென்னிந்திய உருக்கு இரும்புகளே என்கிறது உலக கனிமவியல் தொல் ஆராய்ச்சி.

ஆட்சு என்ற சொல் உக்கு என்ற பண்டைய தமிழில் இருந்து பிரிந்த கன்னட சொல் அல்லது உருக்கு என்ற தமிழ் சொல்லில் இருந்து வந்தது. மேலும் சில உள்ளூர் மக்கள் அந்த சொல்லிற்கு உயர் சிறப்பு வாய்ந்தது(Superior Iron) எனும் பொருள் இருந்ததாகவும் சொல்கிறார்கள். டச்சுக்காரர்கள் இந்த கத்தியை இந்துவாணி(Hindwani) என்ற அழைத்தார்கள்.

அதிக அளவில் கப்பல் வழியாக ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட உருக்கு வாள்கள் அன்றைய காலகட்டத்தில் நடந்த பெர்சியா,இரான், ஐரோப்பிய போர்களில் முக்கிய இடம் வகித்தன. அரபு மொழியில் Jawab-E-hind என அந்த கத்திகளில் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. அதற்கு உலகிற்கு இந்தியாவின் பதில் என பொருள். இறக்குமதி செய்யப்பட்ட வாளையும் குத்துவாளையும் வைத்திருப்பதை அவர்கள் பெருமிதமாக கருதினார்கள்.

இந்தியாவில் நடந்த பல போர்களில் இவ்வகை வாள் முக்கியத்துவமாக இருந்துள்ளது. திப்பு சுல்தான் வாள் புகழ் பெற்றது . பஞ்சாப் மன்னர்கள் வளையும் தன்மை கொண்ட வாள்களை உற்பத்தி செய்து கொண்டு போனார்களாம். போர்க்கத்தி என்றாலே நினைவுக்கு வரும் சப்பானிய சமுராய் கத்திகளை விட இவை சிறப்புவாய்ந்தவை.. கிலிஜ்(Kilij Swords) எனப்படும் துருக்கிய வாள்கள் உலகின் வலிமையான வாள்கள் பட்டியலில் உள்ளது. இவை லூட்ஸ் இரும்புகளாலே தயாரிக்கப்பட்டவை

பிற்காலத்தில் உருக்கு எக்கு தயாரிக்கும் தொழிற்றுட்பம் மெல்ல அரபு நாடுகளுக்கு பரவியது. கொடுமணம் உள்ளிட பல இடங்களில் இருந்த தயார் செய்யப்பட்ட எக்குகள் மலபார், ஆந்திரா கடற்கரை வழியாக கப்பல் கப்பலாக அரபு தேசங்களுக்கு பயணப்பட்டது. அங்கே டமாஸ்கஸ் என்ற இடத்தில் போர் வாள்கள் தயார் செய்யப்பட்டு உலகமெங்கும் பரவியது.

இந்திய தொழிற்றுட்பத்தை கண்டுகொண்ட சிரியா நாட்டவர் டமாஸ்கஸில் பெரும் சந்தையை உருவாக்கினர். அதனாலே டமாஸ்கஸ் கத்திகள் என உலகம் அதனை அறிந்தவாறு உள்ளது. அப்படிஒத்தான் நமது பல பண்டைய பெருமைகள் பறிபோயின 16 நூற்றாண்டுகளில் நெதர்லாந்துக்கு மட்டும் 1,50,000 பவுண்ட் உருக்கு இரும்புகள் அனுப்பப்பட்டன. என்கூறப்படுகிறது அரபு நாடுகள் வழி நெப்போலியன் காலத்தில் பிரான்ஸ் சென்றடைந்த உருக்கு இரும்புகள் அங்கு பல்வேறு ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு பல வலிமையான கத்திகள் உருவாக காரணமாக இருந்திருக்கிறது.

பல நூற்றாண்டுகளாக இப்படியொரு வலிமைவாய்ந்த ஆயுதத்தை பற்றி அறிந்திராத ஐரோப்பிய தேசங்கள் அதன் திறன் கண்டு ஆச்சரியமடைந்தனர். டச்சுக்காரர்களுக்கு பின்(1670-1681) இந்தியா வந்த ஆங்கிலேயர்கள் ஆட்சி பொறுப்பு கிடைத்ததும் சக்தி வாய்ந்த இந்த ஆயுதங்களை தமக்குரியதாக மட்டுமே மாற்றிக்கொள்ள ,பிறருக்குக்கிடைக்கக்கூடாது என விழைந்தனர்.

இதற்கு முக்கிய காரணமாக அமைந்தது 1851 ஆண்டு நடைபெற்ற லண்டன் கண்காட்சியில்(The Great Exhibition) இடம்பெற்ற இந்திய வாள்கள்தாம். பல இந்திய மன்னர்கள் தங்கள் பேரரசின் அடையாளமாக லூட்ஸ் கத்திகளை ஆங்கிலேயர்களுக்கு பரிசளித்தனர். 1862ம் ஆண்டு அதே லண்டனில் நடைபெற்ற சர்வதேச கண்காட்சியிலும் அரசர்கள் அனுப்பி வைத்த போர்க்கத்திகள் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டன.

17-19 நூற்றாண்டு முழுதும் பிரிட்டிஷ் அரசு இதனை ஆய்வு செய்தது. ஆங்கிலேய பேராசை ஆதிக்கத்தின் போது இந்தியாவிலிருந்த அத்தனை உருக்கு ஆலை கூடங்களும் முழுவதுமாக தடை செய்யப்பட்டன. அதன் தொழிற்றுட்பம் முழுவதுமாக வழக்கொழிந்து அழிக்கப்பட்டது என சொல்லப்படுகிறது.

உலகின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் வெவ்வேறு காரணமாக இந்த அபூர்வ வாள்கள் புதைந்து போயின. தற்போது உலகில் இரான், துருக்கி, லண்டன் போன்ற ஒரு சில அருங்காட்சியங்கள் தவிர வேறு எங்கும் இத்தகைய அரிய வகை வாள்கள் காண கிடைப்பதில்லை.

Zschokke என்ற ஆராய்ச்சியாளர் கிடைக்கப்பெற்ற பல்வேறு கத்திகளை ஆராய்ந்து இப்பொழுதிருக்கும் கத்திகள் முழுமையான வரைமுறையில் உருவாக்கப்பட்டதில்லை எனவும் Fe_3C அணுக்கள் அவற்றில் உருவாவதில்லை என்கிறார். அதாவது சரியான வெப்பநிலை, பதம், தாதுக்கள் சேர்த்து மட்டுமே தயாரிக்கப்பட்ட இவற்றின் சரியான கலவை அளவீடு இப்போது உயிர்வாழும் யாருக்கும் தெரியாது.

ரகசியமாக பாதுகாக்கப்பட்ட இதன் தொழிற்முறை வம்சவளிக்கு மட்டுமே பகிரப்பட்டது. ஒரு காலகட்டத்தில் அத்தியாவசிய தாதுத்துகள் கிடைக்கபெறாமல் போக இதன் ரகசியம் அடுத்த தலைமுறைக்கு தெரியாமலே அழிந்து போகியிருக்கலாம் என எண்ணப்படுகிறது. இந்திய உருக்கு முறையின் அழிவுக்கு ஓரளவிற்கு ஏற்குபடியான காரணமாக இருப்பினும் உண்மை இன்னும் மர்மமாகவே உள்ளது.

இவை வெறும் போர் ஆயுதமாக மட்டுமில்லாமல் நவீன அறிவியல் வளர்ச்சியிலும் தனிமவியல் கோட்பாடுகளிலும் பெரும் தாக்கத்தை உண்டாக்கின. தாதுக்களிருந்து உலோகங்களை பிரித்தெடுக்கும் முறையிலும் பயன்பட்டுள்ளது. பல்கலைக் கழகங்கள் உலோகவியலின்(Metallurgy) இன்றைய ஆராய்ச்சி பயன்பாடுகளில் யூட்ஸ் கத்திகள் பெரும் பங்காற்றியதாக பாராட்டுகின்றன.

சாதாரண கார்பன் இரும்போடு ஒப்பிடும் போது 1-2% அதிக கார்பன் யூட்ஸில் இருக்கிறது. ஜெர்மன் அறிவியலாளர்கள் 1991 ஆம் கிடைக்கபெற்ற கத்தியை ஆராய்ந்து அவை கார்பன் நானோகுழாய்களால்(CNT) உருவாக்கப்பட்டு இருக்கலாம் என தெரிவித்தனர். எனவே 2000 வருங்களுக்கு முன்பே நானோ தொழிற்றுட்பம் பயன்படுத்தாக சொல்கிறார்கள்.

இன்றைய நவீனத்தால் பல வலிமையான கத்திகள் உருவாக்கப்பட்டாலும் அவற்றின் நிலைப்புத்தன்மை இந்திய உருக்குக்கு நிகராக வருவதில்லை. சில உலோகவியலாளர்களால்(metallurgists) நெருங்கிய போதும் தொன்மைக்கு இணையான அதே கட்டுமான நுட்பத்தில் தென்னிந்திய வாள்களை யாவராலும் இத்தனை நூற்றாண்டுகள் கடந்தும் உருவாக்க முடியவில்லை, ஆராய்ச்சிகள் இன்னமும் தொடர்ந்த வண்ணமே இருக்கின்றன.

நுண்துளையுள்ள இரும்பை, அதீத வெப்பத்திலிருக்கும்போது அடித்து உருவாக்கப்படும் இத்தொழில்நுட்பம் தமிழர்களால் உருவாக்கப்பட்டது.

இவ்வாறு அடிக்கப்பட்ட இரும்புப்பட்டை, மரத்துண்டுகள் உள்ள, ஒரு களிமண் உறையில் இடப்பட்டு வெப்பப்படுத்தப் படும். அதீத வெப்பத்தினால் மரம் கரியாகி அது இரும்புடன் பிணைப்பை ஏற்படுத்தி எஃகாக மாறும். இதுதான் பயன்படுத்தப்பட்ட தொழில்நுட்பம் என உறுதியாகக் கூற நம்மிடம் ஆதாரங்கள் இல்லையெனினும், இதனையொத்த அல்லது இதை விட மேம்பட்ட தொழில் நுட்பத்தை தமிழர்கள் பயன்படுத்தியுள்ளனர் என்பது தெளிவாகிறது. காலத்தின் பெருவெள்ளத்தில் இந்த தொழில்நுட்பங்கள் அடித்து செல்லப்பட்டு விட்டன அல்லது வன்முறையால் அழிக்கப்பட்டன.

இப்போது அது உண்மையென்று நிரூபிக்க நெருக்கமான ஆதாரங்களை, பெங்களூரு, தேசிய உயர்கல்விக்கான மையத்தின் பேராசிரியர். சாரதா சீனிவாசன் அவர்களின், ஒன்றோடொன்று தொடர்புடைய இரு ஆய்வுக்கட்டுரைகள் முன் வைக்கின்றன.

பேரா. சாரதா உலோகவியல் முக்கியத்துவமுள்ள பல ஆராய்ச்சி கட்டுரைகளை ஏற்கனவே சமர்ப்பித்துள்ளார்.

நம் பண்டைய தொழில்நுட்பங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டியதும், இளம் தலைமுறையினருக்கு நம் பாரம்பரியப் பெருமைகளை உணர்த்தவேண்டியதும் நம் கடமை'' என்று சொல்லும் சாரதா சீனிவாசனுக்கு, அதுவே அவரின் பணி இயல்பு. பெங்களூரில் உள்ள தேசிய உயர் ஆராய்ச்சி அமைப்பில் (National Institute Of Advanced Studies) துறைத் தலைவராகப் பணிபுரியும் பேராசிரியர் சாரதா, உலோகவியலில் சர்வதேச அளவில் கவனம் ஈர்த்த 60-க்கும் அதிமுக்கியமான ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை எழுதியவர். 2011-ம் ஆண்டுக்கான 'கல்பனா சாவ்லா' விருது உட்பட பல விருதுகளைப் பெற்றவர். உலோகவியல் துறையில் பல புதிய ஆராய்ச்சிப் படிப்புகளை உருவாக்கி மாணவர்களுக்கு வழிகாட்டிவருகிறார். சாரதாவை அவள் பேட்டி கண்டு விகடன்லில் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள் .

பண்டைய தமிழர்களின் ஆயுத உலோக ஆராய்ச்சியில் தன்னை வியக்கவைத்த தரவுகளைப் பற்றிப் பேசினார். ``திருநெல்வேலியில் இருந்து திருச்செந்தூர் செல்லும் சாலையில் உள்ள ஆதிச்ச நல்லூர் என்ற இடத்தில் தொல்லியல் துறையினர் அகழ்வாய்வு செய்தபோது பல சான்றுகள் கிடைத்தன. அவற்றை நானும் ஆய்வு செய்தேன். சர்வதேச அளவில் ஆய்வாளர்களை ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தும் உலோகம், உருக்கு, தமிழ் மன்னர்கள் போரில் பயன்படுத்திய வாள், இந்த உலோகத்தினால் தயாரிக்கப் பட்டது. ஆறாம் நூற்றாண்டில் இந்த உலோகம் தமிழகத்தில் புழக்கத்தில் இருந்திருப்பதை நான் என் ஆராய்ச்சிகளால் நிரூபித்தேன். எந்த வித அதி நவீன தொழில்நுட்பமும் இல்லாத பண்டைய தமிழகத்தில், கொல்லர்கள் போரில் பயன்படுத்தக்கூடிய ஓர் உலோகத்தை உருவாக்கியது இன்றளவும் உலோகவியல் ஆய்வாளர்களை வியப்பில் ஆழ்த்தும் விஷயம்.

வளையாத, உறுதியான, துருப்பிடிக்காத ஓர் ஆயுதத்தைத் தயாரிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில், பலகட்ட தோல்விகளுக்குப் பின் தமிழகக் கொல்லர்கள் உருக்கு உலோகத்தைக் கண்டுபிடித்திருக்க வேண்டும். உலக நாடுகள் எதிலும் புழக்கத்தில் இருந்திராத உலோகத்தை உருவாக்கி, ஆயுதங்களைத் தயாரித்து உலகுக்கே வழிகாட்டியிருக்கிறார்கள், பண்டைய தமிழகக் கொல்லர்கள்'' என்று தன் ஆய்வு குறித்து ஆர்வமாகப் பேசும் சாரதா, ``நம் பிள்ளைகளுக்கு, தமிழராகப் பிறந்ததன் பெருமையைச் சொல்லி வளருங்கள்'' என்று வேண்டுகோள் விடுக்கிறார்

இன்னமும் நிறைய செய்திகள் இருக்கிறது அதை அடுத்த பதிவுகளில் எழுதுகிறேன் ,இதுசம்பந்தப்பட்ட இணையதள தொடுப்புகளையும் தருகிறேன் .நன்றி

அண்ணாமலைசுகுமாரன் 16/4/2020

மீள் பதிவு 23/1/2026

சப்த மாதர்கள் /சப்த கன்னிகள்.

பேரா ப.தேவி அறிவு செல்வம்
சிற்பத்துறை ஆய்வாளர்

ஒரே கல்லில் ஏழு பெண் சிற்பங்கள் ஒரே மாதிரியான அமைப்புடன் இரு கைகளுடன் இருக்கும் இவை சப்த கன்னிகள். பக்தி இலக்கிய காலத்திற்குப் பிறகு ஆண் தெய்வங்களின் மனைவியாக மாற்றி நான்கு கரங்களுடன் காட்டுவார்கள். இப்பெண் சிற்பங்களின் இரண்டு கைகளில் அவர்களின் செயலை குறிக்கும் பொருள்கள் இருக்குமாறு செதுக்கி வைப்பார்கள். இவை சப்த மாதர்கள் ஆகும்.

கன்னி தெய்வம் வழிபாடு தொல்காப்பியம் தொட்டே இருக்கிறது. சிந்துவெளி மற்றும் ஆதிச்சநல்லூர் பாளை ஓட்டில் பெண் சிற்பங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. இங்கு கிடைத்த உருவங்களில் ஏழு பெண்கள் வரிசையாக கைகளை கோர்த்தபடி நின்றுள்ளதை காணலாம். மேலும் பாறை ஓவியங்களிலும் பெண் உருவங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. பெண் தெய்வ வழிபாட்டின் முக்கிய அம்சமாக கன்னிமார் வழிபாடு உள்ளது. இலக்கியத்தில் பெருங்காட்டுக்கொற்றி என்ற பல பெயர்களில் இவை குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. முற்கால பாண்டியர்களின் சப்த மாதர்கள் மற்றும் சப்த கன்னிகள் திருப்பரங்குன்றம் குடைவரைக்குள் இருக்கின்றன. இவை கிபி ஏழாம் நூற்றாண்டை சேர்ந்ததாகும். நான்கு கரங்களுடன் வாராகி இந்திராணி கவுமாரி மகேஸ்வரி பிராமி சாமுண்டி போன்றவை உள்ளனர். பிற்கால திருப்பணியின் போது இதனை மறைத்து சுவர் எழுப்பப்பட்டுள்ளதால் இவற்றை முழுமையாக காண்பதில் சிரமம் இருக்கிறது.

சில இடங்களில் சப்த கன்னியருடன் விநாயகர் வீரபத்திரர் இணைத்து நவ பேதங்களாகவும் விநாயகி, வீர பத்திரை, தட்சிணாமூர்த்தி போன்றவர்களுடனும் வழிபாட்டில் இருப்பார்கள்.

மேலும் மடப்புரம் பாண்ட முத்துமலை கூலாணிப்பட்டி அரிட்டாப்பட்டி போன்ற இடங்களில் சிதைந்த நிலையில் சப்த கன்னியர்கள் சிலை இருப்பது வருத்தம் அளிக்கிறது.

முற்கால பாண்டியர்களின் சப்த மாதர்கள் சிற்பங்கள் குன்னத்தூர் மாங்குளம் போன்ற பகுதிகளில் வழிபாட்டில் உள்ளது.

3000 வருடங்களுக்கு முன்பு இருந்து இருக்கும் இந்த சப்த கன்னியர் வழிபாடு தற்பொழுது தனியாக கோயில் கொள்ளும் பொழுது அதற்கு பூரண சக்தி கிடைக்கும் என்ற நோக்கில் வாராகிக்கு என்று இராஜகம்பீரம் போன்ற பகுதிகளில் தண்டினி வாராகி என்ற பெயரில் தனிக் கோயிலாக உள்ளன

திருக்குறள் மேல் கொண்ட காதல்

பொறிஞர் ஜஸ்வந்த் சிங்

1330 திருக்குறளையும் பனை ஓலையில் பொறித்த சர்தார்ஜி

பஞ்சாபியான ஜஸ்வந்த் சிங்கிற்கு, திருவள்ளுவர் மீது கொண்ட மரியாதையும், திருக்குறள் மீது கொண்ட காதலும் காரணமாக அதை பரப்ப முடிவு செய்து, 1330 குறளையும் பனை ஓலையில் பொறித்து, அனைவரையும் ஆச்சரியப்பட வைத்திருக்கிறார்.

ஆங்கில மோகம், பிற மொழி ஆதிக்கம், நகரமயமாகும் கலச்சாரங்களால், தமிழ் மொழியின் நிலைமை இனி என்ன ஆகும் என மொழி ஆர்வலர்கள் கவலை கொண்டிருக்கும் நிலையில், இது போன்ற சிலரின் சாதனைகள் தமிழ் இனிதான் மெல்ல வளரும் என்பதை உணர்த்துகிறது. பஞ்சாபியான இந்த சிங், அப்படி என்ன செய்து விட்டார் தெரியுமா?

பஞ்சாப்பை சேர்ந்த ஜஸ்வந்த் சிங் சிவில் இன்ஜினியராக பணியாற்றி வருகிறார். திருக்குறள் மீது கொண்ட காதலால், அதனை பரப்ப முடிவு செய்து, யோசித்த போது, அவருக்கு அருமையான யோசனை ஒன்று தோன்றியிருக்கிறது.

கடந்த ஒன்றரை ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, திருக்குறளின் 1,330 குறள்களையும், பனை ஓலைகளில் பொறிக்க அவர் முடிவு செய்து, அதற்கான பணியை துவங்கினார்.

எழுத்தாணிகளால் அதனை பனை ஓலைகளில் எழுத ஆரம்பித்த சிங், கடந்த சில நாட்களுக்கு முன் அதனை வெற்றிகரமாக முடித்துள்ளார். கடந்த 2019 ஆம் ஆண்டில், திருக்குறள் மீது கொண்ட தனது காதலை வெளிப்படுத்த, தனது தோட்டத்தில் உள்ள இரண்டு மரங்களில், திருவள்ளுவரின் உருவத்தை இவர் செதுக்கியிருந்தார்.

இதுகுறித்து ஜஸ்வந்த் சிங்குறுகையில், "புனித புத்தகங்கள் அனைத்தும் ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகம் அல்லது மதத்தைப் பற்றி பேசுகின்றன. ஆனால் திருக்குறள் மதச்சார்பற்று, பல விஷயங்களைப் பற்றிகுறுகிறது. திருக்குறளை உலக அறிஞர்கள் பலரும் போற்றுகின்றனர். 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எழுதப்பட்டிருந்தாலும், அதன் கருத்துக்கள் இன்றும் பொருந்துகின்றன. திருக்குறள் குறித்த பெருமைகளை மக்களிடம் கொண்டு சேர்க்க விரும்பி, இப்பணியை வெற்றிகரமாக செய்து முடித்துள்ளேன்" என்றார்.

Thirukkural

In English - Dr. Chandrika Subramanian

4. The Power of Virtue

31. Virtue brings joy and prosperity. There is no good higher than virtuous life for mankind.

32. A virtuous life accords everything good. Lack of virtue entails pain and degradation.

33. Do good deeds. O man, ceaselessly, wherever you can, always and as much as you can.

34. Purity of thought is virtue; without that all else is empty show and worthless sound.

35. Lust, anger, envy and evil words vitiate life. Remove these and act – that is virtue.

36. Say not "later on" Do virtuous deeds anon. Body dies; Virtue is the eternal companion of our soul.

37. Behold the bearer and the rider of a palanquin and know the fruit of Dharma without a word.

38. Go on doing good unto the last; that will block like stone pain and rebirth.

39. Real Spiritual joy flows from virtue alone; all else like sense – pleasure is misery, devoid of merit.

40. Righteous action alone is worth doing. Criminal act is to be shunned at each step.

இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தில் கிறிஸ்துவப் பெண் ஆளுமைகள்

அரிமா வெங்கடேசன்
நோபல் ஹாட்ஸ் அரிமா சங்கம், கோவை

இந்திய அரசியலமைப்பு 1946 முதல் 1949 வரை விவாதிக்கப்பட்டு உருவாக்கப்பட்டபோது, அதில் பல்வேறு பின்னணிகளைக் கொண்ட கிறிஸ்தவத் தலைவர்கள் தங்கள் மேதமையைப் பதிவு செய்தனர்.

1. முனைவர் எச். சி. முகர்ஜி (Dr. H.C. Mookerjee) – ஒருமைப்பாட்டின் குரல்

வங்காளத்தைச் சேர்ந்த கல்வியாளரான இவர், அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையின் துணைத் தலைவராகப் பணியாற்றியவர். சிறுபான்மையினருக்கான பாதுகாப்புக் குழுவின் தலைவராக இருந்த இவர் ஆற்றிய பணி வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது.

அக்காலத்தில் மத ரீதியான தனித் தொகுதிகள் (Separate Electorates) வேண்டும் என்ற கோரிக்கை வலுவாக இருந்தபோது, அதைத் தீர்க்கமாக மறுத்தவர் முகர்ஜி. "கிறிஸ்தவர்கள் இந்த நாட்டின் பிரிக்க முடியாத அங்கத்தினர், எங்களுக்குத் தனிச் சலுகைகள் வேண்டாம்; பொது நீரோட்டத்திலேயே நாங்கள் போட்டியிடுவோம்" என்று கூறி இந்தியாவின் மதச்சார்பற்ற அடித்தளத்தை வலுப்படுத்தினார்.

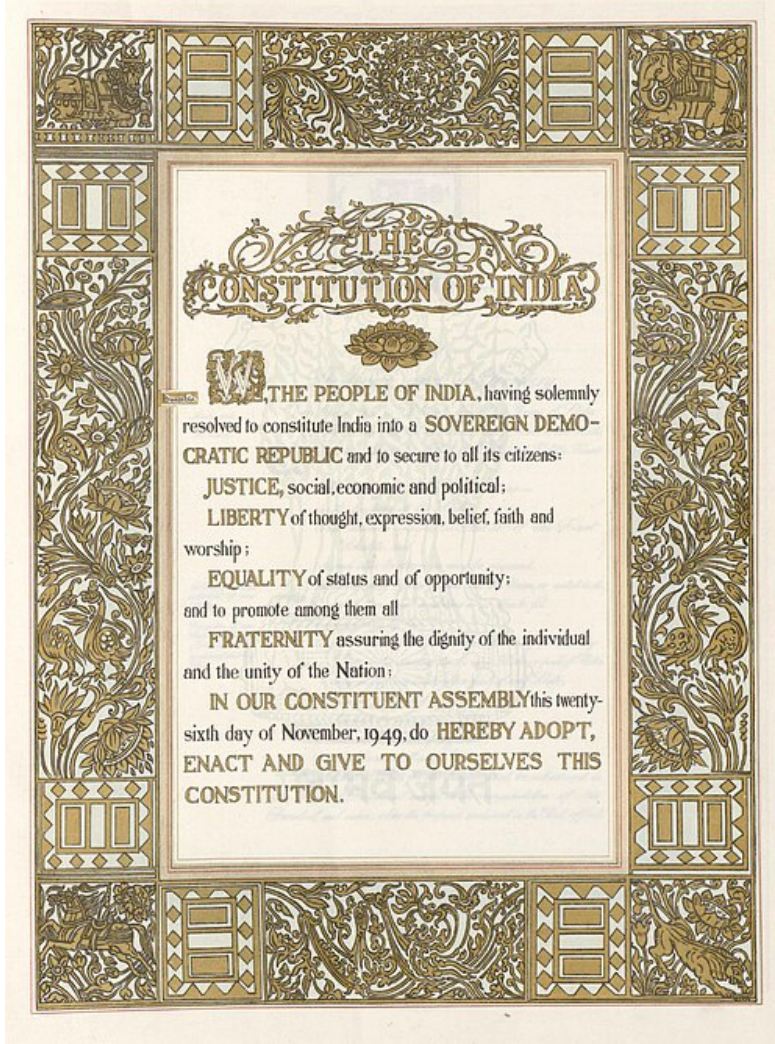
2. அருட்தந்தை ஜெரோம் டி'சோசா (Rev. Fr. Jerome D'Souza) – கல்வி மற்றும் கலாச்சார பாதுகாவலர்

தமிழகத்தைச் சேர்ந்த இவர், ஒரு கத்தோலிக்க பாதிரியார் மற்றும் சிறந்த கல்வியாளர். நேருவின் அழைப்பின் பேரில் நிர்ணய சபையில் இணைந்த இவர், அடிப்படை உரிமைகள் குறித்த விவாதங்களில் முக்கியப் பங்காற்றினார்.

இந்திய அரசியலமைப்பின் பிரிவு 25 முதல் 30 வரை உள்ள மத சுதந்திரம் மற்றும் சிறுபான்மையினர் தங்கள் கல்வி நிறுவனங்களை நிர்வகிக்கும் உரிமைகளைச் சட்டப்பூர்வமாக்குவதில் இவரது வாதங்கள் மிக முக்கியமானவை. ஜனநாயகத்தில் பன்முகத்தன்மை அழியாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதில் இவர் உறுதியாக இருந்தார்.

3. ராஜ்குமாரி அம்ரித் கவுர் (Rajkumari Amrit Kaur) – சமூக நீதி மற்றும் பெண்கள் உரிமை

அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையில் இருந்த மிகச் சில பெண் உறுப்பினர்களில் இவரும் ஒருவர். அரச குடும்பப் பின்னணி கொண்ட இவர், காந்தியடிகளுடன் இணைந்து பணியாற்றியவர்.

சமூக நீதி மற்றும் சுகாதாரக் கொள்கைகளை வடிவமைப்பதில் இவர் பெரும் பங்காற்றினார். குறிப்பாக, பெண்களுக்குச் சம உரிமை, தீண்டாமை ஒழிப்பு மற்றும் கட்டாயக் கல்வி போன்ற அம்சங்களை அரசியலமைப்பில் சேர்க்க இவர் தீவிரமாக வாதிட்டார். சுதந்திர இந்தியாவின் முதல் அமைச்சரவையில் இடம்பெற்ற ஒரே பெண்மணி இவரே.

4. அருட்தந்தை ஜே. ஜே. எம். நிக்கோல்ஸ் ராய் (Rev. J.J.M. Nichols Roy) – பழங்குடியினரின் தன்னாட்சி உரிமை

மேகாலயாவின் காசி இனத்தைச் சேர்ந்த இவர், வடகிழக்கு இந்தியப் பழங்குடி மக்களின் உரிமைகளை அரசியலமைப்பில் உறுதிப்படுத்தியவர்.

அரசியலமைப்பின் ஆறாவது அட்டவணையை (Sixth Schedule) உருவாக்குவதில் இவரது பங்கு முதன்மையானது. இதன் மூலமே பழங்குடி மக்கள் தங்கள் நிலம், காடுகள் மற்றும் பாரம்பரியச் சட்டங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள 'தன்னாட்சி மாவட்டக் கவுன்சில்கள்' (Autonomous District Councils) அமைக்க வழிவகை செய்யப்பட்டது. இது இந்தியாவின் கூட்டாட்சி தத்துவத்திற்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

5. ஆனி மாஸ்கரின் (Annie Mascarene) – மாநில உரிமைகளின் பிரதிநிதி

கேரளாவின் திருவிதாங்கூர் பகுதியைச் சேர்ந்த இவர், ஒரு வழக்கறிஞராக நிர்ணய சபையில் தனது வாதங்களை முன்வைத்தார். மையப்படுத்தப்பட்ட அதிகாரம் மற்றும் மாநிலங்களின் சுயாட்சி ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான சமநிலையைச் சட்டத்தில் கொண்டு வருவதில் இவர் ஆர்வமாகச் செயல்பட்டார். ஜனநாயக அமைப்பில் சாதாரண குடிமக்களின் வாக்கு வலிமைமிக்கதாக இருக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தினார்.

6. பிராங்க் அந்தோணி (Frank Anthony) – மொழி மற்றும் கல்வி உரிமை

ஆங்கிலோ-இந்திய சமூகத்தின் தலைவராக இருந்த இவர், இந்தியக் கல்வி முறையில் ஆங்கிலத்தின் முக்கியத்துவத்தையும், கல்வி நிறுவனங்களின் சுதந்திரத்தையும் அரசியலமைப்பில் உறுதி செய்தார். அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையின் தற்காலிகத் தலைவராக ஒரு நாள் பணியாற்றிய பெருமையும் இவருக்கு உண்டு.

முடிவுரை

இந்தத் தலைவர்கள் அனைவரும் தங்கள் தனிப்பட்ட மத நம்பிக்கைகளைத் தாண்டி, இந்தியக் குடிமகன் ஒவ்வொருவருக்கும் சமமான உரிமை கிடைக்க வேண்டும் என்பதில் உறுதியாக இருந்தனர். இவர்கள் உருவாக்கிய சட்டப் பிரிவுகளே இன்று இந்தியாவின் பன்முகத்தன்மையையும், ஜனநாயகத்தையும் பாதுகாக்கும் அரணாகத் திகழ்கின்றன.

சிறுபான்மை சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், ஒரு பெரும் தேசத்தின் பொதுவான சட்டத்தை உருவாக்குவதில் இவர்கள் காட்டிய தேசப்பற்று இன்றும் போற்றத்தக்கது.

திருவள்ளுவருக்க தங்கக்காசு வெளியிட்ட மதுரை எல்லிஸ் துரை

சூர்யா சேவியர்
எழுத்தாளர்

தெய்வப்புவர் திருவள்ளுவரின் திருவுருவம் பொறித்த ஒரு தங்க நாணயம் ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்தியக் கும்பினி சார்ந்த எல்லிஸ்துரை என்பவரால் சென்னையில் வெளியிடப்பட்டது

கல்கத்தாவில் உள்ள இந்திய அருங்காட்சியகத்தில் சேகரித்து வைக்கப்பட்டுள்ள தங்க நாணயங்களின் பட்டியலின் முதல் தொகுதியில் இந்தத் தங்க நாணயத்தைப் பற்றிய ஒரு சிறு குறிப்பு முதன்முதலாகக் காணப்படுகிறது. இரட்டை வராகன் என்று அழைக்கப்பட்ட ஒரு தங்க நாணயத்தின் முன்புறத்தில் அமர்ந்த நிலையில் திருவள்ளுவரும், பின்புறத்தில் ஐந்துமுனை நட்சத்திரமும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன என்று இக்குறிப்பு தெரிவிக்கிறது. இக்காசு ஆங்கிலேய கிழக்கிந்தியக் கும்பினியின் சென்னை அரசால் 1819-க்கு முன்னர் வெளியிடப்பட்டது என்றும், இது புத்தம் புதியதாகக் காணப்படுவதால் அச்சிடப்பட்டும் புழக்கத்திற்கு வெளியிடப்படாத நாணயமாக இருக்க வேண்டும் என்றும், இதே போன்று நான்கு நாணயங்கள் மட்டுமே கிடைத்துள்ளன என்றும், அவற்றில் இரண்டு லண்டனில் பிரிட்டிஷ் மியூசியத்திலும், மற்ற இரண்டு கல்கத்தாவில் இந்திய அருங்காட்சியகத்திலும் சேகரித்து வைக்கப்பட்டுள்ளன என்றும் இக்குறிப்பிலிருந்து தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்தியக் கும்பினி அரசு சென்னையிலிருந்து 19-ம் நூற்றாண்டின் தொடக்க காலத்தில் வெளியிட்ட "நட்சத்திரப் பகோடா" அல்லது 'வராகன்' என்று அழைக்கப்பட்ட பல தங்க நாணயங்களில் இதுவும் ஒன்று என்று தெரிகிறது. மேலும் இக் காசு இயந்திரத்தின் மூலம் மிகவும் நேர்த்தியாக அச்சடிக்கப்பட்டுள்ளது. கும்பினி அரசு சென்னை ஜார்ஜ் கோட்டையில் முதன் முதலாக 1807-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் இயந்திர நாணய சாலையை நிறுவி தங்கம், வெள்ளி மற்றும் செப்புக் காசுகளை வெளியிடத் தொடங்கியது. 1817-ம் ஆண்டும் டிசம்பர் மாத இறுதியில் தங்க வராகன்கள் அச்சடிப்பது நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. ஆகையால் இக்காசு 1807-ம் ஆண்டு முதல் 1817-ம் ஆண்டு வரையிலான பத்தாண்டு காலத்துக்குள் வெளியிடப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று நிச்சயமாகச் சொல்ல

முடியும். மேலும், 1616-ம் ஆண்டும் ஆங்கிலேய கிழக்கிந்திய கும்பினியார் கல்கத்தாவில் வணிக மையம் நிறுவி, 200 ஆண்டுகள் ஆனதை கொண்டாட 1816-ம் ஆண்டு சில சிறப்பு நாணயங்களை வெளியிட்டார்கள். அவற்றுள் இது ஒன்றாக இருக்கலாம்.

எல்லிஸ் துரையும் திருக்குறளும்

அக்கால கட்டத்தில் ஃப்ரான்சிஸ் வைட் எல்லிஸ் என்னும் ஆங்கிலேய அதிகாரி சென்னை மாவட்டக் கலெக்டராகப் பணியாற்றி வந்தார். 1796-ம் ஆண்டு ஆட்சிப் பணியில் சேர்ந்த அவர் சில ஆண்டுகளிலேயே தமிழ் முதலிய தென்னிந்திய மொழிகளிலும் வடமொழியிலும் பெரும் புலமை பெற்றுவிட்டார். தமிழ் நூல்கள் அச்சேறிராத அக்காலத்திலேயே அவர் ஏட்டுச் சுவடிகளிலிருந்து முறையாகத் தமிழைக் கற்றுத் தேர்ந்தார். தமிழ் முதலிய திராவிட மொழிகள், சம்ஸ்கிருதம் போன்ற இந்தோ-ஆரிய மொழிகளிலிருந்து வேறுபட்டவை என்ற உண்மையை முதன்முதலாக உலகுக்கு அறிவித்த பெருமை இவரையே சாரும்.

எல்லிஸ் துரைக்கு திருவள்ளுவர் மீதும் திருக்குறள் மீதும் அளப்பரிய பற்று இருந்தது. திருக்குறளிலிருந்து பல குறள்களை தேந்தெடுத்து ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்து தெளிவான உரையுடன் ஓர் அரிய நூலை இவர் எழுதினார். இதுவே திருக்குறளின் முதல் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பாகும்.

இந்தியர்கள் யாருக்கும் ஹிந்தி தாய்மொழி அல்ல

சூர்யா சேவியர்
எழுத்தாளர்

தமிழ்நாடு- தமிழ்
கேரளா- மலையாளம்
ஆந்திரா-தெலுங்கானா- தெலுங்கு
கர்நாடகா- கன்னடம்
மகாராஷ்டிரா- மராத்தி
குஜராத்- குஜராத்தி
பஞ்சாப்- பஞ்சாபி
ராஜஸ்தான்- ராஜஸ்தானி, மார்வாரி, மேவாரி
ஹரியானா-ஹரியானி
இமாசலப்பிரதேசம்- மஹாசு பஹாரி, மண்டேலி,
காங்கிரி-பிலாஸ்புரி,சாம்பேலி
ஜம்மு-காஷ்மீர்- காஷ்மீரி, டோக்ரி,பாடி,லடாக்கி.
உத்தர்காண்ட்-கடுவாலி, குமோனி

உத்திரப்பிரதேசம்- பிரஸ்பாஷா, கரிபோலி,அவதி,கன்னோஜி,போஜ்புரி,
பந்தேலி,பகேலி.
பீஹார்- போஜ்புரி, மைதிலி
ஜார்கண்ட்- சந்தாலி
சத்தீஸ்கர்-கோர்பா
மத்தியப் பிரதேசம்- மால்வி,நிமதி, பகேலி
மேற்கு வங்கம்- வங்காளி
ஒடிசா- ஒரியா
வட கிழக்கு மாநிலங்கள்-அப்பகுதி மூத்த குடிகளின் தாய்மொழிகள்.

இந்தியாவில் உள்ள 135 கோடி மக்களில் ஒருவருக்கு கூட ஹிந்தி தாய்மொழி அல்ல. ஹிந்தியும் அந்நிய மொழி தான். தாய்மொழிகளை அழித்து ஐரோப்பியர்களால் உருவாக்கப்பட்டதே ஹிந்தி என்பது வரலாறு.

இந்துஸ்தானி என்ற மொழியை உடைத்து, ஹிந்தி இந்துக்களுக்காகவும், உருது இஸ்லாமியர்களுக்கென்று 180 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு 1800 களில் உருவாக்கப்பட்டதே ஹிந்தி வரலாறு.

ஹிந்தியில் வெளியான முதல் நூல் 1818 ல் பைபிள். ஹிந்தியின் முதல் பத்திரிக்கை உதந்த மார்டண்ட் (Udant Martand). இது 1826 ஆம் ஆண்டு மே 30 ஆம் தேதி கல்கத்தாவில் பண்டிட் ஜாகல் கிஷோர் சக்லாவால் தொடங்கப்பட்டது. வார இதழாக வெளிவந்தது. இந்த தினத்தை நினைவுகூறும் வகையில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் மே 30 இந்தி பத்திரிகை தினமாக அனுசரிக்கப்படுகிறது.

உதந்த் மார்டண்ட் (Udant Martand) என்றால் சூரிய உதயம் என்று பொருள்.

இந்துஸ்தானியை தேசிய மொழியாக அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்பதே காந்தியின் நிலைபாடாக இருந்தது.

ஹிந்தியின் தந்தை ஜான் கில் ஹிரிஸ்ட் என்பவன் தான். ஜான் கில் ஹிரிஸ்ட் எப்படி, எங்கு ஹிந்தியை உருவாக்கினான் என்ற வரலாறை அடுத்துப் பதிவு செய்கிறேன்.

இந்தியாவில் தோன்றிய முதல் மொழி தமிழ். கடைசி மொழி ஹிந்தி.

முக நூல் பதிவு

Mamankam Revisited: Copper Plates, Chera Federalism, and the Politics Behind a Misunderstood Tradition

Bp Dr J Ravikumar Stephen G
Founder, Dravidianism Revival Centre

From 18 January to 3 February 2026, a Mamankam is being conducted in the Indian state of Kerala. A video circulated in connection with this event contains several inaccurate and misleading narratives. Presented below is the historically grounded account preserved in our family's traditional records.

Seventeen generations ago, my maternal ancestors were closely connected with the twelfth-century A.D. rulers of Valluvanadu, whose sovereignty was later confined to the autonomous region of Mottachi-Malai (1550 A.D.), near present-day Marthandam. Our family possesses copper plates that record the history of the Chera Empire; these are presently in the custody of Adv. Jeyasingh, who resides in his ancestral palace at Idachivillai. According to the accounts preserved in these copper plates, the origin of Mamankam is as follows:

After the death of Bhaskara Ravi Varma at Jeddah in the ninth century, a new Chera kingdom emerged with its capital at Mahothayapuram (Cranganore - Kodungallur in the Thrissur district). This reconstitution was initiated by the Nadu-Vallis, who belonged to the clan of Bhaskara Ravi Varma. In order to secure legitimacy for their chosen leader, they embraced the Vaishnavite tradition. Nevertheless, the Brahmins questioned the legitimacy of the succession and were reluctant to coronate Rama Varma Kulasekaran as king.

During this period, the Saivite Chola emperor Kulothungan attacked Mahothayapuram, triggering further internal unrest and disorder.

In response, King Rama Varma Kulasekaran shifted the capital to Kollam and reorganised the Chera kingdom into a federation of eighteen princely states. He assumed leadership of this federation under the title Perumal of Kerala. Each princely state was governed by a ruler bearing the title Rakshapurusha, whose term of office was limited to three years. In addition, Rama Varma Kulasekaran appointed four Maha Rakshapurushas (Great Protectors), whose responsibility was to ensure the orderly transition of authority from one Rakshapurusha to another every three years within their respective Kalakas (great provinces).

According to the original covenant, the Perumal of Cheras was to convene an assembly of the Rakshapurushas at Tirunavaya once every twelve years. This assembly was entrusted with resolving disputes among the Rakshapurushas and selecting four new Maha

Rakshapurushas. The proceedings culminated in the coronation of the Perumal of the Cheras by the Brahmins on the banks of the Perar River. This grand event came to be known as Mamankam, meaning "Great Participation" (Ma மா - Great + Angam அங்கம்).

The Perumal of the Cheras was permitted to rule only for a twelve-year term, at the conclusion of which he was required either to retire into private life or to leave the country altogether. In accordance with this stipulation, Rama Varma Kulasekaran undertook a pilgrimage to Kashi in secrecy and never returned.

As the Chera kingdom began to fragment into eighteen independent principalities, Perum-Padappu, a relative of Rama Varma Kulasekaran, nominated Vellattiri, the ruler of Valluvanadu, to preside over the conduct of the Mamankam.

The chiefs of Arab merchant communities were known as Koyas. The ruler of Polanadu (Kozhikode) initially exchanged thambulam (betel leaves and tobacco) to contract a marriage with the daughter of the Koya of Polanadu. Subsequently, however, he withdrew from the alliance, fearing the loss of caste status, which would have disqualified him from aspiring to the title of Perumal of the Cheras. This affront enraged the Koya of Polanadu, who then extended his support to Samutiri, an aspirant to the rulership of Polanadu. With the backing of the Koya, Samutiri killed the ruler of Polanadu and seized control of the territory.

Later, with the naval support of the Koya, Samutiri's forces landed at Tirunavaya. There he proclaimed himself Perumal of the Cheras and usurped the exclusive right to conduct the Mamankam. Samutiri transformed this political transition into a trade fair, as real political power had come to rest with the Koya of Polanadu.

While most of the Rakshapurushas acquiesced to Samutiri's aggression, Vellattiri, the ruler of Valluvanadu, refused to submit. Consequently, Samutiri invaded Valluvanadu and annexed a large portion of its territory, reducing Vellattiri to a minor ruler confined to Mottachi-Malai. In 1550, the ruler of Mottachi-Malai waged war against Samutiri with the support of the Portuguese, but suffered a decisive defeat. This forced him to seek asylum at Arasur, within Pandya territory near Thiruchendur.

From the narrative preserved in the copper plates held by my veteran relatives, it is evident that Mamankam was fundamentally a political institution associated with the periodic transfer of power from one Rakshapurusha to another. It held no intrinsic religious significance. With the decline of Turkish dominance over Asian trade and the subsequent takeover of Indian trading posts by the European East India Companies, Mamankam gradually lost its significance.

— Bp Dr J Ravikumar Stephen G.

Founder,

Dravidianism Revival Centre

நூலாய்வு

மரபின் வேர்கள் - நூல் திறனாய்வு - 3

டாக்டர் புதேரி தானப்பன்
டிஸ்பி

திறனாய்வாளர் : டாக்டர் புதேரி தானப்பன்
நூல் பெயர்: மரபின் வேர்கள் (சொல்லாய்வுக் கவிதைகள்)
ஆசிரியர்: பாவலர் கருமலைத்தமிழாழன்
வசந்தா பதிப்பகம்
தொடர்பு எண்: 94434 58550
பக்கங்கள்: 160
விலை: உருபா: 200 - 00

53) முகர்தல் - நுகர்தல் என்னும் சொற்கள்:

முகர்தல் என்றால் என்ன? நுகர்தல் என்றால் என்ன? என்னும் வினாக்களுக்கு,

"முகர்தலென்றால் மூக்காலே முகர்ந்து பார்த்து
முகிழ்கின்ற மலர்மணத்தை அறித லாகும்
நுகர்தலென்றால் வாழ்விற்குப் பயனை நல்கும்
நுகர்பொருளை நுகர்ந்தின்பின் திளைத்த லாகும்! "
என்று பாவலர் விடையிறுக்கிறார். ஆனால்,
"முறையாகப் பொருள் குறிக்கும் சொல்லை மாற்றி
முகர்தலுக்கு நுகர்தலெனச் சொல்கின் றார்கள் "

என்று வருத்தப்படுகிறார். தமிழ்த் தாயின் ஒரு உண்மையான மகனுக்கு இருக்கும் வேட்கையைப் பாவலர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். பூக்களை முகர வேண்டும்; வாங்கும் பொருள்களை நுகர வேண்டும். முகர்தலுக்கும் நுகர்தலுக்கும் உள்ள வேறுபாடு இப்போது உங்களுக்குப் புரிந்திருக்கும்.

54) கீழ்க்காணும் - மேற்கண்ட என்னும் சொற்கள்:

நாம் கட்டுரைகள் எழுதும்போதும் கடிதங்கள் எழுதும்போதும் "மேற்கண்ட" என்ற சொல்லையும் "கீழ்க்கண்ட" என்ற சொல்லையும் சற்றும் யோசிக்காமலே பயன்படுத்தி வருகிறோம்.

மேலோட்டமாகப் பார்த்தால் மேற்கண்ட, கீழ்க்கண்ட என்னும் சொற்கள் அழகாகத்தான் தெரியும். சற்று ஆழ்ந்து பார்த்தால் கீழ்க்கண்ட என்னும் சொல் எவ்வளவு தவறானது என்று தெரியவரும்.

'கண்ட' என்னும் சொல் இறந்த காலத்தைக் குறிக்கும். அதனால் "மேலே கண்ட" என்று எழுதுவது சரி. ஏனென்றால் ஏற்கனவே அந்தப் பகுதியை நாம் பார்த்தாகிவிட்டது. அதனால் இறந்த காலமாகிய "மேலே கண்ட" என்னும் சொல் வருவது சரி. ஆனால் இன்னும் நாம் பார்க்காத பகுதியைக் "கீழே கண்ட" என்னும் சொல்லால் குறிப்பிடுவது தவறு. அதனால் எதிர்காலத்தைக் குறிக்கும் சொல்லாகிய "கீழ்க்காணும்" என்னும் சொல்லால் குறிப்பிட வேண்டும்.

55) பெற்றோர் என்னும் சொல்:

பெற்றோர் என்னும் சொல் நம்மைப் பெற்ற அன்னை, தந்தையரைக் குறிக்கிறது. பெற்றோர்கள் என்னும் சொல் பல அன்னை, தந்தைகளைக் குறிக்கிறது.

பெற்றோர் என்னும் சொல் ஒருமை; பெற்றோர்கள் என்னும் சொல் பன்மை. இந்த வேறுபாட்டைப் புரிந்து கொண்டால் சொற்களைப் பயன்படுத்துவதில் சிக்கல் இருக்காது. இந்த வேறுபாட்டை அறியாததனால்தான் ஒருமைச் சொல் இடம் பெறவேண்டிய இடத்தில் பன்மைச் சொல்லைப் பயன்படுத்தி வருகிறோம்.

"பெற்றெடுத்த தாய்தந்தை இருவர் தம்மைப்

பெற்றோர் என்றழைத்தாலே போதும்; மாற்றிப்

பெற்றோர்கள் என்றழைத்தால் பன்மை யாகிப்

பெற்றவர்கள் பலரென்ற பொருளைத் தந்தே

மற்றவரின் எள்ளலுக்கே ஆளாய் ஆவர்."

என்று பாவலர் எச்சரிக்கிறார். இது போலவே தம்பதி என்றால் ஒருமை; தம்பதியர் என்றால் பன்மை. தாய் தந்தை என்றால் ஒரு தாய் ஒரு தந்தை. ஆனால் தாய் தந்தையர் என்றால் தாய் ஒருவர்; தந்தை பலராவர் என்பதை நாம் உணரவேண்டும்.

56) மறை என்னும் சொல்:

"முறையாகச் சொல்வதுவே மறையாம்;"

"நிறைமொழியின் மாந்தர்தம் நாவில் வந்து

நிலைத்துநிற்கும் மந்திரங்கள் மறையே யாகும்!"

"மக்கட்கு நல்நெறிஅல் நெறியைச் சொல்லிக்

கறையில்லா வாழ்விற்குக் காவ லாகக்

காத்துநிற்கும் மொழிகள்தாம் மறையாம் என்பர்!"

"வெயில்தலையில் விழாவண்ணம் காக்கும் குடையை

வெயில்மறையாம்"

"வெயில்கொடுமை மழைகுளிரைத் தடுக்கும் வீட்டை

வழிமறை" என்றும்,

"உயிர்காக்க உடலணியும் கவசத் திற்கே
உரியபெயர் மெய்ம்மறையாம் "

என்று மறை என்றால் என்ன என்பதற்குப் பாவலர் விளக்கம் தந்துள்ளார். நமது திருக்குறளை உலகப் பொதுமறை, தமிழ்மறை, உயர்மறை, உயரேற்றுமறை என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். இத்தகைய பெருமை வாய்ந்த திருக்குறளுக்கு இன்னும் பெருமை சேர்க்கும் வகையில் இக்கவிதை அமைந்துள்ளது.

57) சீத்தாப்பழம் - சீதப்பழம் என்னும் சொற்கள்:

சீத்தாப்பழம் என்னும் சொல் சீத்தா + பழம் என்று பிரியும். சீத்தா என்றால் பொருள் இல்லை. சீதப்பழம் என்னும் சொல் சீதம் + பழம் என்று பிரியும். சீதம் என்றால் குளிர்ச்சி என்று பொருள். சீதள உடம்பு என்றால் எப்போதும் குளிர்ந்த நிலையில் இருக்கும் உடல் என்று பொருள். சில உணவுப் பொருள்களைச் சாப்பிட்டால் உடல் சூடு குறைந்து மிகவும் குளிர்ச்சியாகிவிடும். அதன் விளைவாகக் காய்ச்சல், சளி, இருமல், தலைவலி, தொண்டைவலி போன்ற உடல்நலக் குறைபாடுகள் ஏற்படும். எனவேதான்,

"மிகினும் குறையினும் நோய்செய்யும் நூலோர்
வளிமுதலா எண்ணிய மூன்று"

என்று திருவள்ளுவர் அறிவுறுத்துகிறார். மிகுந்த குளிர்ச்சியைத் தருகின்ற,
"குளிர் பழத்தைச் சீதமென்னும் குளிர்ந்த சொல்லால்
குறிக்காமல் சீத்தாப்பழ மென்னல் நன்றோ?"

எனக் கேட்டு,

"குளிர்சொல்லால் சீதப்பழ மென்றே நாமும்

குளிர்நாவில் குதித்துவரும் தமிழில் சொல்வோம் "

என்று சொல்லுகிறார். ஆகவே பாவலர் சொல்வது போல இந்தப் பழத்தைப் பொருளற்ற "சீத்தாப்பழம்" என்று சொல்லாமல் பொருள் பொதிந்த "சீதப்பழம்" என்று சொல்லுவோம்.

58) மதியம் - பகல் என்னும் சொற்கள்:

நம்மில் பலரும் பகல் வேளையை "மதியம்" என்றும் "மதிய வேளை" என்றும் "மத்தியானம்" என்றும் அவரவர் பழக்கத்திற்கேற்பச் சொல்லுகிறோம். ஆனால் அவை சரியான சொற்களா என்று யாரும் சிந்திப்பதில்லை. "மதி" என்னும் தமிழ்ச் சொல்லுக்கு "நிலவு" என்று பொருள். "மதிய வேளை" என்றால் நிலவு உலவும் இரவு வேளை என்று பொருள். பகலை இரவு என்று சொல்லுவது தவறுதானே? இந்த "மதி" என்னும் தமிழ்ச் சொல்லை வடமொழி தனதாக்கிக் கொண்டு "மத்திமம்", "மத்தியஸ்த்தர்", "மத்தியஸ்த்தம்", "மத்தியானம்", "மத்ய", "மத்திய அரசு", "மத்திமம்", "பூமத்திய ரேகை" போன்ற சொற்களை உருவாக்கிக் கொண்டது.

"மாலையிலே தோன்றிவானில் ஒளியைச் சிந்தும்
மதியத்தைப் பகலென்று சொல்லு கின்றாரர் "

என்று பாவலர் பாடுகிறார். ஆகவே "மதியம்" என்று சொல்லக் கூடாது. பகல் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். மதிய உணவு என்று சொல்லக் கூடாது; பகல் உணவு என்றுதான் சொல்லவேண்டும். மதிய உணவு என்று சொன்னால் வானத்தில் நிலா உலா வரும் போது உண்ணக்கூடிய இரவு உணவு என்று பொருள்படும் என்றெல்லாம் பாவலர் விளக்குவது ஏற்புடைத்தாகும்.

59) பெரு - பெறு என்னும் சொற்கள்:

'பெரு' என்னும் சொல்லுக்கும் 'பெறு' என்னும் சொல்லுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டினைப் பாவலர் இந்தக் கவிதையில் நமக்கு எடுத்துச் சொல்லுகிறார். பெருவுக்கும் பெறுவுக்கும் இடையின ரகரமும் வல்லின ரகரமும் வேறுபாடாய் நிற்கிறது.

"பெரு" என்னும் சொல், "பெரிய", "பெருமையுள்ள", "உயர்ந்த" போன்ற சொற்களுக்கு உரிய அடிச்சொல்லாய் விளங்குகிறது; ஆனால் "பெறு" என்னும் சொல், "பெற்றுக்கொள்ளுதல்", "அடைதல்", "வாங்கிக் கொள்ளுதல்" போன்ற சொற்களுக்கு உரிய அடிச்சொல்லாய் விளங்குகிறது.

எனவே, எழுத்தின் வேறுபாட்டுக்கு ஏற்ப பொருள் புரிந்து, சொற்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதை பாவலர் நமக்கு எடுத்துச் சொல்லுகிறார்.

60) ஓலை - இலை என்னும் சொற்கள்:

கிளை இல்லாத மரங்களில் உள்ளவை ஓலைகள் என்றும் கிளைகள் உள்ள மரங்களில் உள்ளவை இலைகள் என்றும் சொல்லப்படுகின்றன என்பதை எடுத்துச் சொல்லி அந்த ஓலைகளை நமது முன்னோர் எப்படிப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள் என்பதையும் பாவலர் சொல்லுகிறார்.

பனைமரம், தென்னைமரம், ஈச்சமரம் ஆகியவற்றில் உள்ளவை ஓலைகள் ஆகும். பிற மரங்களில் உள்ளவை இலைகள் ஆகும். ஓலைகளை ஆடு மாடுகள் தின்பதில்லை; யானைகளும் ஒட்டகங்களும் தின்கின்றன. வாழையிலை உணவு உண்பதற்குப் பயன்படுகிறது. பிற மரங்களிலும் செடிகொடிகளிலும் உள்ள இலைகளை ஆடுமாடுகள் தின்கின்றன.

இலக்கியங்களை எழுதவும் எழுதியவற்றை படிக்கவும் நமது முன்னோர் பனை ஓலைகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். பனை ஓலைதான் தமிழ்நாட்டில் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாகக் கல்வியை வளர்த்தது. அந்த வகையில் உலகத்தில் வேறு எந்த ஒரு நாட்டிற்கும் எந்த ஒரு மொழிக்கும் இல்லாத பெருமை பனை ஓலைக்கும் நமது நாட்டுக்கும் நமது மொழிக்கும் உண்டு.

61) கேள்வி - வினா என்னும் சொற்கள்:

மேலோட்டமாகப் பார்த்தால் கேள்வி, வினா ஆகிய இந்த இரண்டு சொற்களும் ஒரே பொருளைக் கொண்டுள்ளன என்று தோன்றும். ஆனால் சற்று ஆழமாகச் சிந்தித்தால் இரண்டு சொற்களுக்கும் வெவ்வேறு பொருள்கள் உள்ளன என்பது தெரியவரும்.

வினவுவது வினா; காதால் கேட்பது கேள்வி. திருக்குறளில் திருவள்ளுவர் கேள்வி என்னும் தனி அதிகாரத்தையே வைத்திருக்கிறார்.

"கற்றில னாயினும் கேட்க அஃதொருவற்கு
ஒற்கத்தின் ஊற்றாம் துணை"

என்று வள்ளுவர் கூறுகிறார். இதைத்தான் கேள்வி ஞானம் என்றும் கூறுவர். அதனால் கேள்வி என்னும் சொல்லை வினா என்னும் சொல்லுக்கு மாற்றாகக் கொள்வது அறிவுடைமை ஆகாது. இதைத்தான்,

"காதாலே கேட்பதுவே கேள்வி யாகும்"

கருத்தறிய வினாவுவதே வினாவென்றாகும் "

என்று பாவலர் விளக்குகிறார். ஆகவே கேள்வி என்னும் சொல்லைக் காதால் கேட்பதற்கும் வினா என்னும் சொல்லை வினாவைத் தொடுப்பதற்கும் பயன்படுத்துவோம்.

62) அறிதல் - அரிதல் என்னும் சொற்கள்:

அறிதல் என்னும் சொல்லுக்கும் அரிதல் என்னும் சொல்லுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை , நகர, ரகர வேறுபாட்டால் அறியலாம். அறிதல் என்றால் ஒன்றைத் தெரிந்து கொள்ளுதல் என்று பொருள். அரிதல் என்றால் ஒரு பொருளைத் துண்டாக்குதல் என்று பொருள். இதனைப் பாவலர்,

"பொருளுணர்ந்து கற்பதுவே அறித லாகும்
பொருள்களினை வெட்டுவதோ அரித லாகும்"
என்று சொல்லுகிறார். மேலும்,
"கத்தியினால் பழந்தன்னை அறிய வேண்டும்
கற்பதனால் நுண்பொருளை அறிய வேண்டும்
சத்தியத்தால் சோதனையை அறிய வேண்டும்
சரியான பாதையைநாம் அறிய வேண்டும்"

என்று எதனால் எதைச் செய்ய வேண்டும் என்பதையும் சொல்லுகிறார். ஆகவே எதையும் அறிந்த பின்பே அரிதல் வேண்டும்; அரிந்தபின் அறிதல் என்பது அறிவின்மையாகும்.

63) மரம் - மறம் என்னும் சொற்கள்:

சிறப்பு மிக்கது எது? மரமா மறமா? இடையினம் கொண்டது மரம்; வல்லினம் கொண்டது மறம். இடையினம்தான் மக்களை வாழவைக்கிறது; வல்லினமாகிய மறம் மனிதனுக்குப் பெருமையைத் தருகிறது. மரம் இன்றேல் மனிதன் இல்லை. மரத்தையும் மறத்தையும் புரிந்து கொண்டு அவற்றை நாம் சரியாகப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

"மரம்" என்ற சொல்லையும் "மறம்" என்ற சொல்லையும் வேறுபடுத்தி இரண்டின் பயன்பாடுகளையும் பாவலர் விளக்குகிறார்.

வானில் மழைமேகத்தைத் தடுத்து நிறுத்தி மழையைப் பொழிவிப்பது மரம்.

தன்னுடைய வேர்களால் மண் அரிப்பைத் தடுப்பது மரம்.

மனிதர்களுக்கும் விலங்குகளுக்கும் பறவைகளுக்கும் வெயிலைத் தடுத்துக் குளிர்ச்சியைத் தருவது மரம்.

காற்றில் உள்ள மாசைத் தூய்மைப்படுத்தும் பணியைச் செய்வது மரம்.

காற்றில் உள்ள கரிக் காற்றை எடுத்துக் கொண்டு மனிதர்களுக்குத் தேவையான உயிர்க் காற்றைத் தருவது மரம்.

இப்படிப் பயனுள்ள பல்வேறு பயன்பாட்டைத் தந்து, கடைசியில் தன்னையே முழுமையாக அர்ப்பணிப்பது மரம்.

"மறம்" என்றால் வீரம் என்று பொருள். மனிதனுக்கு மானமும் அறிவும்தான் பெரிது என்பது பெரியார் கூற்று. எனவே மனிதனுக்கு மானம் இன்றேல் வாழ்க்கை இல்லை. அத்தகைய மானத்தைத் தருவது மறம். ஆகவே,

"சிரம்போன்ற மரம்வளர்ப்போம் சிதைப்போர் தம்மின்
சிரம்தன்னை மறத்தாலே சிதைய வைப்போம்"

என்று பாவலர் பாடுகிறார். நாமும் மரம் வளர்ப்போம்; மறமும் வளர்ப்போம்!

64) பிரை - பிறை என்னும் சொற்கள்:

பிரை என்றால் என்ன? பிறை என்றால் என்ன? இங்கும் இடையினம்; வல்லினம்தான் வேறுபாடு. பிரை என்றால் பாலைக் காய்ச்சி அது தயிராவதற்கு அதில் சிறிதளவு மோர் ஊற்றுகிறோம் அல்லவா? அதற்கு மோர் ஊற்றுதல் என்று சொல்லமாட்டார்கள்; "பிரை குத்துதல்" என்று சொல்வார்கள். பேச்சுத் தமிழில் இதனைப், "பொரை குத்துதல்" என்று சொல்வார்கள். 'பிரை' என்னும் சொல் பேச்சுத் தமிழில் 'பொரை' என்று மாறிப் போயிற்று.

பிறை என்று வல்லின நகரம் வந்தால் அது மூன்றாம் பிறை, நான்காம் பிறை என்று வளர்ந்துவரும் சந்திரனைக் குறிக்கும். "பிறைச் சந்திரன்" என்பார்கள். இதனைப் பாவலர்,

"மாலைமதி யின்பகுதி பிறையாம் பாலை
மணக்கும் தயிராக்குவது பிரையாம்"

என்று சொல்லுகிறார். இதுதான் வேறுபாடு. இந்த வேறுபாட்டை உணர்ந்தால் மாறுபாடு ஏற்படாது.

65) நிரை - நிறை என்னும் சொற்கள் :

சங்கக் காலத்தில் ஆநிரை கவர்தல் என்னும் ஒரு வழக்கம் இருந்தது. ஒரு நாட்டின் மீது படையெடுப்பதற்கு முன்பு அந்த நாட்டின் பசுக் கூட்டங்களைக் கவர்ந்து வந்துவிட வேண்டும். இதற்கு வெட்சி என்று பெயர். இது போர் தொடங்கும் முறைகளுள் ஒன்றாகும். "நிரை" என்றால் கூட்டம் என்றும் ஒழுங்கான வரிசை என்றும் பொருள். ஆநிரை என்றால் பசுக் கூட்டம் என்று பொருள்.

பாவலர்
கருமலைத்தமிழாழன்

நிறை, நிறைந்த என்றால் மிகுதி, ஏராளமான என்று பொருள். இந்த ரகர, றகர வேறுபாட்டைப் புரிந்து கொண்டால் தவறின்றித் தமிழ் எழுதலாம்.

66) குரை - குறை என்னும் சொற்கள்:

குரையா குறையா? ஒரு நாயின் வெற்று ஆரவாரம் குரைத்தல் ஆகும். எதுவும் தம் அளவில் இல்லையெனில் அது குறைவேயாகும்.

"குறைகளைவோம் குரைப்பதனை விடுவோம் நெஞ்சில்
குலையாத உறுதியுடன் கூடி வெல்வோம்"

என்பது பாவலர்ப் பாட்டு.

67) தவறை - தவற்றை என்னும் சொற்கள்:

"தவறு" என்னும் சொல்லுடன் இரண்டாம் வேற்றுமை உருபாகிய 'ஐ' சேரும்போது 'தவறு' என்னும் சொல் 'தவற்றை' என்று வல்லொற்று இரட்டித்து ஒலிக்கிறது.

எனவே, "தவறை" என்று எழுதுவது தவறு; "தவற்றை" என்று எழுதுவது சரி; "வயிறை" என்று எழுதுவது தவறு; "வயிற்றை" என்று எழுதுவது சரி; "கயிறை" என்று எழுதுவது தவறு; "கயிற்றை" என்று எழுதுவது சரி என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று பாவலர் சொல்லுவதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால்,

"குயிலுக்குக் குரல்பெருமை தமிழ்மொழிக்குக்
குற்றமின்றி எழுதுவதே பெருமை யாகும்!"

"தவறு" என்னும் சொல்லுடன் இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு சேரும்போது அது எவ்வாறு மாற்றம் அடைகிறது என்பதை இக் கவிதை எடுத்துச் சொல்லுகிறது.

68) அக்கரை - அக்கறை என்னும் சொற்கள்:

படித்தவர்களுக்கும் குழப்பத்தை உருவாக்கும் சொற்களில் இந்த அக்கரை, அக்கறை என்னும் சொற்களும் அடங்கும்.

ஆற்றின் இப்பக்கம் இருப்பது இக்கரை; அப்பக்கம் இருப்பது அக்கரை. ஆற்று நீரினீது விவசாயிகளுக்கு இருப்பது அக்கறை. ஆற்றின் அக்கரையும் இக்கரையும் இல்லாவிட்டாலும் ஆற்று நீரின் மீது நமக்கு அக்கறை இல்லாவிட்டாலும் ஆற்று நீர் வீணாய்க் கடலில் கலக்கும். "கரை" என்றால் தடுப்பு என்று பொருள்; "அக்கறை" என்றால் ஆர்வம், ஈடுபாடு என்று பொருள். இக்கரைக்கு அக்கரை பச்சை; தமிழ் மொழியின் மீது நமக்கு அக்கறை வேண்டும். ஆகவே,

"தக்கபடி தமிழ்ச்சொல்லின் பொருளு ணர்ந்து
தவறுகளைத் தவிர்த்துமொழித தூய்மை காப்போம்!"

69) தோற்கடித்தான் - வென்றான் என்னும் சொற்கள்:

நம்மில் பலரும் இலக்கணத்தைப் படிப்பதில்லை; படித்தாலும் உணர்ந்து படிப்பதில்லை. அதன் விளைவாக நாம் பல சொற்களைத் தவறாகப் பயன்படுத்தி வருகிறோம். அத்தகைய சொற்களில் "தோற்கடித்தான்" என்னும் சொல்லும் ஒன்றாகும்.

'வென்றான்' என்றால் ஒருவனை வெற்றி கொண்டான் என்று பொருள். 'தோற்கடித்தான்' என்றால் தோல்வியுறச் செய்தான் என்று பொருளாகுமா என்றால் பொருளாகாது. 'வெல்' என்னும் சொல்லின் அடிப்படையாகப் பிறந்தது 'வென்றான்' என்னும் சொல். ஆனால் 'தோற்கடித்தான்' என்னும் சொல்லைப் பிரித்தால் தோல் + கடித்தான் = தோல்கடித்தான் என்று புணரும். இது வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் 'தோற்கடித்தான்' என்று திரியும். நன்னூலார் குறிப்பிடும் இதனைப் பாவலர் மிக அழகாகக் கவிதையில் விளக்குகிறார். அதாவது,

லகர, ளகர மெய்யீற்றுப் புணர்ச்சிக்குப் பொதுவிதியாக நன்னூலார் குறிப்பிடுவது என்னவென்றால், நிலைமொழி இறுதியில் உள்ள லகர ளகர மெய்கள் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில், வருமொழி முதலில் வல்லினமாகிய க ச த ப வந்தால் லகர மெய் றகர மெய்யாகவும் ளகர மெய் டகர மெய்யாகவும் திரியும் என்று சொல்லுகிறார். அதன்படியே தோல் கடித்தான் என்பது தோற்கடித்தான் என்று திரிந்தது. ஆகவே தோற்கடித்தான் என்றால் தோலைக் கடித்தான் என்று பொருளாகும். எனவே தோற்கடித்தான் என்று கூறாமல் தோல்வி அடையச் செய்தான் என்று கூறவேண்டும் என்று பாவலர் கூறுகிறார். எத்தனைக் காலமாக இச்சொல்லை நாம் தவறாகப் பயன்படுத்தி வருகிறோம் என்று நினைக்கும் போது நமக்கு வெட்கமாக இருக்கிறது.

70) கழற்று - அவிழ் என்னும் சொற்கள்:

"கழற்று", "அவிழ்" என்னும் இவ்விரண்டு சொற்களுக்கும் உள்ள வேறுபாடு என்பது வல்லின இடையின வேறுபாடு அல்ல. மாறாகப் பொருள் வேறுபாடே ஆகும். கட்டப்பட்டிருப்பதை அவிழ்த்தல் என்றும் அணிந்திருப்பதைக் கழற்றுதல் என்றும் சொல்ல வேண்டும் என்று பாவலர் கூறுகிறார்.

கண்கட்டை அவிழ்க்க வேண்டும்;

கட்டியுள்ள மாடுகளை அவிழ்க்க வேண்டும்;

பெண்கள் தங்கள் கொண்டையை அவிழ்க்க வேண்டும்;

கழுத்தில் அணிந்துள்ள கழுத்து நகையைக் கழற்ற வேண்டும்;

கை வளையலைக் கழற்ற வேண்டும்;

மோதிரத்தைக் கழற்ற வேண்டும்;

இவ்வாறு அந்த வேறுபாட்டைப் புலப்படுத்துகிறார். நாமும் இந்த வேறுபாட்டைப் புரிந்து, தெளிந்து பயன்படுத்த வேண்டும்.

71) எண்ணை - எண்ணெய் என்னும் சொற்கள்:

"எண்ணெய்", "எண்ணை", என்னை, எள்ளெநய் என்னும் சொற்கள் பலவாறாகக் குழப்புவதாகச் சிலர் எண்ணுகிறார்கள். இதில் பெரிய குழப்பம் ஒன்றும் இல்லை. பாவலரின் இந்த நூலைப் படியுங்கள்; ஐயம் தெளியுங்கள்.

எள் + நெய் = எள்ளெநய். இது தொடக்க காலத்தில் எள்ளெநய் என்று வழங்கப்பட்டுப் பின்னர் புணர்ச்சி விதிப்படி எண்ணெய் என்று திரிந்தது. ஆனால் நெய் என்பது பொதுப்பெயர். எள் நெய், கடலை நெய், வேப்பம் நெய், பசு நெய், இப்படி எல்லாவற்றுக்குமான பொதுப் பெயராய் வழங்கி, பின்னர், எண்ணெய் என்பது, தேங்காய் எண்ணெய், விளக்கெண்ணெய், கடலை எண்ணெய், கடுகு எண்ணெய் என்று அனைத்து நெய்களுக்கும் பொதுப் பெயராக ஆகிவிட்டது. இன்று எள்ளெநய் என்பது எண்ணெய் ஆகி, எண்ணை ஆகிவிட்டது.

என்னை என்பது தன்மைப் பெயர்ச் சொல்; எண்ணை என்றால் அது எண்களைக் குறிக்கும்; எண்ணெய் என்பதுதான் சரியான சொல்.

ஆகவே சரியான சொற்களைப் பயன்படுத்துவோம்; தமிழின் அரும்பொருளை அழகுறக் காப்போம்.

72) மானம் என்னும் சொல்:

மானம் என்றால் மதிப்பு, கற்பு, வீரம், கணித்தல் என்னும் பொருள்படும் என்று பாவலர் சொல்லுகிறார். மேலும் மிகுந்த அன்பு, உறுதிமொழி, வெட்கம், உயர்வு இவற்றையும் சுட்டும் என்கிறார். அன்றியும் தொழிற்பெயரின் விசுவாசமும் வந்து நிற்கும் என்கிறார். இவை தவிர, மானம் என்றால் கௌரவம், பெருமை என்றும் பொருள்படும்.

வருமானம், பிடிமானம், அடமானம், பெறுமானம், தன்மானம், சன்மானம், செரிமானம், நல்மானம் இப்படி பலப்பல மானங்களை எடுத்துக்காட்டி மணித்தமிழைப் பாவலர் விளக்குகிறார்.

73) படு - பாடு என்னும் சொற்கள்:

'படு' என்னும் சொல்லும் 'பாடு' என்னும் சொல்லும் வினைச் சொற்கள் ஆகும். 'படு' என்னும் சொல் துயர்படு, துன்பப்படு, வருத்தப்படு, வேதனைப்படு போன்ற சொற்களை எதிரொலிக்கிறது என்றும்,

'பாடு' என்னும் சொல், பண்பாடு, முரண்பாடு, ஏற்பாடு, உடன்பாடு, கடப்பாடு, இடர்பாடு, சமன்பாடு, பெரும்பாடு, அரும்பாடு, குறைபாடு, கட்டுப்பாடு, தட்டுப்பாடு, வேறுபாடு, மாறுபாடு, கூறுபாடு, பாகுபாடு போன்ற சொற்களை எதிரொலிக்கிறது என்றும் அறிகிறோம்.

இந்த இரண்டு சொற்களுக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாட்டைப் பாவலர் எடுத்துரைக்கிறார். 'படு' என்னும் சொல் அனுபவி என்னும் பொருளாகிறது. துன்பப்படு, துயரப்படு, வேதனைப்படு, வருத்தப்படு போன்ற சொற்கள் துன்பத்தை

அனுபவி, துயரத்தை அனுபவி, வேதனையை அனுபவி, வருத்தத்தை அனுபவி என்னும் பொருளைத் தருகின்றன.

'பாடு' என்னும் சொல் பல பொருளைத் தருகிறது. பண்பைக் குறிக்கப் பண்பாடு, வேற்றுமை ஏற்பட்டால் முரண்பாடு, ஒற்றுமை ஏற்பட்டால் உடன்பாடு, கடமை ஏற்பட்டால் கடப்பாடு, துன்பம் ஏற்பட்டால் இடர்பாடு, சோசலிசம் ஏற்பட்டால் சமன்பாடு, முன்னேற்றத்திற்குப் பெரும்பாடு இப்படிப் பல பொருள் தருவதைப் பாவலர் எடுத்துச் சொல்லுகிறார்.

இந்த வேறுபாடுகளையும் முரண்பாடுகளையும் புரிந்து, சொற்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

74) மாறு என்னும் சொல்:

'மாறு' என்னும் சொல் எப்படியெல்லாம் தமிழ் மொழியில் இயங்குகிறது என்பதை 'மாறு' என்னும் கவிதை நமக்குச் சொல்கிறது. இது சொல்லுக்கு முதலிலும் கடையிலும் நின்று வெவ்வேறு பொருள் தருகிறது.

மாறு, மாறும், மாறாது, மாறுதல், மாறுபாடு, மாற்றம், மாறாது, தாறுமாறு, ஏறுமாறு, உருமாறு, மடைமாறு, மடைமாற்றம், தடுமாறு, தடுமாற்றம், வருமாறு, போகுமாறு, தருமாறு, பரிமாறு, நிலை மாறும், உடைமாறு, கை மாறி, கைம்மாறு, கால்மாறி, இடம் மாறு, தடம் மாறு, கைமாறு, மாறுபாடு, மாறுவேடம், மாறுகால் மாறுகை போன்ற சொற்களை எடுத்துக் காட்டி அவை இடத்திற்கேற்ப எப்படிப் பொருள் தருகின்றன என்பதையும் பாவலர் சொல்லுகிறார். அவற்றின் பொருளுணர்ந்து நாம் பயன்படுத்த வேண்டும்.

75) களம் என்னும் சொல்:

'களம்' என்னும் சொல் விரவி வருமாற்றை 'களம்' என்னும் கவிதை விளக்குகிறது.

போர்க்களம், படுகளம், அடுகளம், கொலைக்களம், அமர்க்களம், படைக்களம், ஓடுகளம், ஆடுகளம், விளைகளம், நிலைக்களம் போன்ற சொற்களைத் தமது கவிதையில் பயன்படுத்தி, அவை பயன்படுமாற்றைச் சொல்லுகிறார்.

ஒரே சொல். ஆனால் அது விகுதியாய் வெவ்வேறு சொற்களுடன் நின்று வெவ்வேறு பொருள்களைத் தருகிறது. களம் என்னும் சொல்லின் ஆற்றல் நமக்குப் பெரும் வியப்பைத் தருகிறது.

(அடுத்த இதழில் தொடரும்)

செப்பறை அழகிய கூத்தர் கோயில் இலக்கியங்கள்

பொதிகை குடும்பன் சண்முகக் குமார்
தென் பொதிகை ஆவணக் காப்பகம், தென்காசி

முன்னுரை

தமிழ்நாட்டில் திருநெல்வேலியின் தென்கிழக்கில் 12 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ள சிற்றூர் இராசவல்லிபுரம். இச்சிற்றூருக்குத் தெற்கே 2 கி.மீ. தூரத்தில் பொருறை ஆற்றங்கரையோரம் வயல்கள் சூழ்ந்த நிலப்பரப்பில் அமைந்துள்ள திருக்கோயில் செப்பறை ஆகும். இக்கோயிலில் அமைந்துள்ள இறைவன் அழகிய கூத்தர் ஆவார். பாண்டிய மன்னன் நின்ற சீர் நெடுமாறனால் உருவாக்கப்பட்டது .

செப்பறை - பெயர் காரணம்:

செப்பு + அறை = செப்பறை அழகிய கூத்தர் வீற்றிருக்கும் கருவறை செப்புத்தகடுகளால் வேயப்பட்டிருப்பதால் இப்பெயராயிற்று. செப்பறை என்பதைப் பழைய கோயிலுக்கு அருகிலுள்ள ஊர்ப் பெயராகவும் கொள்ள இடமுண்டு. அவ்விடத்தில் ஊர் இருந்தது என்பதற்கு இன்னும் அப்பகுதியிலுள்ள இடங்களை குயவர் திரடு, செக்கடி வட்டம் என இப்பகுதி மக்கள் அழைப்பதன் மூலம் அறிய முடிகிறது. எனவே ஆற்றங்கரைக்கு அருகிலுள்ள இக்கோயிலைச் சுற்றி மக்கள் வாழ்ந்திருப்பது புலனாகிறது.

செப்பறை கோயில் வரலாறு

சமண சமயத்தைத் துறந்து சைவ சமயத்துக்கு மாறிய பாண்டிய மன்னன் நின்ற சீர் நெடுமாறன் திருநெல்வேலியில் தங்கியிருந்தபோது அவனுக்குக் காணுமிடமெங்கும் இறைவன் திருவுருவாகக் காட்சி கிடைத்தது. அதை உணர்ந்த அவ்வேந்தன் இங்கே தங்கியிருத்தல் கூடாது என அஞ்சித் தாமிரபரணி ஆற்றின் தென்கரையில் மூன்றீச்சுரமுடையார் கோயில் அருகில் ஒரு நகரை அமைத்தான். அவ்வேளையில் திருநெல்வேலியில் கோயில் கொண்டிருக்கும் இறைவன் இம் மன்னனின் கனவில் தோன்றி அருகிலுள்ள செப்பறை தலத்தில் எமை நிறுத்தி வழிபடுக எனக்கூறி மறைந்தான். இறைவன் சொற்படியே பாண்டிய மன்னனும் கோயில் அமைத்து வழிபட்டதாக செப்பறை கோயில் வரலாறு குறிப்பிடுகின்றது.

செப்பறை இலக்கியங்கள்

இம்மையில் நல்வாழ்வையும், மறுமையில் வீடு பேற்றையும் கொடுக்கும் ஆலய வழிபாட்டில் மன அமைதி கொண்ட மாமன்னன் நின்ற சீர் நெடுமாறனால் எழுப்பப்பட்ட செப்பறை கோயில் இலக்கிய கொடைக்குப் பெருந்துணைப் புரிந்துள்ளது. ஆலயங்கள் வெறும் வழிபாட்டுக்கூடங்களாக மட்டுமின்றி சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்திற்குரிய ஏணிப்படிகளாகவும், அறிவு வேட்கை உடையவர்க்கு அறிவு ஊற்றாகவும் விளங்குகின்றன. நுண்கலைகளின் வாயிலாக இறை நெறியை பரப்பிய சமய சான்றோர்கள் இலக்கியப் படைப்புகளின் துணை கொண்டும் அப்பணியைச் செய்திருக்கின்றனர். உலா நூற்களும், தல புராணமும் தோன்றுவதற்குச் செப்பறை கோயில் காரணமாக அமைந்தது. இக்கோயில் இன்றும் தெய்வத் தமிழ் மணம் பரப்பி வருகிறது. செப்பறை மான்மியம் என்ற தல

புராணமும், செப்பறை உலா, கனக சபை நாதன் உலா ஆகிய உலா நூற்களும், பல துதிப் பாடல்களும் செப்பறை கோயிலின் பெருமைகளை எடுத்துக்கூறுகின்றன.

முதலில் எழுந்த உலா நூற்கள் பாட்டுடைத் தலைவரின் சிறப்பியல்புகள், நீராடல், ஒப்பனை செய்தல், யானை, குதிரை, வெண் கொற்றக் குடை, புடை சூழ தன் ஊர்தியில் பவனி வரும் தன்மை போன்றவற்றைப் புனைந்துரைக்கின்றன.

பிற்காலத்தில் இயற்றப்பட்ட உலா நூலில் பேதை, பெதும்பை, மங்கை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவை, பேரிளம் பெண் ஆகிய ஏழு பருவ மகளிரும் தனித்தனியாகக்காதல்கொள்வதாக அமைந்திருக்கும். ஒரேநாளில் ஏழு பருவமகளிரும் காதல்கொள்வதாகப் பாடுவது ஒருவகை. ஏழு நாட்களும் தலைவன் உலா வரும்போது ஏழு வகை பருவப் பெண்களும் காதல்

கொள்வதாக அமைத்துப் பாடுவது மற்றொரு உலா வகை ஆகும்.

செப்பறை உலா

செப்பறை உலா இயற்றிய ஆசிரியர் இன்னார் எனத் தெரியவில்லை. இந்நூல் செப்பறை மடாலயத்தின் இரண்டாவது வெளியீடாகும். முதல் வெளியீடு கனக சபை நாதன் உலாவாகும்.

மார்கழித் திருவாதிரைத் திருநாளில் கூத்தர் பெருமான் திரு வீதி உலா வந்த காட்சியை செப்பறை உலா எடுத்துரைக்கிறது. இந்நூல் 1100 கண்ணிகளைக் கொண்டது. இந்நூலுக்கு ஓளவை சு. துரைசாமிப் பிள்ளை அழகிய முன்னுரை தந்துள்ளார். செப்பறை திரு பொன்னம்பல தேசிகர் மடாதின வரலாறு பிற்சேர்க்கையாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூலில் அழகிய கூத்தர் சிறப்பு. அவரது பல்வேறு திருநாமங்கள், பல்வேறு புராணக் கூறுகள், உலா வருதல், பேதை முதல் பேரிளம் பெண் ஈறாக உள்ள பருவப் பெண்களின் செயல்கள், செய்யுளணிகள், குறத்தி வருகை, திருக்குறள், திருஞானசம்பந்தர் அருளிய திருப்பாசரம், திருநாவுக்கரசர் திருவிருத்தம் போன்ற நூல்களின் சொல்லாட்சிகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

அழகிய கூத்தர் பெருமான் பெருமை

பிரம்மனும் திருமாலும் தேடிக் கண்டறிய முடியாத திருவுருவம். பரவை நாச்சியாருக்காகத் தூது சென்று இல்லறம் தழைக்கச் செய்தவன். ரிக், யசூர், சாம, அதர்வணம் ஆகிய நான்கு வேதங்களும் இன்னமும் தேடிக் கண்டறிய முடியாத ஒளிமிக்க சோதி போன்றவன். கோவர்த்தன கிரியைத் தாங்கும் இடையனும் கல்லாதவர்களும் கண்டு வணங்கக்கூடிய காட்சிக்கு உரியவன். அம்மையின் கொங்கை வடுப்படுமாறு அணைக்கப்பட்ட மங்கை சிந்தைக்கு அரியவன். சமயங்களுக்கெல்லாம் குருநாதனாக வணங்கப்படுபவன் இதனை “வீடுடைய மங்கையரே தெய்வமென மண்ணுலகிலே சீர்த்தி தங்கிவர வந்த சமயக்குரு” என்ற பாடல் வரிகள் விளக்கும். பெண்களைத்

துன்புறுத்துவது பெரும் பாவம் என அழகிய கூத்தர் பேசுவது போல அமைந்துள்ளது. தம்மைத் தொழுவார்க்கு யாதொரு தீங்கும் வராது என ஏழுவகைப் பருவ மகளிர்கள் வாயிலாகவும் ஆசிரியரே நேரடியாகப் புகழ்வதாக அழகிய கூத்தரின் பெருமை போற்றப்படுகிறது. செப்பறை உலா முழுவதும் இறை மணமே கமழ்கிறது. ஒரு சில உலா நூல்களைப் போல படிப்போர் உள்ளத்தை சிற்றின்ப உணர்ச்சியாகிய சேற்றில் அழுத்தி சீரழிக்காமல் கண்ணிதோறும் சிவ உணர்வும், சைவ ஒழுக்கமும் சிவ ஞானச் செய்திகளுமே நிறைந்துள்ளன. சிவஞான சாத்திரம் ஒன்றைப் படிப்பது போன்ற உணர்வு நெஞ்சில் உலவுமாறு செய்கிறது. செப்பறை உலா நூல்.

இறைவன் திருப்பெயர்கள்

செப்பறை உலா ஆசிரியர் அழகிய கூத்தர் பெருமானுக்கு பல்வேறு திருநாமங்களைச் சூட்டியுள்ளார். அனைத்துப் பெயர்களும் இறைவனின் தனிச்சிறப்பையே எடுத்தியம்புகின்றன. நடராசன், நதிச்சடையன், அழகு நடராசன், அற்புதன், கங்கையணிவேந்தன், ஆடும் திருச்சந்தக் கூத்தன், எரிக்கரியான், கங்காளநாதன், நடன ஏகன், செப்பறை வாழ் சோதி, நடன சுந்தரம், போன்ற பல பெயர்களை நூலாசிரியர் சூட்டியுள்ளார்.

செப்பறை உலாவின் சொல்லாட்சித் திறன்

செப்பறை உலாவில் ஆசிரியர் பொருத்தமான இடங்களில் கருத்துச் செறிவுமிக்க சூல் கொண்ட சொற்களைக் கையாண்டுள்ளார். வழக்குச் சொற்களும், வினைமுற்றுச் சொற்களும் அதிகம் காணப்படுகின்றன. எதுகையும், மோனையும் ஒரே கண்ணியில் இடம் பெறுகின்றன. “ஒப்பிலான்தாழ்ந்தான் எழுந்தான் அழைத்தான்” எனும் கண்ணியில் வினைமுற்றுகளைக் கோர்த்துக் கண்ணி ஆக்கியுள்ளார்.

செப்பறை மான்மியம்

செப்பறை மான்மியத்தின் ஆசிரியர் சங்கர சுப்பிரமணிய நெய்வேலி நாதர். பத்து அத்தியாயங்களைக் கொண்டுவசனநடையில் இயற்றப்பட்ட இந்நூலில்காந்திமதியம்மை, அக்னிசுவரர், அகிலாண்ட நாயகி, செல்வ விநாயகர், சுப்பிரமணியர், நந்தி பெருமான், சைவ சமய ஆச்சாரியார், சந்தான ஆசாரியர் இவர்களைப் போற்றிப்பாடும் பாடல்களும் அமைந்துள்ளன. செப்பறை இறைவனை வழிபடுவதால் கிடைக்கும் பலன்கள். பொருநை நதியின் பெருமை, அகத்தியர், திருமால், மணப்படை மன்னர், ஆகியோருக்கு அழகிய கூத்தர் திருநடனக் காட்சி தந்தது போன்ற செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளன. மேலும் பராண வரலாறு, தல மான்மியம், தீர்த்த மான்மியம், மூர்த்தி மான்மியம் ஆகியவற்றுடன் இறைவன் திருநடனம் காட்டியது. கோயிலமைந்த விதம், ஆகியவை செப்பறை மான்மியத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன. சைவ சமயக் குரவரான திருஞான சம்பந்தரால் பாடப்பெற்ற தலமாகும்.

மாற்றம்: ஒரு துளி சிந்தனையில் மலரும் மகாசமுத்திரம்

வி.குணசேகரன்

வேளாண்மை துணை இயக்குநர் (பணிநிறைவு), தருமபுரி

நாம் அன்றாடம் செய்யும் மிகச்சாதாரணமான செயல்களைக் கூட ஆழமாகக் கவனித்து, அவற்றின் சிறப்பம்சங்களை நுட்பமாக நடைமுறைப்படுத்தினால், அவை உலகையே வியக்கவைக்கும் மாபெரும் மாற்றங்களை உருவாக்கும் என்பதை யாராலும் எளிதில் கற்பனை செய்து பார்க்க முடியாது.

உண்மையில், இன்று நம் கண்முன்னே பிரம்மாண்டமாய் நிற்கும் அத்தனை சாதனைகளும், ஏதோ ஒரு தனிமனிதனின் மனதில் மிகச்சிறிய கருவாகத் தோன்றி, காலப்போக்கில் பல அவதாரங்களை எடுத்து உருவெடுத்தவைதான்.

இதற்கு மிகச்சிறந்த உதாரணம், ஸ்பெயின் நாட்டைச் சேர்ந்த சிம்சா பிளாஸ் (Simcha Blass) எனும் அந்தப் பேராளுமை. 59 வயதில் மற்றவர்கள் பணிஓய்வைப் பற்றி சிந்திக்கும்போது, அவர் இஸ்ரேல் நாட்டில் தன் தீவிரமான ஆராய்ச்சியைத் தொடங்கினார்.

ஐம்பதுகளின் இறுதியில் அவர் கண்டறிந்த அந்த ஒரு மாற்றம், ஒட்டுமொத்த உலகின் விவசாயப் போக்கையே மாற்றியமைத்தது. ‘சொட்டு நீர்ப்பாசனம்’ எனும் அந்த அற்புதக் கண்டுபிடிப்பு, கோடிக்கணக்கான மக்களின் பசிப்பிணியைப் போக்கி, பல சமூகங்கள் தன்னிறைவுடன் வாழ வழிவகுத்தது. வயது என்பது வெறும் எண்கள் மட்டுமே; தேடலும் உழைப்பும் இருந்தால் எந்த வயதிலும் சரித்திரம் படைக்க முடியும் என்பதற்கு சிம்சா பிளாஸின் வாழ்வே ஒரு சாட்சி.

சிம்சா பிளாஸ் ஒருமுறை தோட்டத்தில் ஒரு மரம் மட்டும் மற்ற மரங்களை விட செழிப்பாக வளர்வதைக் கவனித்தார். அதன் காரணம், அருகில் இருந்த குழாயில் ஏற்பட்ட ஒரு சிறிய கசிவுதான் என்பதை அவர் கண்டறிந்தார். அந்தச் சிறிய கவனிப்புதான் (Observation) இன்று உலகம் முழுவதும் கோடிக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களைச் செழிக்க வைக்கும் சொட்டு நீர்ப்பாசனமாக உருவெடுத்தது.

தண்ணீர் மனிதனின் ஒரு துளிப் புரட்சி!

இஸ்ரேல் நாட்டின் தேசிய நீர் சேகரிப்பு மையத்தை நிறுவி, சுமார் 25 ஆண்டுகாலம் தேசத்தின் நீர்வளத்திற்காக உழைத்தவர் சிம்சா பிளாஸ். 59 வயதில், பணிஓய்வு பெற்று ஓய்வெடுக்க வேண்டிய அந்தத் தருணத்தில்தான், ஒரு சாதாரணக் காட்சி அவர் கண்ணில் பட்டது. அது வெறும் காட்சியல்ல, உலகின் விவசாயப் போக்கையே மாற்றப்போகும் ஒரு மகாப் புரட்சியின் தொடக்கம்.

இயற்கை வளங்கள் குறைந்த, பாலைவனங்கள் நிறைந்த இஸ்ரேல் நாடு, மனித அறிவாற்றலில் மட்டும் எப்போதும் குறைந்ததில்லை. ஒருமுறை சிம்சா பிளாஸ் வயல் ஆய்வில் ஈடுபட்டிருந்தபோது, ஒரே வரிசையில், ஒரே நாளில் நடப்பட்ட மரங்களில் ஒன்று மட்டும் மற்றவற்றை விட உயரமாக, அடர்த்தியாக வளர்ந்திருப்பதை ஆச்சரியத்துடன் கவனித்தார்.

அந்த மரத்தின் அருகே சென்று அவர் உற்று நோக்கியபோது, ஒரு வியப்பான உண்மையைக் கண்டார். அந்த மரத்திற்கு அடியில் சென்ற தண்ணீர்க் குழாயில் ஒரு சிறிய கசிவு இருந்தது. அதிலிருந்து தண்ணீர் சொட்டு சொட்டாகச் சிந்தி, அந்த மரத்தின் வேருக்கு மட்டும் இடைவிடாமல் ஈரப்பதம் அளித்துக் கொண்டிருந்தது. மற்றவர்களுக்கு அது ஒரு சாதாரணக் குழாய் கசிவு; ஆனால், இஸ்ரேலின் ‘தண்ணீர் மனிதன்’ சிம்சா பிளாஸின் மனதில் அது ஒரு பெரும் அதிர்வை ஏற்படுத்தியது. அந்த ஒரு துளி நீர், அவரது சிந்தனையில் ஒரு விதையாக விழுந்து, ‘சொட்டு நீர்ப்பாசனம்’ எனும் பிரம்மாண்ட ஆலமரமாக உருவெடுத்தது.

ஆயிரமாண்டு முறையை மாற்றிய ஒரு சிறிய கசிவு!

அனைத்து மரங்களும் ஒரே நாளில், ஒரே சூழலில் நடப்பட்டிருந்தாலும், அந்த ஒரு மரம் மட்டும் விண்ணை முட்டி வளர்ந்து நின்றது சிம்சா பிளாஸிற்கு பெரும் வியப்பை அளித்தது. அதன் ரகசியத்தைத் தேடிச் சென்றபோதுதான், அந்த மரத்தின் வேர்க்கால்களில் குழாயிலிருந்து கசிந்த நீர், இடைவிடாமல் சொட்டு சொட்டாக விழுந்து கொண்டிருந்ததைக் கண்டார். “மற்ற மரங்களுக்குக் கிடைக்காத ஏதோ ஒன்று, இந்த ஒரு மரத்திற்கு மட்டும் அபரிமிதமான வளர்ச்சியைத் தருகிறதே!” என்ற எண்ணம் அவர் மனதில் ஆழமாகப் பதிந்தது. இதனை ஒரு விஞ்ஞானப் பூர்வமான சோதனையாக மாற்றிப் பார்க்க வேண்டும் என்ற துடிப்பு அவருக்குள் உருவானது.

பொதுவாக, பழத்தோட்ட மரங்கள் மானாவாரிப் பயிர்களாகவே வளர்க்கப்படுகின்றன. மழையை மட்டுமே நம்பி இருக்கும் இந்த முறையில், சில நேரங்களில் மழை கொட்டித் தீர்க்கும், பல நேரங்களில் ஏமாற்றிப் போகும். பருவமழை பொய்க்கும் காலங்களில், பயிரைக்காப்பாற்ற விவசாயி செயற்கையாக நீர்ப்பாசனம் செய்ய வேண்டியது கட்டாயம்.

நமது கிராமங்களில் பல ஆயிரம் ஆண்டுகளாக ஒரு மரபுவழி முறை கடைபிடிக்கப்பட்டு வருகிறது; வாய்க்கால் மடையைத் திறந்துவிட்டு, நிலம் முழுவதையும் தண்ணீரில் நனைச்சு செய்யும் ‘மடைப் பாசனம்’. இதே முறைதான் இஸ்ரேலிலும் பின்பற்றப்பட்டது. ஆனால், மழையே பெய்யாத, தண்ணீர் ஒரு சொட்டு கிடைப்பதே பெரும் சிரமமாக இருந்த அந்தப் பாலைவன நாட்டில், நிலம் முழுவதையும் நனைப்பது என்பது சாத்தியமில்லாத ஒன்றாகவும், வீணான ஒன்றாகவும் இருந்தது. இந்தச் சூழலில்தான், சிம்சா பிளாஸ் கண்ட அந்த ‘சொட்டு நீர் கசிவு’, ஒரு புதிய விடியலுக்கான பாதையைக் காட்டியது.

59-ல் தொடங்கிய சாதனைப் பயணம்!

அனைவரும் ஓய்வு பெற்று நிம்மதியாக அமர நினைக்கும் 59-வது வயதில்தான், சிம்சா பிளாஸின் உண்மையான ஆராய்ச்சிப் பயணம் தொடங்கியது. அவரிடம் வெறும் ஒரு ‘சிந்தனை’ மட்டுமே இருந்தது, ஆனால் அதைத் தொழில்நுட்பமாக மாற்றுவதில் பல சவால்கள் காத்திருந்தன. ஆயிரமாண்டு காலமாகப் பின்பற்றி வந்த ‘மடைப் பாசன’ முறையை மாற்ற நினைப்பது சாதாரண காரியமல்ல.

அவர் சந்தித்த முக்கிய சவால்கள்:

1. தொழில்நுட்பத்தடை: தண்ணீரைச் சொட்டு சொட்டாக வெளியேற்றும்போது, குழாய்களில் இருக்கும் மணல் மற்றும் உப்பு படிந்து அடைப்பை ஏற்படுத்தும். இதைத் தவிர்க்க ஒரு தடையற்ற ஓட்டத்தை (Friction) எப்படி உருவாக்குவது என்பதே பெரும் கேள்வியாக இருந்தது.

2. நம்பிக்கையின்மை: “நிலம் முழுக்கத் தண்ணீர் பாய்ச்சினாலே பயிர் வளர்வது கடினம், இதில் வெறும் சொட்டுத் தண்ணீரில் எப்படி மரம் வளரும்?” எனப் பல நிபுணர்கள் அவர் கருத்தை நிராகரித்தனர்.

ஆனால், சிம்சா பிளாஸ் சோர்ந்துவிடவில்லை. பல ஆண்டுகள் உழைத்து, பிளாஸ்டிக் குழாய்களைப் பயன்படுத்தி ஒரு விசேஷமான அமைப்பை உருவாக்கினார். நீண்ட வளைந்து நெளிந்த பாதைகள் கொண்ட சொட்டுவான்கள் (Drippers) வடிவமைத்தார். இது நீரின் அழுத்தத்தைக் குறைத்து, அடைப்பு ஏற்படாமல் சீராகச் சொட்டுச் சொட்டாக நீரை வெளியேற்றியது.

இறுதியில், 1965-ல் ‘நேடாபிம்’ (Netafim) என்ற நிறுவனத்தைத் தொடங்கி, உலகிற்குச் சொட்டு நீர்ப்பாசனத்தை அறிமுகப்படுத்தினார். 59 வயதில் அவர் கண்ட அந்த ஒரு கவனிப்பு, இன்று இஸ்ரேல் போன்ற பாலைவன நாடுகளை மட்டுமல்லாது, இந்தியாவிலுள்ள வறண்ட பகுதிகளையும் செழிக்க வைத்துள்ளது. பசிப்பிணியைப் போக்கி, விவசாயியின் நீர்த் தேவையை 50% குறைத்த அந்தச் சாதனைக்குப் பின்னால் இருந்தது அந்த ஒரு சிறிய குழாய் கசிவுதான்.

திறன்மிகு நீர்ப்பாசனம்: ஒரு சொட்டு நீரின் விலைமதிப்பற்ற பயணம்!

விவசாயத்தில் நீரைப் பயன்படுத்துவதில் பல முறைகள் நடைமுறையில் உள்ளன. நேரடியாக வயலுக்கு நீர் பாய்ச்சும் பழைய முறையிலிருந்து சற்றே முன்னேறியது ‘பார் சால்’ (Furrow Irrigation) முறை. இதில் நீர் ஓரளவிற்கு மிச்சப்படுத்தப்பட்டாலும், அது முழுமையான தீர்வல்ல.

அடுத்ததாக வந்த ‘தெளிப்பு நீர்ப்பாசனம்’ (Sprinkler Irrigation), புல்வெளிகளிலும் தோட்டங்களிலும் தூவுவான்கள் மூலம் தண்ணீரை தெளிக்கும் முறை. காண்பதற்கு அழகாக இருந்தாலும், இந்த முறையிலும் நீர் வீணாவது அதிகம் என்பதை சிம்சா பிளாஸ் உணர்ந்தார்.

சிம்சா பிளாஸின் நுட்பமான ஆய்வில் ஒரு அதிர்ச்சிகரமான உண்மை வெளிப்பட்டது: வழக்கமான முறைகளில் நீர் பாய்ச்சும் போது, அந்த நீர் பயிரின் வேர்களைச் சென்றடைவதற்கு முன்னரே, சுமார் 50 சதவீதத்திற்கும் அதிகமான நீர் ஆவியாகி வீணாகிறது.

அவர் முன் வைத்த கணக்கீடு இதுதான்: இஸ்ரேல் போன்ற ஒரு நாட்டின் ஒட்டுமொத்த நன்னீரில் 70 சதவீதம் விவசாயத்திற்காகவே செலவிடப்படுகிறது. அதில் பாதிக்கும் மேல் வீணாகிறது என்றால், அது அந்த நாட்டின் எதிர்காலத்தையே பாதிக்கும் செயலாகும். “இந்த வீணாகும் 50 சதவீத நீரை நாம் சேமிக்க முடிந்தால், அதைக்கொண்டு இன்னும் பல மடங்கு பரப்பளவில் விவசாயம் செய்ய முடியும்; அல்லது பெருகி வரும் மக்கள் தொகைக்குத் தடையின்றி குடிநீர் வழங்க முடியும்” என்ற உன்னதமான எண்ணம் அவருக்குத் தோன்றியது.

வெறுமனே நீர் பாய்ச்சுவது முக்கியமல்ல, அந்த நீர் எவ்வளவு திறன்மிக்கதாக (Efficient) பயிரைச் சென்றடைகிறது என்பதே முக்கியம் என்பதை அவர் உணர்ந்தார். “பயிருக்குத் தேவை தண்ணீர் அல்ல, ஈரப்பதம் மட்டுமே” என்ற தத்துவத்தின் அடிப்படையில், மிகக்குறைந்த நீரில் அதிக மகசூல் தரும் ‘திறன்மிகு நீர்ப்பாசன’ (Precision Irrigation) ஆய்வில் அவர் முழுமையாக இறங்கினார்.

தொழில்நுட்பப் புரட்சி: ஒரு கனவு நனவான கதை!

பயிர்களுக்கு நேரடியாக நீர் பாய்ச்சுவதை விடுத்து, அவற்றைச் சொட்டு சொட்டாக அளிப்பதன் மூலம் நீர் ஆவியாவதை வெறும் 4 சதவீதமாகக் குறைக்க முடியும் என்ற மாபெரும் உண்மையை சிம்சா பிளாஸ் உலகிற்கு நிரூபித்தார்.

இதை ஒரு எளிய உதாரணம் மூலம் விளக்கலாம்: ஒரு தொட்டிச் செடிக்கு பூவாளி கொண்டு மேலிருந்து தண்ணீர் ஊற்றுவதற்கும், ஒரு சிறிய சொட்டுவான் (Dripper) மூலம் அந்தச் செடியின் வேர்ப்பகுதிக்கு மட்டும் துல்லியமாக நீர் அளிப்பதற்கும் உள்ள வித்தியாசமே இது. முதல் முறையில் நீர் வீணாகிறது, இரண்டாம் முறையில் நீர் செடியின் உயிராக மாறுகிறது.

ஆனால், இந்தத் தொழில்நுட்பத்தை வயல்வெளிகளில் செயல்படுத்துவதில் பல நடைமுறைச் சிக்கல்கள் இருந்தன. ஒவ்வொரு மரத்தின் வேருக்கு அருகிலும் ஒரு நுண்ணிய குழாய் அமைப்பை உருவாக்க வேண்டும். அதே சமயம், மண்ணில் உள்ள துகள்கள் அந்தச் சொட்டுவான்களின் மிகச்சிறிய துளைகளை அடைத்துவிடக்கூடும். மேலும், வயல் முழுவதும் சீரான அழுத்தத்தில், குறிப்பிட்ட நேரத்தில், காலநிலைக்கு ஏற்றவாறு துல்லியமான அளவு நீரை வழங்குவதற்கான ஒரு வலுவான கட்டமைப்பை உருவாக்க வேண்டியது அவசியமாக இருந்தது.

காலத்தின் கட்டாயம் மற்றும் தொழில்நுட்பத் துணை: சிம்சா பிளாஸின் மனதில் இந்தச் சொட்டு நீர்ப்பாசன எண்ணம் 1933-லேயே உதிக்கத் தொடங்கிவிட்டது. ஆனால், அதற்கான சரியான தொழில்நுட்பம் அமையாததால், அந்த எண்ணம் செயல்வடிவம் பெற 1959-ம் ஆண்டு வரை காத்திருக்க வேண்டியிருந்தது. இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பிறகு, உலகெங்கும் நெகிழி (Plastic) தொழில்நுட்பம் அபரிமிதமான வளர்ச்சியைச் சந்தித்தது.

ஆரம்பத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட உலோகம் அல்லது கண்ணாடி குழாய்கள் அதிக விலையுள்ளவை மற்றும் எளிதில் கையாள முடியாதவை. ஆனால்,

பிளாஸ்டிக் தொழில்நுட்பத்தின் வருகைக்குப் பின், மலிவான விலையில், அதிக அழுத்தத்தைத் தாங்கக்கூடிய, மிக நுண்ணிய துளைகள் கொண்ட குழாய்களைத் தயாரிப்பது சாத்தியமானது. இந்தத் தொழில்நுட்ப மாற்றமே சிம்சா பிளாஸ்டிக் அரை நூற்றாண்டு கால கனவை நனவாக்கி, நவீன விவசாயத்தின் தலையெழுத்தையே மாற்றியமைத்தது.

எதிர்ப்புகளை வென்ற ஒரு துளி!

ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக வாய்க்கால் வழியே தண்ணீர் பாய்ந்து, வயல்வெளிகள் நீரால் நிரம்பி வழிவதைப் பார்த்துப் பழகிய கண்களுக்கு, சிம்சா பிளாஸ்டிக் 'சொட்டு நீர்' முறை ஒரு விசித்திரமான முயற்சியாகவே தெரிந்தது. நிலம் முழுக்க நனைந்தாலே பயிர் வளருமா என்ற சந்தேகம் இருந்த காலத்தில், வேருக்கு அருகில் சொட்டு சொட்டாக நீர் அளிக்கும் முறையை அன்றைய கல்வியாளர்களும், ஆராய்ச்சியாளர்களும் ஏற்க மறுத்தனர்.

பழைய முறைகளே சிறந்தது என்ற எண்ணம் மக்கள் மனதில் ஆழமாகப் பதிந்திருந்ததால், புதிய மாற்றங்கள்கடும் எதிர்ப்புகளையும் எதிர்ப்பினைகளையுமே சந்தித்தன. ஆரம்பக்கட்ட சோதனைகளின் போது பல தொழில்நுட்பத் தடைகள் ஏற்பட்டன. குறிப்பாக, வேளாண்மைத்துறையின் உதவியுடன்படித்தோட்டங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட முதல் முயற்சியில், சொட்டுவான்கள் (Drippers) மண்ணுக்கு அடியில் புதைக்கப்பட்டன.

ஆனால், மண்ணின் துகள்கள் அந்த நுண்ணிய துளைகளை அடைத்துக்கொண்டதால், செடிகளுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்காமல் மரங்கள் காய்ந்து போயின. இந்தத் தோல்வி, சிம்சா பிளாஸின் ஆராய்ச்சிக்கு மிகப்பெரிய பின்னடைவை ஏற்படுத்தியதுடன், விமர்சகர்களின் கேலிப் பேச்சுகளையும் அதிகப்படுத்தியது.

இருப்பினும், சிம்சா பிளாஸ் பின்வாங்கவில்லை. ஏற்கனவே அரசுப் பணியில் அவர் பெற்றிருந்த நன்மதிப்பும், தன் கண்டுபிடிப்பின் மீது அவர் கொண்டிருந்த அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையும் அவரைத் தொடர்ந்து உழைக்கத் தூண்டியது. மண்ணுக்கு அடியில் சொட்டுவான்களை வைப்பதற்குப் பதிலாக, அவற்றை மண்ணுக்கு மேல் அமைத்துத் தொடர்ந்து பல ஆய்வுகளை மேற்கொண்டார். காலமும் தொழில்நுட்பமும் கைகூடிய தருணத்தில், அவரது விடாமுயற்சி ஒரு முழுமையான வடிவம் பெற்றது.

1966-ம் ஆண்டு, ‘நெட்டாபிம்’ (Netafim) என்ற நிறுவனம் அதிகாரப்பூர்வமாகத் தொடங்கப்பட்டது. ‘நெட்டாபிம்’ என்ற ஹீப்ரு சொல்லுக்கு ‘சொட்டுதல்’

(Droplets) என்று பொருள். இந்த நிறுவனம் முதலில் இஸ்ரேல் நாட்டின் பண்ணைகளில் தனது தொழில்நுட்பத்தை வெற்றிகரமாகச் செயல்படுத்திக் காட்டியது. அந்தப் பாலைவன பூமியில் விளைந்த பசுமையைக் கண்ட பின்னரே, உலக நாடுகள் வியந்து போய் இந்தச் சிக்கன நீர்ப்பாசன முறையைத் தழுவத் தொடங்கின.

இந்தியாவில் சொட்டு நீர்ப்பாசனம்!

இஸ்ரேலின் பாலைவனத்தில் பிறந்த சொட்டு நீர்ப்பாசனத் தொழில்நுட்பம், இந்தியாவைப் போன்ற நீர்த் தட்டுப்பாடுள்ள வளரும் நாடுகளுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமைந்தது. குறிப்பாக, நம் நாட்டின் நீர்வளத் துறையில் விவசாயமே 80 சதவீதத்திற்கும் அதிகமான நீரைப் பயன்படுத்துகிறது. இதில் பெரும் பகுதி வீணாகும்போது, அது நாட்டின் பொருளாதாரத்தையும் உணவுப் பாதுகாப்பையும் நேரடியாகப் பாதித்தது.

பாரம்பரியப் பாசன முறைகளுடன் ஒப்பிடுகையில், சொட்டு நீர்ப்பாசனம் 50% முதல் 70% வரை நீரைச் சேமிக்கிறது. இது வறண்ட பகுதிகள் மற்றும் குறைந்த மழையளவு கொண்ட மாநிலங்களான மகாராஷ்டிரா, கர்நாடகா, குஜராத், தமிழ்நாடு ஆகியவற்றுக்கு ஒரு புதிய வாழ்வைக் கொடுத்தது. நிலத்தடி நீர் மட்டம் குறைந்துவரும் சூழலில், இந்தச் சேமிப்பு ஒரு நிலையான விவசாய முறைக்கு வழிவகுத்தது.

மகசூல் அதிகரிப்பு: துல்லியமான நீர் விநியோகத்தால், பயிர்களுக்குத் தேவையான நீர் மற்றும் சத்துக்கள் சரியான நேரத்தில் கிடைப்பதால், மகசூல் 20% முதல் 90% வரை அதிகரித்துள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, கரும்பு, வாழை, திராட்சை போன்ற பயிர்களில் மிகப்பெரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. தண்ணீர் மற்றும் உரங்கள் நேரடியாக வேர்ப்பகுதிக்குச் செல்வதால், களைகளின் வளர்ச்சி குறைந்து, பயிர் பாதுகாப்புச் செலவுகளும் குறைந்தன.

குறைந்த நீர் பயன்பாடு, முன்பு சாகுபடி செய்ய முடியாத வறண்ட மற்றும் பின்தங்கிய நிலங்களிலும் விவசாயம் செய்ய வழிவகுத்தது. மழைப்பொழிவு குறைவாக உள்ள பகுதிகளில், அதிக நீர்த் தேவையுள்ள மதிப்புமிக்கப் பழப் பயிர்களை (மா, கொய்யா, மாதுளை) பயிரிட முடிந்தது.

குறைந்த நீரில் அதிக மகசூல் கிடைத்ததால், விவசாயிகளின் வருவாய் உயர்ந்து, அவர்களின் வாழ்வாதாரம் மேம்பட்டது. சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகளும் அரசு மானியங்கள் மற்றும் கடன்திட்டங்கள் மூலம் சொட்டு நீர்ப்பாசன அமைப்புகளைப் பொருத்திப் பயனடைந்தனர்.

விவசாயிகள் ஆரம்பக் கட்ட நிறுவல் செலவு, பராமரிப்பு குறித்த விழிப்புணர்வின்மை, சிறு விவசாயிகளுக்கான அணுகல் போன்ற பல சவால்களை

சந்தித்தாலும் இவற்றைத் தாண்டி, இந்தியாவின் விவசாய நிலப்பரப்பில் சொட்டு நீர்ப்பாசனம் ஒரு மாபெரும் பசுமைப் புரட்சியைத் தொடங்கி வைத்துள்ளது. சிம்சா பிளாஸின் அந்த ஒரு துளிச் சிந்தனை, கோடிக்கணக்கான இந்திய விவசாயிகளின் வாழ்வில் புதிய நம்பிக்கையை விதைத்துள்ளது என்பதே நிதர்சனம்.

பாலைவனத்தில் விளைந்த அதிசயம்!

இஸ்ரேல் நாட்டின் நிலப்பரப்பில் சுமார் 60 சதவீதம் பாலைவனம். 1948-ல் அந்த நாடு தனி நாடாக அறிவிக்கப்பட்டபோது, அதன் முன்னால் நின்ற சவால்கள் மலை போன்றது. ஒருபுறம் கட்டுக்கடங்காத மக்கள் தொகை பெருக்கம், மறுபுறம் சொட்டு நீருக்காக ஏங்கும் வறண்ட வானிலை. ஆனால், இன்று அந்தச் சூழல் முற்றிலும் மாறியிருக்கிறது. தண்ணீருக்காகத் திண்டாடிய அந்தத் தேசம், இன்று உலகிற்கே தண்ணீரை ஏற்றுமதி செய்யும் அளவிற்கு உயர்ந்து நிற்கிறது.

இஸ்ரேலில் இன்றும் தண்ணீர்ப் பஞ்சம் இல்லை என்பதற்கு அந்நாடு இயற்கை வளங்களை விட, மனித வளங்களையும் அறிவியலையும் அதிகம் நம்பியதுதான் காரணம். ஒரு சிறிய நாடு உலகளாவிய தண்ணீர்ப் பொருளாதாரத்திலும், நவீன விவசாயத்திலும் வல்லரசாக மாறியதற்குப் பின்னால் ஒரு மிகத் தெளிவான தத்துவம் இருக்கிறது: “ஒவ்வொரு சொட்டு தண்ணீருக்கும் ஒரு மதிப்பு உண்டு.”

அவர்கள் தண்ணீரை வெறும் வளமாகப் பார்க்கவில்லை; அதை ஒரு நாட்டின் ரத்தமாகப் பார்த்தார்கள். அந்தச் சிந்தனைதான் பின்வரும் மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தது:

1. **மறுசுழற்சி:** நகர்ப்புறக் கழிவுநீரை 90 சதவீதத்திற்கும் மேல் சுத்திகரித்து விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தும் உலகின் முதல் நாடு.
2. **கடல் நீர் குடிநீராக்கம்:** உலகின் மிகப்பெரிய கடல்நீரை நன்னீராக்கும் ஆலைகள் மூலம் குடிநீர் தேவையை நிறைவு செய்தல்.
3. **சொட்டு நீர்ப்பாசனம்:** சிம்சா பிளாஸ் போன்றவர்களின் கண்டுபிடிப்புகள் மூலம் ‘குறைந்த நீரில் அதிக மகசூல்’ என்ற இலக்கை அடைதல்.

இன்று இஸ்ரேல் விளைபொருட்களை மட்டுமல்ல, தனது உயரிய நீர் மேலாண்மைத் தொழில்நுட்பத்தையும் உலக நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்து வருகிறது. வறண்ட நிலத்திலும் அறிவியலின் துணையோடு ஒரு சொட்டு நீரைக்கூட வீணாக்காமல் உழைத்தால், பாலைவனத்தையும் சோலைவனமாக மாற்ற முடியும் என்பதற்கு இஸ்ரேலே உலகிற்குச் சிறந்த பாடம்.

மதுரை, சந்திரோதயம் பதிப்பகத்தின் நூல் விலைப்பட்டியல்

Mob.: 7010997639

வ. எண்	நூல்கள்	விலை (Rs.)
1.	திருவிளையாடல் புராணக் கதைகள் எளிய உரைநடையில்	200
கவிஞர் முத்தமிழ் விரும்பியின் கவிதை நூல்கள்		
2.	உன்னோடு உரையாடுதல்	100
3.	காதல் மொழி	80
4.	பார்வையில் பூத்த நிலா	100
5.	தேனடையும் வரலாறு	100
6.	நுண்கலை மருத்துவன்	200
7.	தொடரும் புழுதிக்கால்கள்	100
முனைவர் செ. இராஜேஸ்வரியின் எம்.ஜி.ஆர். பற்றிய நூல்கள்		
1.	வெற்றித்திருமகன் எம்.ஜி.ஆர்.	200
2.	எம்.ஜி.ஆர். நிழல் நிஜம் நிரந்தரம்	200
3.	சிக்கு மங்கு சிக்கு மங்கு சச்ச பப்பா (எம்.ஜி.ஆர். கற்பிக்கும் குழந்தை வளர்ப்பு முறைகள்)	200
4.	வீரமகன் போராட வெற்றி மகள் பூச்குட	200
5.	மகளிர் போற்றும் மக்கள் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர்.	200
6.	எம்.ஜி.ஆர். ஒரு ஜீவ நதி	200
7.	எம்.ஜி.ஆர். ஒரு கலியுகப்போராளி	200
8.	ஒளி விளக்கு எம்.ஜி.ஆர்.	200
9.	வெற்றிப் படிக்கட்டில் நாடோடி மன்னன் - I	200
10.	நீங்க நல்லா இருக்கணும் [எம்.ஜி.ஆரின் திரைப்படப் பாடல்கள் -I]	200
11.	பாட்டுடைத் தலைவன் எம்.ஜி.ஆர். [எம்.ஜி.ஆரின் திரைப்படப் பாடல்கள் - II]	200
12.	இரசிகர்களின் இதய தெய்வம் எம்.ஜி.ஆர்.	200
13.	முத்தமிழ்க் காவியம் மதுரை வீரன்	200
14.	இரட்டை வேடத்தில் ஜொலிக்கும் எம்.ஜி.ஆர்.	200
15.	எம்.ஜி.ஆர். படங்களில் அறிவியல் புனைவு	200
16.	படகோட்டி, மீனவ நண்பன் ஓர் ஒப்பீடு	200
17.	Unique Fandom of MGR	200
18.	எம்.ஜி.ஆர். படங்களில் தொழில் தர்மம்	200
19.	எம்.ஜி.ஆர். படத்தில் சண்டைக் காட்சிகளின் சுவாரஸ்யங்கள் - I	200
20.	எங்க வீட்டுப்பிள்ளை	200
21.	எம்.ஜி.ஆர். வீடும் விருந்தும்	200

முனைவர் சந்திரிகா சுப்பிரமணியன் நூல்கள்

1.	தலைமை பொறுப்பேற்கலாம்	120
2.	இணையத் தமிழ்	150
3.	ஊடகச் சட்டங்கள்	250
4.	ஆஸ்திரேலியாவில் அருந்தமிழ்	200
5.	கொசு வீட்டில் பாயாசம் (சிறுவர் நூல்)	100
6.	மாயோன் வீட்டுத் தோட்டத்தில் (சிறுவர் நூல்)	50

சமூகப்பண்பாட்டு ஆய்வு நூல்கள்

1	பண்பாட்டு நகர்வுகள் (தமிழ் நாட்டில் இருந்து ஜப்பானுக்கு)	200
2.	பெண் தெய்வ வழிபாடு	200
3.	தேவேந்திரன்	200
4.	மருதநிலப் பெண் தெய்வங்கள் (வராகி, பிடாரி, தவ்வை)	200
5.	இரு நிலத்தில் திருமுருகன்	200
6.	முன்னோர் வழிபாடு (கதிரவன், காலதேவன், நாகர் வழிபாடும்)	200
7.	வேளாண்மரபில் விதைப்பும் பூப்பும்	200
8.	யானைக்கடவுள்	200
9.	பெண் பூப்பின் புனித வழிபாடு	200
10.	பெண் தெய்வ வழிபாடு தோற்றமும் வரலாறும்	300
11	வழிபாட்டின் வேர்களைத் தேடி	300

சமய விளக்க நூல்கள்

1	சாமிகளின் சரித்திரம் (வரலாறும். வழிபாடும்)	300
2	விரதங்களின் விளக்கம்	200

முனைவர் செ. இராஜேஸ்வரியின் கவிதைத் திறனாய்வு நூல்கள்

1.	பாடுபொருளும் பாசப்பொருளும்	250
2.	"பூ மர நிழலி"ன் களமும் காலமும்	200
3.	"2020 தைமாதத்தில் இன்று" கவிதையில் அடிக்கருத்தியல் ஆய்வு	100
4.	கவிஞர் முத்தமிழ் விரும்பியின் கவிதையில் காதல்	100
5.	பயணக் கவிதைகள்	100

ஆங்கிலக் கவிதைகளின் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு முனைவர் செ. இராஜேஸ்வரி

1.	எட்டுத்திக்கும் செல்வீர்	200
2.	அவன் கடவுளுக்கு நிகரானவன்	200
3.	செக்கச் சிவந்த ரோஜா	200
4.	கலீல் ஜிப்ரா னின் "மணலும் நுரையும்"	200
5.	கலீல் ஜிப்ரா னின் "பாடல்கள் 14"	200
6.	மொழிபெயர்ப்பியல் ஆய்வு (ஆய்வு நூல்)	200
7.	கவிதை மொழிபெயர்ப்பு	200
8.	நவீன மொழிபெயர்ப்பு உத்திகள் (Co-author)	300
9.	மொழிபெயர்ப்பில் பெயரும் பொருளும்	200

10.	<i>Translating Tamil poetry</i>	300
-----	---------------------------------	-----

சிறு கதை நூல்

1.	அமராவதியின் காதல் - சத்யப்பிரபா	120
2.	ரோஜா மொட்டு (கவிதை சித்திரங்கள்)	100
3.	மகிழ் பேரன்பம் (poems)	200
4.	பொன் வேலி (poems) நூல்கள்	200
5.	திருக்குறள் கதைகள் - பகை மாட்சி	100

தே.ஞானசேகரனின் நூல்கள் ஆங்கிலத்தில் – முனைவர் செ. இராஜேஸ்வரி

1.	<i>Emerging Mallarism</i>	100
2.	<i>Festival of lord Indra</i>	250
3.	<i>Role of Devendrar's in Indian war of Independence (Sundaralingam Kudumbanar)</i>	200
4.	<i>Re reading of Pallu literature (in print)</i>	300
5.	<i>Mallariyan Literature (in print)</i>	200
7.	<i>Frontyard without My Dad (Poem)</i>	200
2.	<i>Emerging Mallarism</i>	100

English Novel Part

1.	<i>Aranyani – Vijeni</i>	300
2.	<i>Genetic traits of Vengai anchor by Tamilmagan</i>	250
1.	<i>Love Thamizh (online multilingual monthly about Tamilnadu History Language and Culture)</i>	500

Tamil Classics in English (Selected Poems)

1.	<i>Ainkurunuru</i>	200
2.	<i>Kurunthokai</i>	200
3.	<i>Puranaanuru</i>	200
4.	<i>Pastoral Literature of Classic Tamil (Mullai Pattu & Mullai Kali)</i>	300
5.	<i>A Classic Portrait of Madurai City (Madurai – Kanchi (Tamil) – the earliest heroic poetry)</i>	300
6.	<i>Songs of Classic Tamil Poetess Avvai</i>	300

Didactic Literature

1.	<i>Naaladiyaar</i>	200
2.	<i>Aacharak Kovai</i>	200

Medieval Literature

1	A peasant with two wives (Mukoodal Pallu)	300
2	A Predictress from the Hill (Thiru Kutrala Kuravanji)	300
3	One line guidelines in Tamil	200

திருக்குறள் ஆய்வுநூல் வரிசை

1	உலகத் தமிழர்களின் ஒரே நூல் - திருக்குறள்	200
2	வாழ்வியல் வழிகாட்டி திருக்குறள்	200

Sangam Classics in Modern Tamil

1.	குறுந்தொகைக் கவிதைகள் (தற்காலத் தமிழில்)	200
----	--	-----

Studies on Tamil Grammar

1.	தமிழ் இலக்கணத்தில் வேற்றுமை உருபுகள்	300
----	--------------------------------------	-----

ஜோதிட நூல்கள்

1.	மேஷ ராசி சூட்சும ரகசியம்
2.	ரிஷப ராசியின் சூட்சும ரகசியம்
3.	நவரத்தினமும் உபரத்தினமும்
4.	மிதுன ராசியின் சூட்சும ரகசியம்

வாங்கிப் பயன் பெறவீர்!!! தொடர்புக்கு:

சமசுல் ஹுதா பானு

99403 35306

Mallakkampu: The Lost Tamil Martial Sport that Traveled Across India and the World

Bp Dr J Ravikumar Stephen G
Founder, Dravidianism Revival Centre

Between the 3rd century B.C. and the 3rd century A.D., a Tamil king ruled Āmūr, a fortified region described as Mukkāval NĀṬU (முக்காவல் நாடு – a land with three layers of fortification). This king was also a celebrated wrestler. In Puṛaṇānūru (புறநானூறு), poem 80, the poet Cāttantaiyār (சாத்தந்தையார்) vividly recounts how the Chola king Porvaikkōp Perunarkilli (பேர்வைக்கோப் பெருநற்கிள்ளி) defeated the mighty wrestler-king of Āmūr. The poet compares the act of subduing him to bending and twisting a coconut leaf frond—an image that powerfully conveys both strength and technique.

To master such control over an opponent, wrestlers traditionally trained using gymnastic postures combined with gripping techniques around a stationary vertical pole. This pole is known as Mallakkampu (மல்லக்கம்பு – see the 1st picture), a compound of two Tamil words Mallar (மல்லர் – wrestler) and Kampu (கம்பு – pole). The Mallakkampu was thus both a training tool and a symbol of ancient Tamil martial culture.

My maternal grandfather was himself a wrestler who, during the 1930s and 1940s, challenged wrestlers from Punjab on the sand dunes of Kutiraimoli (குதிரைமொழி). According to my mother, as part of his rigorous training, he would ask farm workers to strike his chest

with a quern stone (Ammi – அம்மி) to build endurance. Interestingly, he did not practice Mallakkampu, yet his physical resilience was extraordinary. It remains a mystery how Mallakkampu gradually disappeared from the lived traditions of southern India.

Dr B R Ambedkar observed that before the arrival of the Aryans, people across India spoke Tamil¹. If this was so, then cultural practices—including sports—must also have belonged to the Tamil civilizational sphere described in Sangam literature. Did Mallakkampu exist outside Tamil regions? The answer is clearly yes. Early representations appear on Chandraketugarh pottery (2nd century B.C. to 1st century A.D.), excavated from the Parganas district of present-day West Bengal. These

artifacts depict figures performing gymnastic feats while hanging from a T-shaped pole supported by another person (refer to the 2nd image).

Further evidence comes from the 7th century A.D., when the Chinese Buddhist pilgrim Xuanzang recorded pole-climbing practices associated with a “pillar cult” along the banks of the Yamuna River². This tradition appears to have survived into the Mughal period. A Mughal miniature painting dated around 1670 shows athletes engaged in club swinging, weightlifting, and pole-climbing exercises strikingly similar to Mallakkampu³.

Over time, however, this adventurous sport acquired a social stigma. The Vedic priestly class associated such performances with Caṇḍālas of the Vindhya region, describing them as earning a livelihood through acrobatics (vaṁśa-agra-nṛtta-jīvin). An 1800 painting by Johann Bartuch from Fort St. George, Madras, confirms that this sport still survived in Tamil Nadu (see the 3rd picture). Yet the 1901 Madras Census Report classified pole-dancing acrobatic groups as occupying a “very low position in the social

scale,” performing mainly in streets and bazaars. Another report described Telugu jugglers and acrobats as “wrestlers” who climbed tall posts and walked on ropes, while women were reduced to degrading social roles.

Because of such stigma, Mallakkampu slowly vanished from Tamil Nadu's urban life. While the sport continued to thrive elsewhere in India, in Tamil regions it survived only in transformed rural practices such as Valukku Maram (வழுக்கு மரம் – refer to the 4th image), where participants climb a grease-smeared pole to win a prize—an echo of the original tradition.

Ironically, it was during the British period that efforts were made to popularize the sport again. Internationally, Mallakkampu was first demonstrated at the Berlin Olympic Games in 1936. The Indian team, trained at the Shree Hanuman Vyayam Prasarak Mandal in Amravati, Maharashtra, attracted Adolf Hitler's personal interest and received special medals. Since 1937, Mallakkampu has been practiced competitively in three forms:

1. Pole Mallakkampu
2. Hanging Mallakkampu
3. Rope Mallakkampu

In 1981, Bamshankar Joshi and other enthusiasts in Ujjain founded the Mallakhamb Federation of India. The first All-India National Mallakhamb Championships were held in Ujjain from January 28–29, 1981. On April 9, 2013, Mallakhamb was officially declared the state sport of Madhya Pradesh, and a dedicated Mallakhamb Academy was established in Ujjain.

Today, Mallakkampu has gained global recognition. Women from several countries now practice the sport. Keiko Takemoto (see the 5th picture) of Japan, a member of the Mallakhamb Federation of Japan, became world champion in 2021 in two pole categories. The World Mallakhamb Federation has since declared its ambition to see Mallakkampu recognized as an Olympic sport.

Historically, the revival of Mallakkampu in Maharashtra is credited to Balambhatta Dada Deodhar, the teacher of Peshwa Baji Rao II, the last Peshwa of the Maratha Confederacy. Patronage by Maratha royalty helped the sport flourish, and even today, Kabaddi and Kho Kho players use Mallakkampu training to build stamina and endurance.

The early 12th-century Sanskrit encyclopedic text *Mānasollāsa* (also known as *Abhilāṣitārtha Cintāmaṇi*), composed by King Someshvara III of the Kalyani Chalukyas, refers to this practice as *stambha-*

śrama (pole exercise). Yet, despite attempts to Sanskritize it, the original Tamil name Mallakkampu has endured. This survival of terminology powerfully testifies to the deep Dravidian presence across Southasia.

Ironically, Mallakkampu is today often claimed as a Marathi word—an assertion that inadvertently strengthens Er Vishwanath Kaire’s argument that Marathi’s root language is Tamil. It is time for the Government of Tamil Nadu to reclaim and revive Mallakkampu, not merely as a sport, but as a living heritage of Tamil civilization.

References:

1. - “The Untouchables: Who Were They and Why They Became Untouchables” (Chapter VII, Part II, “The Riddle of the Language”). P. 284.
2. – Ashmolean Museum, University of Oxford. “Ashmolean – Eastern Art Online, Yousef Jameel Centre for Islamic and Asian Art”. Jameelcentre.ashmolean.org. Archived from the original on February 4, 2019. Retrieved February 4, 2019.
3. - Irwin, John (April 1983). “The ancient pillar-cult at Prayāga (Allahabad): its pre-Aśokan origins”. Journal of the Royal Asiatic Society of Great Britain & Ireland. 115 (2): 253–280. Doi:10.1017/S0035869X00137487. JSTOR 25211537. S2CID 162953368

எளிய முறையில் யாப்பறிவோம்:

நெருப்பலையார்.இராம இளங்கோவன்
பொருளாளர், பெங்களூர் தமிழ்ச் சங்கம், பெங்களூர்.

பாடம்:38.

அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா:

ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாக்களில் நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவை அடுத்து வருவது இந்த அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா வாகும். இப் பாவினத்தின் உறுப்புகளாக வருவது நான்கு சீர்கள் ஓரடியாகக் கொண்ட ஆறடிக் கொண்ட ஒரு தரவு, நான்கடிக் கொண்ட மூன்று தாழிசைகள், அம்போதரங்கத்தில் அடங்கும் நான்கு சீரடிக் கொண்டு நான்கடிகளாக அமைந்த பேரெண், நான்கு சீர்களை ஓரடியாகக் கொண்ட நான்கடிகளான அளவெண், முச்சீரடிகள் கொண்ட இடையெண், இரண்டு சீர்கள் ஓரடியாகக் கொண்ட சிற்றெண், தனிச்சொல்லுக்கடுத்து, பாடலின் இறுதியாக நான்கு சீர்கள் கொண்ட ஆறடியாக வந்த ஆசிரியச் சுரிதகம் அல்லது வெண்பாச் சுரிதகம் வந்து பாடல் முடிவுறும்.

ஆக, தரவு, தாழிசை, அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகம் ஆகிய ஐந்து உறுப்புகளைக் கொண்டதாகும். சுரிதகம் முடியும் போது ஈற்றுச் சீரின் ஈற்றசை ஏகாரத்தில் முடிதல் வேண்டும். தரவு, தாழிசை, அம்போதரங்கத்தில் அடங்கும் பேரெண், அளவெண், நான்கு நான்கு சீர்கள் கொண்ட அளவடிகளாக வரும். பேரெண், அளவெண், சிற்றெண், சுரிதகம் ஆகிய அடிகளின் சீர்கள் இயற்சீர்களில் அமையும். இடையெண் அடிகளில் காய்ச் சீரும் இயற்சீரும் அமையும்.

தரவு முதற்கொண்டு இடையெண் வரை அடி தோறும் முதல் சீருக்கும் மூன்றாம் சீருக்கும் பொழிப்பு மோனை அமையும். எல்லா உறுப்புகளும் இரண்டடிக்கோர் எதுகையைப் பெற்று வரும். தளைப் பார்க்கத் தேவையில்லை. இனி அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவுக்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டுப் பாடலைக் கீழே காண்போம்:

உயர்படைப்பான அனைத்தும் இவளே!

அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவுக்கான எடுத்துக் காட்டுப் பாடல் இதோ:

தரவு (ஆறடி):

பெற்றோரை நினைவினிலே பெரிதுவக்கச் சுமந்திருப்பாள்;
பற்றுடனே உடன்பிறப்பைப் பாங்குடனே போற்றிடுவாள்;

முற்றுந்தான் துணைவனையும் முழுமனத்தில் நிறைத்திடுவாள்;
பெற்றெடுக்க மழலையினைப் பேறெனவே கருச்சுமப்பாள்;
சற்றுந்தான் தளராமல் தான்சுமப்பாள் இல்லறத்தை!
கற்றிடாத பட்டறிவால் கனிந்தின்பம் இவையென்பாள்!

தாழிசைகள் (நான்கடிப் பெற்ற மூன்று பாடல்கள்):

1)

துணைவனவன் பெற்றோரைத் தூணெனவே தாங்கிடுவாள்;
துணைவனவன் உடன்பிறப்பைத் துணிந்தென்றன் பிள்ளையென்பாள்;
அணைக்கட்டாய் நாத்நாரை அடைகாத்துக் காத்திடுவாள்;
இணையென்றே துயர்துன்பம் ஏற்றிடுவாள் நல்லறத்தால்!

2)

வருவாய்க்கே ஏற்றபடி வாழ்ந்திடுவாள் வரையறுத்து;
விருந்தளித்தே உறவுகளை விழைந்தேற்பாள் பாலமாவாள்;
அருகாமல் மரபுவழி அதுபெருகப் பிள்ளையீவாள்;
பருகிடவே மழலைக்குப் பாலமுதம் ஊட்டிடுவாள்!

3)

பெண்கல்விக் கற்றாலோ பெரிதுவக்க நாடுயரும்;
பண்பாட்டின் அடையாளம் பாதுகாக்கும் உச்சமாகும்;
எண்ணற்றப் பயன்கூட்டும் ஏற்றமிகுப் பனிமலையே!
கண்ணெனவே விளங்குகிற கண்மணிதான் பெண்ணினமே!

அம்போதரங்கம்:

பேரெண்:

பெண்ணெனப் பிறந்தவள் பேரிறை யானவள்;
மண்ணிலே தாயென மனைவி மகளென
எண்ணிலா வடிவென இயல்புடன் திகழ்பவள்;
விண்ணையும் ஆய்பவள் விண்ணிலும் செல்பவள்!

அளவெண்:

கண்டுமே மகிழவும், காதிலே கேட்கவும்,
எண்ணிலா வகையில் இனிதாய்த் தொடவும்,
வண்ண மலரென வகையாய் நுகரவும்,
உண்டு மகிழவும் உயர்ந்த புதையலே!

இடையெண்:

விரும்பியே ஏற்கும்செல் வம்நீ;

அருகிடா தேற்கும்எழில்நீ;
பருகிடும் திகட்டாத முதம்நீ;
உருகிட வைத்திடும் குளிர்நீ!

சிற்றெண் (கடை எண்):

இயற்கை நீயே; இறையும் நீயே;
இப்புவி நீயே; எல்லாம் நீயே;
உயர்ந்தவள் நீயே; உலகம் நீயே!

தனிச்சொல்: என்பதனால்,

ஆசிரியச் சுறிதகம் (ஆறடிப் பாடல்):
போற்றிக் காக்கும் பொன்மணி வயிரம்
ஏற்றுத் தொழுதிடும் ஈடிலா இறையே!
வானம் காற்று வையம் நீரும்
ஆன வரையில் ஆற்றல் நெருப்பு;
ஆக்கல் காத்தல் அழித்தல்
ஊக்கங் கொண்ட உயர்படைப் பிவளே!

-நெருப்பலையார்.

இப் பாடத்தில் அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாப் பற்றி இலக்கண வாய்பாட்டுக் குறிப்புகளுடன் பாடலை எவ்வாறு அமைக்க வேண்டும் என்ற எடுத்துக் காட்டுப் பாடலுடன் அறிந்தோம். இனி அடுத்த பாடத்தில் வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாப் பற்றி இலக்கண வாய்பாட்டுக் குறிப்புகளுடன் பாடலையும் அறிவோம்.

யாப்பிலக்கணம் வளரும்.

Thirukkural

In English - Dr. Chandrika Subramanian

5. Married Life

41. A true householder is a good helper of the other three social orders (the student, eremite and the ascetic).

42. Ascetics, celebrities and retired elders – the house-holder is bound by duty to take care of these.

43. God, manes, relatives, guests and self – the family man is obliged to help these five.

44. His home and progeny fare brightly well who dreads sins and shares food with the needy.

TAMILMAGAN's Gene Notes in Vengai Anchor

Dr. C. Rajeswari M.A., M.Phil., Ph.D
Translator, Publisher, Madurai

Chapter 13

2017, Chennai,

Dev now believed that he has received the potential to go across time and distance.

Saravanan found out that John Keiser is the 100th generation of the Greek king Antanamous. In this venture of tracing John's generations, Saravanan was put to death. It was strange that no one knew his demise, even after twenty years. When Dev came to know about that, he was shocked. He didn't know who is the convict was. Saravanan's death is also a part of the conspiracy against establishing the antiquity of Tamil.

MurGosh sent a parcel to Saravanan, which had all collections of John Keiser. John had been estimated as a madman who was scribbling. All those scribbles reached Saravanan after fifteen days of the journey.

The parcel had arrived, but Saravanan, who was waiting for that, had no time to read it. His documentary film earned him a good name among Tamil activists. He had listed 100 men who had sacrificed their lives for Tamil. The government of India had listed only 69, but it was actually double the number. Dr. Janakiraman, on knowing this list, called Saravanan and asked, 'What can I do for you?'. Saravanan wanted him to bear the marriage expenses of the three daughters of Ramanathan. He agreed. Saravanan sent the pictures of three girls to him. He sent them to his friends to find a suitable life partner for them. Finally, three young men who are not bothered about caste and religion came forward to marry them. They were from the Periyarist movement.

Then Dr. Janakiraman phoned Saravanan and asked him, "Are you happy Saravana?"

He burst out emotionally and answered, "Sir I am your slave"

'Oh, don't say like that. Then I have to repeat the same to you.'

'Sorry Sir'

We three doctors are ready to give them twenty-five sovereigns of gold for each girl.

Very kind of you, Sir

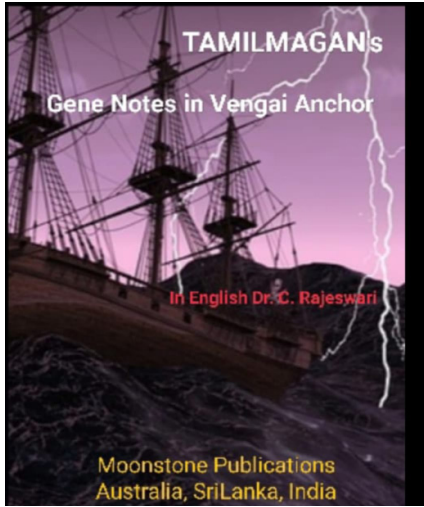
OK, Saravanan, You carry on.

I've been assigned to Kiiladi, Sir. Tomorrow I'll be back. I will talk to them and then inform you. He started explaining the importance of Kiiladi excavations to him.

Kiiladi is a village located on the banks of river Vaigai, in the Sivagangai district. Excavations were done by the Archaeology department of India in that village and unearthed a city belonging 2,200 years back. This excavation work is going to be stopped, and the pits are to be closed. This has aroused anger among the Tamil activists. If the excavations continue, then more things about the antiquity of Tamil can be established.

When Saravanan started from that place, he took the bundle of John Keiser along with him in the car. When he crossed Chenglepet, the car's speed accelerated. At dawn, he stopped at a Kumbakonam coffee shop. He goggled his mouth and had a cup of coffee. Then he continued his journey and started reading the notes and scribblings of John Keiser.

He had jotted down many points from the book authored by Balakrishnan, IAS. Mael referred to the west, the highlands, especially the mountains, and the keel, referred to the lowlands the east. This east referred to the countries like Iran, Afghanistan, Pakistan, and Punjab... Uur which means the city is found in many places in India and he quoted examples like Jaipur, Nagpur, Fathehpur, etc. In Iraq and Pakistan, there are cities called Kurinji which show that they are previously habitats of Tamils.

John's handwriting was difficult to read. He might be a left-hand writer because his writings were slanting toward the right side. He had been very angry with others who stood against Tamil. He noted that the Tamils had no land for them, so their civilization was crushed. Tamils remained with the glory of their language. Total India was conspiring against Tamils. Few don't know the glory of Tamils still they joined hands with the conspirators.

In Kiiladi, the houses were built in multiples of 11 feet similar to that of the Indus valley civilization. This pattern of the architecture of Tamils is found to be unique. Why do people belonging to other races try to hide the greatness of Tamils and prove that they lived in the Indus Valley? The opposition people showed a horse statue and make others believe that it was an Aryan civilization. They fabricate stories to prove there was a river in the name of Sarswathy and that Vedas originated in that valley. The government is generous in allotting funds for these fabrications to be spread by and among the scholars' forums.

In this place, John had written a line in red, 'Tamils will sacrifice their lives for their language.. and it is sinful to take their lives'. The writings were over. Saravanan found the last line was not written in red ink but in blood. The blood had dried and was found as layers in a few places. Saravanan sent this blood sample for the gene test. He was sent to the Ancestral Genetic Line Association to find out about his forefathers. This DNA chain started in Greece, stayed in Thanjavur, and ended in America, gaining a great status for the scribbling of John Keiser.

Dev got up, shaking his head. Now everything seems to be clear. Why Dev should come to know that a man born in some other place was murdered?

This is not accidental. After a lot of effort, he had come to know this. Saravanan had found out that John Keiser's 100th grandfather was a trader in Greece and he imported pearls, pepper, and cotton from Tamil Nadu to his country. He lived in the period of Irumporai, a Chola king. Saravanan also found out that the robe spread on the corpse of Aristotle was taken there by Antanomous, the forefather of John Keiser on his ship. So it is inferred that Aristotle and Irumborai lived in the same period. Saravanan planned to telecast the link of Greeks with Tamils as a series for twenty weeks on a Tamil television channel.

Saravanan went to a Greek museum and read many books about the early Greeks and their lifestyle. He sought the help of a person who could read them and another person who could translate them.

In one book, it was written that Aristotle and Alexander planned to wage war on Sindhia. They wanted to get into Sindhia through the port of Melaka in Thiramida. At that time Alexander asked Aristotle,

Is Thiramida a big country?

Yes, it is great, not in size but in antiquity. You should get Thiramida. It is the forerunner of civilization to the entire world. Its wealth of knowledge is the main reason for us to build houses, wear clothes and speak a language. The wall now you are relaxing is also their contribution to this world.

Saravanan's Tamil documentary ended like this; 'Only Tamils will give away their lives for their language. Whenever a crisis occurs, they sacrifice their lives and save the language. He believes that like a human being, his language also has a life. He used to say, 'Slowly Tamil will die', 'Tamil will live' and 'Tamil has survived'. So it is common for them to become Tamil martyrs for the life of their mother tongue. He will burn himself as a lamp to sustain the feeling of affinity towards his language. He showed the images of Muthukumar and Senkodi at the end.

The next plan is to start a new documentary 'Greeks and Tamils'

Saravanan shared his idea with Thamarai. He detailed the relationship between Greeks and Tamils to her. Anatanomous happily married a Tamil girl who resembled Cleopatra. This was repeatedly mentioned in John Keiser's scribblings. He wrote all his notes in his diary and drafted his document.

Saravanan's anti-Hindi agitation documentary also attracted the enemies of the Tamils. The day for his murder was planned. Then, BJP was the ruling party. Modi, the prime minister, was traveling abroad. Galburky, and Gouri Lankesh were killed at that time and along with them, Saravanan was also put to death. The accused were not arrested in any of these murders.

It was a planned murder. Dev's brain was tilling the land of truth.

ராஜ்குமாரி அம்ரித் கவுர்

அரிமா வெங்கடேசன்

நோபல் ஹாட்ஸ், அரிமா சங்கம் கோவை

இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்திலும், சுதந்திர இந்தியாவின் மருத்துவத் துறையை கட்டமைப்பதிலும் மிக முக்கிய பங்காற்றிய ராஜ்குமாரி அம்ரித் கவுர் (Rajkumari Amrit Kaur) அவர்களின் வரலாற்றை இங்கே விரிவாகக் காண்போம்.

அவர் ஒரு அரச குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும், காந்திய கொள்கைகளால் ஈர்க்கப்பட்டு, தனது கிறிஸ்தவ நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் ஏழை எளிய மக்களுக்காகத் தன் வாழ்வை அர்ப்பணித்தவர்.

ராஜ்குமாரி அம்ரித் கவுர் (1889–1964):

ஓர் அறிமுகம்

இந்தியாவின் முதல் சுகாதாரத் துறை அமைச்சராக (First Health Minister) பதவி வகித்தவர் இவர். மகாத்மா காந்தியின் மிக நெருங்கிய உதவியாளராகவும், அரசியல் நிர்ணய சபையின் உறுப்பினராகவும் இருந்தார்.

1. பிறப்பு மற்றும் பின்னணி (கிறிஸ்தவ வேர்கள்)

1. பிறப்பு: பிப்ரவரி 2, 1889 அன்று லக்னோவில் (உத்தரப் பிரதேசம்) பிறந்தார்.
2. குடும்பம்: பஞ்சாபின் கபுர்தலா (Kapurthala) அரச குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்.
3. மதம் மற்றும் தியாகம்: இவரது தந்தை ராஜா ஹர்னம் சிங் (Raja Harnam Singh). இவர் சீக்கிய மதத்திலிருந்து கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு மாறியவர். கிறிஸ்தவத்தை தழுவிய காரணத்தினால், ஹர்னம் சிங் தனக்கு கிடைக்கவேண்டிய கபுர்தலா அரியணையை (அரசர் பதவியை) இழந்தார். இந்த தியாக வரலாறு அம்ரித் கவுரின் வளர்ப்பில் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.
4. கல்வி: இங்கிலாந்தில் உள்ள டார்செட் (Dorset) பள்ளியிலும், ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக்கழகத்திலும் கல்வி பயின்றார்.

2. சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பங்கு

இங்கிலாந்தில் படிப்பை முடித்துவிட்டு இந்தியா திரும்பிய பிறகு, கோபால கிருஷ்ண கோகலே மற்றும் மகாத்மா காந்தி ஆகியோரின் தாக்கத்தால் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் குதித்தார்.

1. காந்தியின் செயலர்: 1930 முதல் 16 ஆண்டுகள் மகாத்மா காந்தியின் தனிச்செயலராகப் பணியாற்றினார். காந்தியின் சபர்மதி ஆசிரமத்தில் எளிய வாழ்வை மேற்கொண்டார்.
2. உப்பு சத்தியாகிரகம் (1930): தண்டி யாத்திரையில் தீவிரமாகப் பங்கேற்றார். இதற்காக ஆங்கிலேய அரசால் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்.
3. வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம் (1942): இந்த போராட்டத்தின் போது முன்னின்று செயல்பட்டதனால், மீண்டும் கைது செய்யப்பட்டு அம்பாலா சிறையில் கொடூரமான தனிமைச் சிறைவாசத்தை அனுபவித்தார்.
4. பெண்கள் உரிமை: பால் விவாகம் மற்றும் தேவதாசி முறைக்கு எதிராகக் கடுமையாகப் போராடினார். 1927ல் 'அகில இந்திய பெண்கள் மாநாட்டை' (AIWC) நிறுவ உதவினார்.

3. தேசக் கட்டுமானத்தில் பங்கு (சுதந்திரத்திற்குப் பின்)

சுதந்திர இந்தியாவின் வளர்ச்சியில் இவரது பங்கு அளப்பரியது.

1. அரசியல் நிர்ணய சபை உறுப்பினர்: இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்கிய குழுவில் ஒருவராக இருந்தார். சிறுபான்மையினருக்கான தனி இட ஒதுக்கீட்டை எதிர்த்து, அனைவரும் சமம் என்ற அடிப்படையில் போட்டியிட வேண்டும் என்று வாதிட்டார்.
2. முதல் சுகாதார அமைச்சர் (1947-1957): ஜவஹர்லால் நேருவின் அமைச்சரவையில் இந்தியாவின் முதல் சுகாதாரத் துறை அமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றார். ஆசியாவிலேயே அமைச்சரான முதல் பெண்மணி இவர்தான்.
3. எய்ம்ஸ் (AIIMS) மருத்துவமனை: டெல்லியில் உள்ள அகில இந்திய மருத்துவ அறிவியல் கழகம் (AIIMS) உருவாகக் காரணமானவர் இவரே. இதற்காக நியூசிலாந்து, ஆஸ்திரேலியா, ஜெர்மனி போன்ற நாடுகளிடமிருந்து நிதியுதவி பெற்றார். எய்ம்ஸ் மருத்துவமனையின் முதல் தலைவராகவும் செயல்பட்டார்.

4. கிறிஸ்தவ விழுமியங்களும் சேவையும்

ராஜ்குமாரி அம்ரித் கவுர் ஒரு தீவிரமான கிறிஸ்தவர். பைபிள் வாசிப்பும், இயேசு கிறிஸ்துவின் சேவைக் கோட்பாடுகளுமே அவரை சமூக சேவைக்குத் தூண்டின.

ஆதாரங்கள் (References)

ராஜ்குமாரி அம்ரித் கவுரின் வரலாற்றை உறுதிப்படுத்தும் சில முக்கிய ஆதாரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:

1. *AIIMS Official History*: எய்ம்ஸ் மருத்துவமனையின் அதிகாரப்பூர்வ இணையதளத்தில் "The Founder" என்ற பகுதியில் அம்ரித் கவுரின் பங்கு பற்றி விரிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.
2. *Constituent Assembly Debates (CAD)*: இந்திய நாடாளுமன்ற ஆவணக்காப்பகத்தில் உள்ள அரசியல் நிர்ணய சபை விவாதக் குறிப்புகள்.
3. புத்தகம்: *Rajkumari Amrit Kaur by Aruna Asaf Ali & G.N.S. Raghavan (National Book Trust, India)*.
4. காந்தியின் கடிதங்கள்: "Letters to Amrit Kaur" என்ற தலைப்பில் மகாத்மா காந்தி அவருக்கு எழுதிய கடிதங்கள் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.
5. *Rajya Sabha Archives*: மாநிலங்களவை ஆவணங்களில் அவர் அமைச்சராகப் பணியாற்றிய காலத்திய குறிப்புகள்.

முடிவுரை

1964ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 6 அன்று ராஜ்குமாரி அம்ரித் கவுர் காலமானார். ஒரு இளவரசியாகப் பிறந்தாலும், சுகபோகங்களைத் துறந்து, ஒரு எளிய கதர் ஆடை அணிந்த கிறிஸ்தவத் துறவியைப் போல தேசத்திற்காக வாழ்ந்தவர் அவர்.

Thirukkural

In English - Dr. Chandrika Subramanian

5. Married Life

46. Of what avail is ascetic bareness if one can lead happily a righteous family life?
47. To lead an ideal natural married life is the greatest striving after happiness on the earth.
48. Ascetics endure an austere life of prayer. Better is the householder who leads a right life of dutiful virtue.
49. Family life if virtue itself; The ascetic life too is equally good if irreproachable.
50. He who leads an ideal virtuous life in the world, is worthy of divine regard (even as good in heaven).

6. The Worth of a Wife

51. A good wife dignifies home life and adjusts expenditures to the income of her husband.
52. All other greatness is nothing in a man's life without a good chaste wife who brightens home. ng at home if the housewife is good and virtuous. If she is bad, life is worthless

வண்ண விளக்குகள்- மரபுக் கவிதைகள் - பூங்கொடி பராங்குசம் - ஒரு பார்வை

பொன். குமார்

ஆசிரியர் - தமிழ் மாமணி, புலவர் பூங்கொடி பராங்குசம், தமிழாசிரியர் (ஓய்வு), புதுச்சேரி
வெளியீடு - பூங்கொடி பராங்குசம் புதுச்சேரி

தமிழ்க்கவிதை மரபு என்பது மரபுக் கவிதையே. இருபதாம் நூற்றாண்டு தொடக்கத்தில் புதுக்கவிதைத் தோன்றி பல பரிமாணங்கள் பெற்றிருந்தாலும் இருபத்தொன்றாம் நூற்றாண்டிலும் மரபுக் கவிதைத் தொடர்வது அதன் வீரியத்தைக் காட்டுகிறது. மரபாளர்களில் ஆண்கள் அதிகமெனினும் பெண்களின் பங்களிப்பும் குறிப்பிடத்தக்கதாயுள்ளது. பெண்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்களுள் பூங்கொடி பராங்குசம். கவிஞர் புதுவைச் சிவத்தின் புதல்வி. பல அமைப்புகளில் பொறுப்பாளர். பல விருதுகளுக்கு உரிமையாளர். இவர் இலக்கிய உலகிற்கு அளித்துள்ள மரபுக் கவிதைத் தொகுப்பு வண்ண விளக்குகள். இது புதுவையின் பெண் எழுதிய மரபுப்பாடல் என சிறப்பு தகுதி பெறுகிறது.

தமிழ்க்கவிஞர்களில் சிலர் தொகுப்பெனினும் வாசிப்பெனினும் தமிழ் வாழ்த்துடன் தொடங்குவதை மரபென கொண்டுள்ளனர். கவிஞர் பூங்கொடி பராங்குசமும் தமிழ் வாழ்த்துடனே தொடங்கியுள்ளார். தொடர்ந்து உலகத் தமிழர் ஒற்றுமையில் தமிழர் பெருமை பேசியுள்ளார்.

குறிஞ்சி முல்லை கண்ட பின்னும்
மருதத் துடனே நெய்தலும் சேர்த்தே
ஒருங்கே திணையை உணர்ந்தவன் அவனே
என பல பெருமைகளை பட்டியலிட்டுள்ளார். அன்னை மொழியே அமுதம்
கவிதையில்
அன்னை மொழியே அமுதாகும்
அதற்கே என்றும் ஈடில்லை
முன்னோர் பெருமை குன்றாமல்
மூத்த தமிழே அரசாளப்
பின்னே வளமும் தலைமுறைக்கும்

பெரிதாய்ச் சேர்க்கும் செல்வமதாய்
மன்னர் காத்த மறத்தமிழின்
மாண்பு நெறியைக் காத்திடுவோம்
என போற்றியுள்ளார். செந்தமிழ் நாடு கவிதையில்
முத்தமிழுக் கொப்பாக மொழிவே றுண்டோ?
என வினவி தமிழின் சிறப்பை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். தமிழை மட்டும்
போற்றாமல்
எரிதீயாம் ஆங்கிலத்தை ஒட்டி விட்டு
இழந்த மானம் காத்திடுவோம் என்றும் உண்மை
என்கிறார். இழந்த மானம் காப்போம் மூலம்
கவிதைகளால் தேசத்தைக் காப்பாற்ற முடியுமா?
என தலைப்பில் வினவி
கவிதைகூ றும்வழியில் கருத்துடனே சென்றால்
காத்திடலா மிவ்வுலகைக் கவனத்திலே கொண்டால்

என கவிதையின் ஆற்றலை எடுத்துக்கூறி கவிஞர்களையும் பெருமைப்படுத்தியுள்ளார்
கவிஞர். அந்நாளில் அரசவைக் கவிஞர்கள் இருந்தது நினைவுக்கூரத் தக்கது.

ஈன்றெடுக்கும் எவ்வுயிர்க்குந் தாயென்றே பெயராம்
ஈனாத உயிர்கூடத் தாய்மைகொள்ளும்: அம்
நன்றிதையே உணர்ந்தாலே நலமுண்டாம் என்றும்
நாட்டினிலே தாய்வேறு தாய்மையும் வேறாம்
என தாய்மைக்கு புதுவிளக்கம் தந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.
எள்ளள வேனும் இதயந் தன்னில்
இரக்கம் கொள்ளாமல்
கள்ள எண்ணம் கொண்டோர் தம்மை
காறி உமிழ்ந்திட்டார்

என புதுமைப் பெண்கள் குறித்து எழுதியுள்ளார். இச்சிந்தனை மூலம் கவிஞர் பாரதியின்
பிரதிநிதியாக செயல்படுவதை அறிய முடிகிறது. தொடர்ந்து பெண்கள் முன்னேற்றம்,
பெண்ணுக்குச் சுதந்திரம் குறித்தும் பாடியுள்ளார்.

எளிய மனிதர் இன்னலையும்
ஏழைக் குழந்தைக் கல்வியையும்
ஒளியை இழந்தோர் வாழ்வினையும்
உயர்த்தி வாழ நினைத்திடுவார்
என மகளிர் சங்கம் செயல்பாடுகள் பற்றியும் பாடியுள்ளார்.
உலகினிலே மக்களினம் இரண்டாம் உண்டாம்
உருவத்தின் அமைப்பாலே ஆண்பெண் ணென்று
பலகால முன்னாலே புலவர் சொன்னார்
பாட்டெல்லாம் உயர்வுதாழ்வு இல்லை யாக
நலமுள்ள கருத்தையே எழுதி வைத்தார்

நாட்டிற்கும் பொதுவாக ஆக்கி வைத்த
விலையில்லாப் பொருளாக ஆணும் பெண்ணும்
வித்திட்டார் சமமென்று வாழ்க நாளும்

என ஆண் பெண் சமத்துவம் தேவையென எழுதியுள்ளார். ஒருபுறம் பெண்கள் முன்னேற்றம், பெண் உரிமைப் பற்றி பேசினாலும் மறுபுறம் சமத்துவம் கோருவது கவனிப்பிற்குரியது. இவ்வாறான சமுதாய கருத்துகள் மட்டுமல்லாது பைந்தமிழ் பாரதி, பாவேந்தர் பாரதிதாசன், மொழி ஞாயிறு பாவாணர், பெருந்தலைவர் காமராசர் வாழ்க, கவிஞர் புதுமைச் சிவம், முதல்வர் அரங்கசாமி என மனிதர்கள் குறித்து பாடி தன்னன்பை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இவ்வாறான கவிதைகள் மனிதர்களை பாடி வைத்த கவியரசு கண்ணதாசனை நினைவூட்டுகிறது.

மனிதனுக்கு அவசியமான செல்வம் கல்வியே. கல்விச் சிறப்பு குறித்து வள்ளுவர் முதல் பலர்கவியையிறுந்துள்ளனர். கவிஞர் பூங்கொடி பராங்குசமும் கல்வியின் சிறப்பு குறித்து எழுதியுள்ளது சிறப்பாயுள்ளது.

உயிர்தனுக் குணவு பயனுறுதல் போல்
உயரிய வாழ்வினில் மிகவும்
பயிரைக் காக்கும் உரமதாம் கல்வி பயனுற அமைதலே சிறப்பு
என்பது கல்வியின் சிறப்பைக் காட்டுகிறது. தொடர்ந்து
இன்றைய வாழ்வினுக்குக் குறள்நூல் தன்னை
ஏற்பதொன்றே இன்பமாகும்
என தெரிவித்து திருக்குறளைக் கற்க என்கிறார். மேலும்
திருக்குறளில் காணாத கருத்தும் உண்டோ?
தீந்தமிழர் நூலிதுபோல் வேறும் உண்டோ?
என திருக்குறள் பெருமையை எடுத்துரைத்துள்ளார்.

கனவுகள் என்னும் கவிதையில்
 குறிக்கோ ளற்ற கோணல் வாழ்க்கை
 நெறிப்பா டில்லா நியதி யாகும்
 என மனிதர்கள் குறிக்கோளுடன் வாழ வேண்டும் என வலியுறுத்தியுள்ளார்.
 இந்தியாவும் ஒளிர்கிறதே என்று சொல்லும்
 ஏளனத்தை எப்படிநாம் ஏற்றுக் கொள்வோம்

என இந்தியாவின் முன்னேற்றம் கவிதையில் அரசின் மீது விமர்சனம் வைத்துள்ளார்.
 அரசை எதிர்ப்பது, விமர்சிப்பது ஒரு கவிஞரின் உரிமை எனில் ஆலோசனை வழங்குவதும்
 கடமையாகும். கவிஞர் ஏரிகள் புனரமைப்பு திட்டம் ஒன்றை வகுத்துத் தந்துள்ளார்.

ஏரியிலே தூர்வாரி இயன்றளவில் ஆழம்
 ஏற்படுத்தி வைத்தாலே ஓடும்நீர் தேங்கும்
 ஊரினிலே வீட்டினிலே ஓர்குழியில் சேர்ந்தால்
 ஒழுங்காக நிலத்தடிநீர் உயர்வதையே காண்போம்
 என பயனுறும் வகையில் ஆலோசனையை அரசுக்கு ஆதரவாக
 வழங்கியுள்ளார்.
 இழந்த பருவம் மீண்டுவர
 இளமை என்றும் வேண்டுமடி

எனத் தொடங்கும் என் ஆசை இத்தொகுப்பில் வித்தியாசமானது. கவிஞரின்
 இளம்பிராய நினைவுகளை பட்டியலிட்டுக் காட்டியது. தொடர்ந்து

அலைகடலில் ஆழ்த்தி லிருந்து வந்த
 அருமைச்சிப் பிவாய்திறந்த முத்து தானே?
 சிலை வடிக்கும் சிற்பியாகும் வியந்து போற்றும்
 சிறுறுளிக்கும் அடங்காத சிரிப்புத் தானே?
 என்னும் பிள்ளைச் செல்வம் வாசிக்க வாசிக்க இதயத்தை வருடிக்
 கொடுப்பதாயுள்ளது.
 உழுவார் உலகுக் கச்சாணி
 உழவே யதனால் உயர்ந்ததுவாம்
 சுழலும் பூமி தனில் யார்க்கும்
 செய்யும் தொழிலே சிறந்ததுவாம்
 பழகும் தொழில்கள் யாவையும்
 பார்க்கும் நிலையில் பெரிதெனினும்
 உழவன் பெருமை தனியாகும்
 உண்டொன்றில்லாத் தொழிலாகும்

என வள்ளுவருக்கு நிகராக உழவின் பெருமைப் பேசி உழவரை மகிழச் செய்துள்ளார்.
 உழவர் தொடர்பான பொங்கல் பண்டிகைக் குறித்து பொங்கிடுவோம் பொங்கல் என
 கவிதைப் பொங்கல் படைத்து களிப்பூற்றியுள்ளார்.

மானமென்றால் என்னவென்று குறளும் சொல்லும்
 மதிப்புடனே தன்நிலையில் தாழா மையே

மானத்தில் தாழ்ந்துபடின் உயிர்வா மாமை
மாசற்ற வாழ்வெனவே விளக்கம் தந்து
மானமாக வாழ்வதற்கு கவரி யையும்
மாண்புடனே காட்டியதன் உயர்வும் என்னே

என மானம் பற்றி புனைந்தவர் தமிழர்களின் மற்றொரு சொத்தாம் வீரம் குறித்தும் எழுதியுள்ளார்.

வீரமும் காதலும் விளநில மாகப்
பாரினில் வாழ்ந்தவன் பண்டைத் தமிழன்
என புகழாரம் சூட்டியுள்ளார். ஆனால் காதல் குறித்து பாடவில்லை.
நட்புக்கே இலக்கணத்தை நவின்றவரு முண்டு
நானிலமும் அதன்படியே நடந்தவருமுண்டு
உட்பகையே கொண்டிங்கு உயர்ந்தாரு மில்லை
ஊரினையே பகைத்தோரும் உயிர்வாழ்ந்த தில்லை
என்றும் நட்பும் நயமாய் எழுதப்பட்டுள்ளது.

எல்லா மதங்களும் அன்பையே போதிக்கிறது. உலக இயக்கமே அன்பின் அடிப்படையிலேயே இயங்குகிறது. கவிஞர் பூங்கொடி பராங்குசமும் அன்பு வேண்டும் என்று இறுதியாக எழுதியிருப்பது மனத்தை நிறைவடையச் செய்கிறது.

ஒன்று பட்டால் வாழ்வுண்டாம் ஒற்றுமை நீங்கில் தாழ்வாம்
என்றிட்ட சொல்லே உண்மை எழுபிற விக்கும் சான்றாம்
மன்பதை உயிர்க்கு நல்ல மதிப்புமே வேண்டுமானால்
அன்புடன் வாழ்வு தொன்றே அருமறை போற்றும் வாழ்வாம்
என தொகுப்பை முடித்து மகிழ்ச்சியைத் தொடங்கி வைத்துள்ளார்.

வண்ண விளக்குகள் கவிஞரின் எண்ணச் சிதறல்களாக உள்ளன. மரபு படியே தொகுப்பை தயாரித்து வெளியிட்டுள்ளார். மரபு எனினும் மக்கள் மனத்தில் பதியும் படி எழுதியிருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தி. தமிழ்ப்பற்று, பெண்ணுரிமை ஆகிய இரண்டுமே இத்தொகுப்பின் பிரதான உள்ளடக்கம். தொகுப்பை வாசித்து முடித்த போது தென்றல் தேகம் தழுவிய அனுபவம் ஏற்படுகிறது. இத்தொகுப்பு மரபுக்கவிஞர்களுக்கு மிகவும் பிடிக்கும். புதுக்கவிஞர்களையும் வாசிக்கச் செய்யும். தெளிவான அச்சு, தெவிட்டாத வடிவமைப்பு. அறுசீர்விருத்தம், எண்சீர்விருத்தம், நேரிசை ஆசிரியம், ஆசிரிய ஒத்தாழிசை, சிந்துப்பாடல் என்னும் வகையில் இலக்கணத்துக்குட்பட்டு எழுதப்பட்டு இருந்தாலும் எளிமையான மொழியைக் கையாண்டிருப்பதற்கு கவிஞருக்கு பாராட்டு தெரிவிக்கலாம். மரபு எழுதத் தெரிந்தவர்கள் புதுக்கவிதை எழுதினால் புதுக்கவிதை மேலும் பொலிவுறும். கவிஞர் பூங்கொடி பராங்குசம் புதுக்கவிதை படைக்க வேண்டும். புகழ் பெற வேண்டும்.

தணியாது எரியும் காடு

டாக்டர் புதேரி தானப்பன்
டில்லி

நூல் திறனாய்வு

திறனாய்வாளர்: டாக்டர் புதேரி தானப்பன்
நூற்பெயர்: தணியாது எரியும் காடு
ஆசிரியர்: வி. இளவரசி சங்கர் சாரல் பதிப்பகம்
தொடர்பு எண்: 9443458550
பக்கங்கள்: 204
விலை 180/-

தோழர் வி. இளவரசி சங்கர் என்பவர், "தணியாது எரியும் காடு" என்னும் நூலின் ஆசிரியர். இவர், புதுவை இலக்கிய விருதாளர், எழுத்தாளர், மொழிபெயர்ப்பாளர், மேடைப் பேச்சாளர், நூல் திறனாய்வாளர், சமூகச் செயற்பாட்டாளர், நாடக நடிகை எனப் பன்முகம் கொண்ட பெண்மணியாக விளங்குகிறார். ஆம். பெண்மணிதான்; பெண்களுக்கெல்லாம் மணி போன்றவர்.

தனது தந்தையின் வாழ்க்கைச் சூழலை, அவரது வாழ்வியல் சிறப்பை, அவரது குடும்பத்தின் வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதி, அதற்குத், "தணியாது எரியும் காடு" என்று பெயர் சூட்டியுள்ளார்.

இந்த நூல் இந்தச் சமுதாயத்தில் உள்ள சிக்கல்களை எடுத்துச் சொல்லுகிறது. சாதி என்னும் அவிழ்க்க முடியாத முடிச்சுகளை எடுத்துச் சொல்லுகிறது. இந்த நூலைப் படித்து முடிக்கும்போது நமக்கு ஒரு பெருமூச்சு ஏற்படுகிறது. அந்த அளவுக்கு மிகவும் கனத்த இதயத்தோடு இந்த நூலை அவர் எழுதியுள்ளார்.

இந்த நூலுக்குத் திராவிடர் கழகத் தலைவர் கி. வீரமணி அவர்கள் அணிந்துரை எழுதியுள்ளார்.

திராவிடர் கழகத்தின் செயலவைத் தலைவர் சு.அறிவுக்கரசு வாழ்த்துரை வழங்கியிருக்கிறார்.

எத்திராஜ் மகளிர் கல்லூரியின் தமிழ்த் துறைத் தலைவர், பெரியார் கொள்கையில் மூழ்கி மூத்தெடுக்கும் முனைவர் அரங்க. மல்லிகா அவர்கள் மகிழ்வுரை எழுதியுள்ளார்.

பகுத்தறிவு எழுத்தாளர் மன்றத்தின் மாநிலத் தலைவர் முனைவர் வா. நேரு அவர்கள் வாழ்த்துரை வழங்கியிருக்கிறார்.

இவை யாவும், இந் நூலாசிரியர் வி. இளவரசி சங்கர் அவர்களுக்குப் பெரியாரின் கொள்கைகளில் இருக்கும் ஆழத்தையும் அகலத்தையும் காட்டுகிறது.

இந்த நூலில் உள்ளவை யாவும் இந்நூலாசிரியருக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்கள் ஆகும். எனவே இதனை ஒருவகையில், "இளவரசி சங்கர் அவர்களின் தன்வரலாற்று நூல்" என்றோ, "ஒரு குடும்பத்தின் வரலாறு" என்றோ சொல்லலாம்.

விசாகரத்தினம் என்பது இந்த நூலாசிரியருடைய அப்பாவின் பெயர். தந்தை பெரியார் மீது ஆழ்ந்த பற்றுக் கொண்டவர். அதனால் அவர் சொல்லொணாத் துயரங்களுக்கு ஆளானார். அந்தத் துயரங்களின் தாக்கம் அவரது குடும்பத்தினர் அனைவர் மீதும் பாய்ந்தது.

நடுக்கொண்டையம் பேட்டை என்னும் சிற்றூருக்கு மூன்று பெருமை உண்டு என்று இந்நூல் ஆசிரியர் பெருமை கொள்கிறார்.

கம்பீரமான தோற்றமும் யாருக்கும் பயப்படாத உள்ளமும் கொண்ட காக்காச்சிப் பாட்டி வாழ்ந்த ஊர் என்பது முதல் காரணமாக.

இரண்டாவது காரணம், முதல்வராக இருந்த காமராசரின் மகிழுந்து அந்த ஊரில் பழுதுபட்டதால் அவர் நீண்ட நேரம் அந்த ஊர் மக்களுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தார் என்பதாம்.

மூன்றாவது காரணம், இந்நூல் ஆசிரியரின் தந்தை அந்த ஊரில் பிறந்து வளர்ந்தார் என்பதாம்.

தன் தந்தையைப் பற்றி எவ்வளவு பெருமை கொள்கிறார் இந்த நூலாசிரியர்!

நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வரை சிற்றூர்களில் வாழும் கல்வியறிவு இல்லாத ஏழைகள் தங்கள் குழந்தைகளுக்கு அமாவாசை, பிச்சை, சின்னப் பையன், பெரிய பையன், மொட்டை, சடையாண்டி, ஒத்தங் கொட்டான், குள்ளன், குள்ளச்சி, குள்ளம்மாள், குரட்டன், மாவுவாயன், நொண்டி என்பன போன்ற பெயர்களைச் சூட்டுவது வழக்கமாக இருந்து வந்தது.

அப்படி, பட்டியல் இனத்தைச் சேர்ந்த இந் நூலாசிரியருடைய தாத்தாவின் பெயரும் அமாவாசை என்பதாக இருக்கிறது. அவர் தமிழாசிரியராகப் பணியில் இருந்திருக்கிறார். அவருடைய முதல் மகனாகிய கங்கானம் என்பவரும் மூன்றாவது மகனாகிய சிங்காரவேலுவும் கூட ஆசிரியர்கள்தான். நூலாசிரியரின் அண்ணன் அறிவழகன் என்பவர் வங்கி அதிகாரியாக இருக்கிறார். கங்கானத்தின் மகன்தான் நூலாசிரியரின் தந்தை விசாகரத்தினம். ஆகவே நூலாசிரியரின் வழித் தோன்றல்கள் அனைவருமே கல்வியில் முன்னேறியவர்களாக இருந்துள்ளனர் என்பது மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது.

நூலாசிரியரின் அப்பா சிறுவனாக இருந்த பொழுது அவருடைய தந்தையாகிய கங்கானத்துடன் சிறுவன் விசாகரத்தினமும் புல்கட்டை விற்கக்கடைத்தெருவுக்குப் போவது வழக்கம். கடைத் தெருவுக்குப் போகவேண்டுமானால் அந்தப் புல்கட்டைத் தூக்கிக்கொண்டு அய்யன் தெரு வழியாகத்தான் போகவேண்டும். கொளுத்தும் வெயிலில் வெறுங் காலுடன் நடந்து போவது அந்தச் சிறுவனால் தாங்க முடியாது. ஆகவே, "காலில் செருப்பு அணிந்து கொண்டுதான் வருவேன்" என்று அடம் பிடித்திருக்கிறான். செருப்பு அணிந்து கொண்டு நடந்து வந்தால் அந்தத் தெருவில் இருப்பவர்களுடைய ஏச்சுக்கும் பேச்சுக்கும் ஆளாக வேண்டுமே என்று சிறுவனின் அப்பா (நூலாசிரியரின் தாத்தா) கோபப்பட்டு இருக்கிறார்; சில நேரங்களில் சிறுவனை அடித்தும் இருக்கிறார். அந்த அடி தாங்காமல் சிறுவன் அழுது கொண்டே போயிருக்கிறான். பார்ப்பனியத்தின் தாக்கம் ஒரு அப்பாவிச் சிறுவனின் அழுகையாக வெளிப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி எத்தனை ஊர்களில் எத்தனைச் சிறுவர்களும் பெரியவர்களும் எந்தெந்தக் காரணங்களுக்காக எப்படியெல்லாம் அழுது புரண்டார்களோ யாறிவார்?

மருமகள் மடியில் மாமியாரின் உயிர் போவதைப் பற்றி நீங்கள் கேள்விப்பட்டு இருக்கிறீர்களா? உயிர் போகும் நிலையில் உள்ள மாமியாரை எந்த மருமகளாவது தொடுவாளா? மாமியாரை மடியில் கிடத்தி நாலு வார்த்தை ஆறுதலாகப் பேசுவாளா? "ஆம்" என்றால் அப்படி எத்தனை விழுக்காடு மருமகள்கள் இருப்பார்கள்? இந்த வினாக்களுக்கு விடையாக, "இதோ நான் இருக்கிறேன்" என்று கண்களில் நீர் கசிய நம்மைப் பார்க்கும் ஒரு மாதரசியாக நமது கவனத்தை ஈர்க்கிறார் இந்நூலாசிரியரின் தாய்.

"அகவை முதிர்ந்த எங்கள் அப்பாயி (அப்பத்தா என்னும் பாட்டி) உயிர் பிரியும் நிலையில் இருந்த போது எங்கள் அம்மா அவர்களை மடியில் படுக்க வைத்து பணிவிடைகள் செய்து கொண்டிருந்தார். அப்போது இரு கைகளையும் கூப்பி, " நீங்க நல்லா இருக்கணும்" என்று பாட்டி வாழ்த்தினார். எங்கள் அம்மாவின் மடியிலேயே அவரின் உயிர் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பிரிந்தது. எனக்குத் தெரிந்தவரை மருமகள் மடியில் உயிர்விட்ட மாமியார் இவரொருவராகத்தான் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்". இப்படி எழுதிப்பெருமைப்படுகிறார் நூலாசிரியர் இளவரசி சங்கர்.

ஒவ்வொரு மருமகனும் இப்படி இருந்தால் எந்தக் குடும்பத்திலும் பாகப்பிரிவினை என்னும் சொல்லே இருக்காது; இருந்தாலும் அது பாகப்பிரிவினையாக இருக்காது.

விசாகரத்தினம் (இந்நூலாசிரியரின் தந்தை) எந்த அளவுக்கு மிகவும் நேர்மையானவர் என்பதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு: ஒரு நாள் விசாகரத்தினத்தின் குழந்தைகள் மூவரும் வயலுக்குப் போய் வரும்போது ஓரிடத்தில் பீர்க்கங்கொடி ஒன்று தரையில் படர்ந்திருந்தது. அது தானாக முளைத்திருந்தது. அதற்குத் தப்புச் செடி என்று பெயர். தப்புச் செடி என்றால் யாரும் விளைவிக்காமல் தானாகவே முளைக்கும் செடி என்று பொருள். அந்தச் செடியில் ஒரு பீர்க்கங்காய் காய்த்திருந்தது. அதனைப் பார்த்தவுடன் குழந்தைகளுக்கு அதன் மீது ஆசை ஏற்பட்டு, அதனைப் பறித்துக் கொண்டு வீட்டுக்கு வந்தனர்.

வீட்டுக்கு வந்ததும் இந்தப் பீர்க்கங்காயை விசாகரத்தினம் பார்க்கிறார்; "இந்தப் பீர்க்கங்காய் ஏது? எங்கிருந்து கொண்டு வந்தீர்கள்?" என்று கேட்கிறார். குழந்தைகள் பதில் சொல்லுகின்றனர். "அது நமது செடி இல்லை; அதனால் அதை எங்கிருந்து கொண்டு வந்தீர்களோ அங்கேயே கொண்டு போய் வைத்துவிட்டு வாருங்கள்" என்று சொல்லுகிறார். குழந்தைகள் வெகுதூரம் நடந்து போய் எங்கிருந்து கொண்டு வந்தார்களோ அங்கேயே வைத்துவிட்டு வந்தார்கள். இதுதான் பெரியார் பற்றாளர் வாழும் வகை.

வேறு ஒருவரின் தந்தையாக இருந்தால், "இனிமேல் என்னவாக இருந்தாலும் நம்முடையது அல்லாததைக் கொண்டு வரக்கூடாது; புரிகிறதா?" என்று சொல்லி மன்னித்திருப்பார்.

விசாகரத்தினம் ஓர் அழகான தோட்டத்தை உருவாக்கி அதற்குப் "பெரியார் தோட்டம்" என்று பெயரிட்டார். அந்தத் தோட்டத்தைச் சுற்றி மூங்கில் முட்களால் ஆன வேலி போடப்பட்டது. தோட்டத்திற்கு உள்ளே தென்னைமரம், மாமரம், வேம்பம் மரம், கறிவேப்பிலை மரம், மரமல்லிகை, பூவரசு, சுபாபுல், நொச்சி, முருங்கை, வாழை, நெல்லி, வேலிகாத்தான், ஆடுதொடா, சிவப்பு அரளி, மஞ்சள் அரளி, பசலைக்கீரை, முள்ளுக்கீரை, குப்பைக்கீரை, புளிச்சக்கீரை, பாகற்கொடி, காச அரளி, அந்தி மந்தாரை, கல்வாழை, மணி பிளான்ட், கினியாப்பூ போன்ற இன்னும் பல மரம் செடி கொடிகள் நிரம்பி பச்சைப் பசேல் என கண்களுக்கும் மனத்துக்கும் விருந்தளித்தன என்று சொல்லுகிறார் நூலாசிரியர்.

இவற்றை யெல்லாம் நினைத்துப் பார்த்தால் அந்த அழகான தோட்டத்திற்குள் நாம் குடி இருப்பது போலவும் குழந்தைகளுடன் ஓடியாடி விளையாடுவது போலவும் ஓர் உணர்வு நமக்குள் எழுகிறது. நகரத்தில் வாழ்ந்து அலுத்துப்போன நமது உள்ளம் பெரியார் தோட்டம் போன்ற ஓர் இடத்தைத் தேடி அலைவதை நம்மால் உணர முடிகிறது.

"காணி நிலம் வேண்டும் - பராசக்தி

காணி நிலம் வேண்டும்"

என்று பராசக்தியிடம் பாரதி கேட்டாரே, அந்தப் பாடலும் நினைவுக்கு வருகிறது.

"மதுவை நீ குடித்தால் அது உன்னைக் குடிக்கும்"

"குடிப்பழக்கம் உன் மனைவியை விதவையாக்கும்"

"உன் மக்களை அனாதைகளாக்கும்"

"குடி குடியைக் கெடுக்கும்"

என்று தனது தோட்டத்துக்கு முன்னால் எழுதி வைப்பது விசாகரத்தினத்தின் வழக்கம். விசாகரத்தினம் குடிப்பதில்லை என்பதும் குடிப்பது தவறு என்று மற்றவர்களுக்கு அறிவுறுத்துவது அவரது இயல்பு என்பதும் அவரது நண்பர்களுக்குத் தெரியும். அதனால் அவரை எப்படியாவது ஒருநாளைக்குக் குடிக்க வைத்துவிட வேண்டும் என்று முடிவு செய்தனர். ஒரு நாள் அவரது நண்பர் ஒருவர் தனக்குப் பிறந்தநாள் என்றும் ஒரு சிறிய 'பார்டி'க்கு அவரும் வரவேண்டும் என்றும் அவரைக் கட்டாயப்படுத்தி அழைத்துச் சென்றனர். மற்றவர்கள் குடிக்க, அவர் குடிக்காமல் உறுதியாக மறுக்க, நொறுக்குத் தீனியாவது சாப்பிடுங்கள் என்று நொறுக்குத் தீனியும் கலரும் கொடுத்தனர்.

இவர், நொறுக்குத் தீனியைத் தின்று, கலரைக் குடித்து, 'பார்டி' முடித்தபின் அந்தக் கடைக்கு வெளியே வந்ததும் தடுமாறி ஒரு மரத்தின் மீது மோதி விழுந்து, நெற்றியில் சிறு காயம் ஏற்பட்டது. நடந்ததைப் புரிந்து கொண்டார். (கலரில் மதுவைக் கலந்து கொடுத்திருக்கிறார்கள்) அன்று இரவு வீட்டுக்கு வராமல் காலையில் வந்திருக்கிறார்.

வீட்டில் இருந்தவர்கள் பதறிப்போனார்கள். ஒரு வாரம் கழித்து நடந்ததைக் கூறி, "குடித்தவர்கள் யாரையும் நம் தோட்டத்திற்குள் வர நான் அனுமதித்ததில்லை; நான் மட்டும் வரலாமா? அதனால்தான் அன்று இரவு நான் வீட்டுக்கு வரவில்லை. அப்பாவை மன்னித்து விடுங்கள்" என்று கலங்கியிருக்கிறார்.

நான்கு குழந்தைகளும் அவரை அப்படியே கட்டிபிடித்து அழுதுவிட்டனர். இந்த வரிகளை நான் படிக்கும் ஒவ்வொரு முறையும் எனது கண்கள் கலங்குவதைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை.

பெரியார் பற்றாளர்கள் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்கு விசாகரத்தினம் ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாளராக இருந்துள்ளார் என்பதற்கு இதைவிட வேறு சான்று தேவையில்லை.

ஒரு பெரியார்வாதி அல்லது ஒரு பகுத்தறிவாளன் அல்லது ஒரு நாத்திகவாதி எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதை இந்த நூல் எடுத்துச் சொல்லுகிறது; ஒரு குடும்பத்தை எப்படி நடத்த வேண்டும் என்று சொல்லுகிறது.

தோழர் இளவரசி சங்கர்

எட்டு வயதுச் சிறுவன் விசாகரத்தினத்திற்குத் தனது தந்தையுடன் பெரியாரின் சொற்பொழிவைக் கேட்கும் வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. அந்த நாள் முதல் அந்தச் சொற்பொழிவு அவனுடைய உள்ளத்தில் சில தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. அந்தத் தாக்கம் அவர் வாழ்ந்து மறைந்த 62 வயது வரையிலும் அவருக்குள் வாழ்ந்திருந்தது. அவர் ஒரு தீவிரப் பெரியார் பற்றாளராகவே வாழ்ந்து மறைந்தார்.

ஆரியர்கள் அடைக்கலம் தேடி நமது நாட்டுக்கு வந்தபின்னர், நமது மக்கள் பல்வேறு சாதிகளாகப் பிரிந்தனர். எனவே சமுதாயத்தில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் பெருகி விட்டன. இயற்கையான வாழ்க்கை முறைக்கும் சாதி பாகுபாட்டுக்கும் எந்தவிதத் தொடர்பும் இல்லை. மனிதர்கள் உணர்விலும் உடல் அமைப்பிலும் ஒன்றாக விளங்குகிறார்கள். ஆனால் பண்பாட்டிலும் பழக்கவழக்கங்களிலும் வேறுபட்டுக் காணப்படுகிறார்கள். ஆரியர்களின் பிரித்தானும் சூழ்ச்சியே இதற்குக் காரணம் ஆகும்.

ஆனால் கடந்த 1500 ஆண்டுகளாக இந்தச் சமுதாயத்தில் ஊறிப்போன சாதிப் பிரிவினை ஏதோ ஓர் இயற்கையான இயல்பு போல அமைந்துவிட்டது. இற்றை நாளில் இந்தச் சாதிப் பிரிவினைகள் என்பவை மனிதர்களின் வாழ்வோடு இணைந்தும் பிணைந்தும் காணப்படுகின்றன. இந்தச் சமுதாயத்தில் பலவிதமான தொழில்கள் மக்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இந்தத் தொழில்களே மக்களுக்கிடையே காணப்படும் வேறுபாடுகளுக்கு வழி வகுக்கின்றன. பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள் ஏற்படுவதற்கும் இவையே காரணமாக இருக்கின்றன.

அதாவது, ஒரு குறிப்பிட்ட தொழிலை ஒரு குறிப்பிட்ட மக்களே செய்ய வேண்டும் என்னும் வரையறையினால் சமுதாயத்தில் பிரிவினைகள் தோன்றுகின்றன. அவை சாதிப் பிரிவினைகளுக்கு வித்திடுகின்றன; பலவிதமான சமூகக் கொடுமைகளுக்குக் காரணமாகவும் அமைகின்றன. இந்தச் சாதிகளில் மேல் சாதி என்றும் கீழ் சாதி என்றும் பகுப்பு முறைகள் இந்தச் சமுதாயத்தின் மிகப்பெரும் கேட்டிற்குக் காரணமாக அமைகின்றன.

நம் நாட்டில் ஏறக்குறைய 3000 சாதிகள் காணப்படுகின்றன. நம் தமிழ் நாட்டில்

முதலியார், ரெட்டியார், வன்னியர், நாயுடு, மராட்டியர், தேவாங்கர், நாயக்கர், வேளாளர், கள்ளர், மறவர், நாடார், கௌடர், படையாச்சி, பறையர், பள்ளர், பள்ளி, பார்ப்பனர், அம்பலக்காரர், முத்தரையர் என இப்படி எத்தனையோ சாதி மக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

தெலுங்கர், மலையாளிகள், கன்னடர், ஆங்கிலேயர், இந்தியர், மராட்டியர், செளராட்டிரர், குசராத்தியர், சமற்கிருதர் போன்ற வேற்றுமொழி பேசுவோரும் வாழ்கின்றனர்.

தமிழ் நாட்டில் குடியேறி பல தலைமுறைகளாக வாழ்பவர்கள் அனைவரும் மத வேறுபாடு, இனவேறுபாடு, மொழிவேறுபாடு கருதாமல் தங்கள் தாய்மொழி தமிழ் என்றே மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின் போதும் வேலைவாய்ப்பு தேடிப் போகும் போதும் பதிவு செய்கின்றனர்.

அவர்கள் எவரும் தமிழ்ப் பற்று உள்ளவர்கள் என்று கூறிவிட முடியாது. ஆனால் அவர்கள் சாதிப் பற்றும் இனப் பற்றும் மொழிப் பற்றும் உள்ளவர்கள். அவர்கள் பிழைப்புக்காகத் தமிழைப் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

இந்தச் சாதிகள் ஒவ்வொன்றும் பிற சாதிகளிலிருந்து பிரிந்துள்ளன. இவர்களில் தாழ்த்தப்பட்டோர் மற்ற சாதியினரோடு சேர்ந்து வாழ முடியாமல் பிறருடைய வாழ்விடங்களில் இருந்து வெகு தொலைவில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்களைத் தங்களோடு சேர்த்துக் கொள்ள இந்த நில உடமைச் சமூகத்தில் உள்ளவர்கள் யாரும் தயாராக இல்லை.

இத்தகைய சாதிப் பாகுபாட்டால் விளைந்த சீர்கேடுகளைப் பல இலக்கியங்கள் குறிப்பாக நாட்டுப்புறக் கதைப் பாடல்கள் பேசுகின்றன. சாதிகளுக்குள் உயர்வு தாழ்வு கற்பிக்கப்பட்டு அவற்றின் பயனாகப் பல விதமான பிரச்சினைகளும் சண்டை சச்சரவுகளும் சீர்கேடுகளும் ஏற்படுவதை அந்தக் கதைப் பாடல்கள் விளக்குகின்றன.

இந்நூலாசிரியரின் பட்டறிவு (அனுபவம்) அந்த நாட்டுப்புற இலக்கியங்களை நமக்கு நினைவுபடுத்துகின்றன.

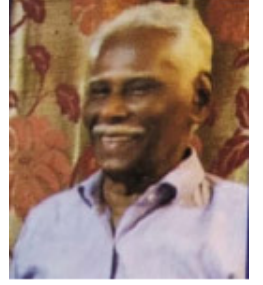
இது ஒரு குடும்பத்தின் வரலாறு. இந்நூலாசிரியர் வி. இளவரசி சங்கரின் தந்தை விசாகரத்தினத்திற்குப் பெரியார் மீது எட்டு வயதில் பற்றுதல் ஏற்பட்ட பிறகு அவர் வாழ்ந்து முடியும் வரை பெரியார் பற்றாளராகவே வாழ்ந்தார்; தனது மனைவி, இரண்டு மகள்கள், மகன் ஆகிய அனைவரையுமே பெரியார் பற்றாளராக வளர்த்தார். வீட்டில் தீபாவளிகூடக் கொண்டாடாமல், குழந்தைகளுக்கு ஒரு உருபாய்க்குக்கூடப் பட்டாசு வாங்கித் தராமல், தீபாவளி என்ற எண்ணமே இல்லாமல் நாள்களைக் கழித்தார். மாறாக, தமிழர் விழாவான பொங்கல் திருநாளை மிகவும் மகிழ்ச்சியாகக் கொண்டாடினார்.

இந்நூலாசிரியரின் தந்தைதான் இந்நூலின் தலைமைப் பாத்திரமாக விளங்குகிறார். பெரியாரின் கொள்கைகளைத் தீவிரமாகப் பின்பற்றுதல், குழந்தைகளைப் பகுத்தறிவு முறையில் வளர்த்தல், அவர்களை நன்கு படிக்க வைத்தல், பிறருடன் அன்பாகப் பழகுதல், நேர்மையைக் கடைபிடித்தல், கிம்பளத்துக்கும் பிறர்பொருளுக்கும் ஆசைப்படாமல் தனது ஊதியத்துக்குள்ளேயே சிக்கனமாக வாழ்க்கையை நடத்துதல் போன்ற நல்ல குண நலன்களுடன் திகழும் அவரது வாழ்க்கை போற்றுவதனுக்கு உரியதாக உள்ளது.

ஒரு பகுத்தறிவு வாதி, ஒரு பெரியார் வாதி, ஒரு நாத்திகவாதி எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்கு விசாகரத்தினம் ஓர் எடுத்துக்காட்டாக விளங்கினார் என்பதும் பெரியார் பற்றாளர்களுக் கெல்லாம் வழிகாட்டியாக வாழ்ந்து மறைந்தார் என்பதும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியாய்த் தெரிகிறது.

பொருள் நலத்தால் ஓரளவு ஒத்துச் செல்லும் குறட்பாக்கள்

மு. பழநிச்சாமி
நூலக அதிகாரி- பணி ஓய்வு
நாகமலை, மதுரை -19

பொதுவாக, திருக்குறளில் ஒரு பொருள் பற்றிய செய்திகள் அந்தந்த அதிகாரத் தலைப்பின்கீழ் தொகுத்தும் வகுத்தும் பகுத்தும் சொல்லப்பட்டிருப்பதை நாம் அறிவோம். இவ்வாறு அதிகாரத் தலைப்பின்கீழ் அமைந்துள்ள குறட்பாக்களைத் தவிர ஒட்டுமொத்தமாக உள்ள அனைத்துத் திருக்குறட் பகுதிகளிலும், ஆங்காங்கு, இடம் பொருள் ஏவலுக்கு ஏற்ப, ஒத்த கருத்துடைய உயர்தனிச் செய்திகள் பரவலாகப் பயின்று வந்துள்ளன. அவற்றைத் தேடித் துருவிக் கண்டறிந்து எடுத்துத் தொகுத்துத் தந்துள்ளேன். இவை 147 துணைத் தலைப்புகளாக அமைந்துள்ளன. இது திருக்குறளில் ஆழங்காற் பட்டு ஆய்வு செய்யும் அறிஞர் பெருமக்களுக்கு உடனுதவும் பகுதியாக (Ready referenc) உற்ற நேரத்தில் உதவும் சமய சஞ்சீவியாக அமைந்து உதவும். இதில் குறட்பாக்களை மட்டும் அதன் உரையின்றித் தந்துள்ளேன். அந்தக் குறட்பாக்களுக்கு உரிய உரையையும் சேர்த்தால் இப்பகுதி மிகவும் விரிந்து விடும். விரிவஞ்சி உரைப்பகுதியைச் சேர்க்கவில்லை.

பொருள் நலத்தால் ஓரளவு ஒத்து செல்லும் குறட்பாக்கள்

1. படிப்பும் பயனும்
கற்றதனால் ஆய பயனென்கொல் வாலறிவன்
நற்றாள் தொழாஅர் எனின் ...2

கற்றிண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
மற்றிண்டு வாரா நெறி....356
2. இருளும் மருளும்
இருள்சேர் இருவினையும் சேரா இறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.5

இருள்நீங்கி இன்பம் பயக்கும் மருள்நீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு.352
3. ஐம்பொறி அடக்கம்.
பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் பொய்தீர் ஒழுக்க
நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார்...6

உரனென்னும் தோட்டியான் ஓரைந்தும் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து. 24

ஐந்தவித்தான் ஆற்றல் அகல்விசம்பு ளார்கோமான்
இந்திரனே சாலுங் கரி. 25

ஒருமையுள் ஆமைபோல் ஐந்தடக்கல் ஆற்றின்
எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து. 126
4. இறைவன் திருவடிகளில் இணைந்து இன்புறுக.
அறவாழி அந்தணன் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
பிறவாழி நீந்தல் அரிது...8

தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற் றல்லார்
அவஞ்செய்வார் ஆசையுட் பட்டு (266)
5. நீரின் நிகரின்மை
வான்நின்று உலகம் வழங்கி வருதலால் தான்அமிழ்தம்
என்றுஉணரல் பாற்று. - 11

நீர்இன்று அமையாது உலகெனின் யார்யார்க்கும்
வான்இன்று அமையாது ஒழுக்கு...20

வானோக்கி வாழும் உலகெல்லாம் மன்னவன்
கோல்நோக்கி வாழுங் குடி. 542

துளியின்மை ஞாலத்திற் கெற்றற்றே வேந்தன்
அளியின்மை வாழும் உயிர்க்கு....557
6. துறவியரின் புகழ், கதிரவன் ஒளி போல் எங்கும் விளங்கும்.
இருமை வகைதெரிந்து ஈண்டுஅறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற்று உலகு. 23

நிலையஞ்சி நீத்தாருள் எல்லாம் கொலையஞ்சிக்
கொல்லாமை தழுவான் தலை. 325

7. அரியன செய்து பெரியோன் ஆகுக.
செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார். 26

பெருமை யுடையவர் ஆற்றுவார் ஆற்றின்
அருமை உடைய செயல். 975

8. மேலோரின் வாய்மொழி மகிமை.
நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும். 28

ஒன்னார்த் தெறலும் உவந்தாரை ஆக்கலும்
எண்ணின் தவத்தான் வரும். 264

9. ஆக்கவும் அழிக்கவும் வல்ல மாதவர் வாய்மொழி.
குணமென்னும் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி
கணமேயும் காத்தல் அரிது. 29)

எரியால் சுடப்படினும் உய்வுண்டாம் உய்யார்
பெரியார்ப் பிழைத்தொழுகு வார். 896

வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளும் என்னாம்
தகைமாண்ட தக்கார் செறின. 897.

10. கருணையின் தலைமை.
அந்தணர் என்போர் அறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்கும்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான். 30

மன்னுயிர் ஒம்பி அருளாள்வார்க்கு இல்லென்ப
தன்னுயிர் அஞ்சும் வினை. 244

11. சித்த சுத்தி
மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்தறன்
ஆகுல நீர பிற. 34

அழுக்காறு அவாவெகுளி இன்னாச்சொல்
நான்கும் இழுக்கா இயன்றது அறம். ...35

முகத்தான் அமர்ந்து இனிதுநோக்கி அகத்தானாம்
இன்சொ லினதே அறம். 93

12. நன்றே செய்க; நன்றும் இன்றே செய்க.
அன்றறிவாம் என்னாது அறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்கால் பொன்றாத துணை. 36

ஒன்றா உலகத்து உயர்ந்த புகழல்லால்
பொன்றாது நிற்பதொன் றில். 233.

13. பகுத்து உண்ணும் பண்பு.
பழியஞ்சிப் பாத்தாண் உடைத்தாயின் வாழ்க்கை
வழியெஞ்சல் எஞ்ஞான்றும் இல். 44

பாத்தூண் மரீஇ யவனைப் பசியென்னும்
தீப்பிணி தீண்டல் அரிது. 227

14. யார் யாருக்குப் பின்?

ஆற்றின் ஒழுக்கி அறனிழுக்கா இல்வாழ்க்கை
நோற்பாரின் நோன்மை உடைத்து. 48

உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லும்
இன்னாச்சொல் நோற்பாரின் பின். 160

ஆற்றுவார் ஆற்றல் பசிஆற்றல் அப்பசியை
மாற்றுவார் ஆற்றலின் பின். 225.

15. மனிதர் தெய்வம் ஆகும் மர்மம்.!

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வான்உறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும். 50.

பெற்றாற் பெறின்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர் வாழும் உலகு. 58.

16. இல்லதும் உள்ளதும்.

இல்லதென் இல்லவள் மாண்பானால் உள்ளதென்
இல்லவள் மாணாக் கடை. 53

அறிவுடையார் எல்லா முடையார் அறிவிலார்
என்னுடைய ரேனும் இலர். 430

17. அறம்- காய்ந்து கொல்லும்.

என்பி லதனை வெயில்போலக் காயுமே
அன்பி லதனை அறம். 77

மறந்தும் பிறன்கேடு துழற்க துழின்
அறஞ்சூழம் சூழ்ந்தவன் கேடு. 204

பிறர்நாணத் தக்கது தான்நாணா னாயின்
அறம்நாணத் தக்கது உடைத்து. 1018

18. மரத்தோடு மருவி அமைவன.

அன்பகத் தில்லா உயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றல் மரந்தளிர்த் தற்று. 78

மண்ணோ டியைந்த மரத்தனையர் கண்ணோ
டியைந்துகண் ணோடா தவர். 576.

உரமொருவற்கு உள்ள வெறுக்கை அஃ தில்லார்
மரம்மக்க ளாதலே வேறு. 600

அரம்போலும் கூர்மைய ரேனும் மரம்போல்வர்
மக்கட்பண்பு இல்லா தவர். 997

நாண்அகத் தில்லார் இயக்கம் மரப்பாவை
நாணால் உயிர்மருட்டி அற்று. 1020

இரப்பாரை இல்லாயின் ஈர்ங்கண்மா ஞாலம்
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று. 1058

19. உடலின் படப்பிடிப்பு

அன்பின் வழியது உயிர்நிலை அஃதிலார்க்கு
என்புதோல் போர்த்த உடம்பு. 80

விளிந்தாரின் வேறல்லர் மன்ற தெளிந்தாரில்
தீமை புரிந்துதொழுகு வார்.143

ஓத்ததறி வான்உயிர் வாழ்வான்மற் றையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும். 214

இறந்தார் இறந்தார் அனையர் சினத்தைத்
துறந்தார் துறந்தார் துணை.310

வைத்தான்வாய் சான்ற பெரும்பொருள் அஃதுண்ணான்
செத்தான் செயக்கிடந்தது இல். 1001

20. விருந்து புரிந்து வேளாண்மை செய்க.

இருந்தோம்பி இல்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு. 81

தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாம் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு. 212.

21. திருமகள் தங்கும் இடம்

அகனமர்ந்து செய்யாள் உறையும் முகனமர்ந்து
நல்விருந்து ஓம்புவான் இல். 84.

கதங்காத்துக் கற்றடங்கல் ஆற்றுவான் செவ்வி
அறம்பார்க்கும் ஆற்றின் நுழைந்து 130.

அறனறிந்து வெஃகா அறிவுடையார்ச் சேரும்
திறன்அறிந் தாங்கே திரு. 179.

மடியுளாள் மாமுகடி என்ப மடியிலான்
தாளுளான் தாமரையி னாள். 617.

22. பெறுபவரின் தகுதி அளவே, அதன் பயன் பொருந்தி வரும்

இனைத்துணைத் தென்பதொன் றில்லை விருந்தின்
துணைத்துணை வேள்விப் பயன். 87.

உதவி வரைத்தன்று உதவி உதவி
செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து. 105.

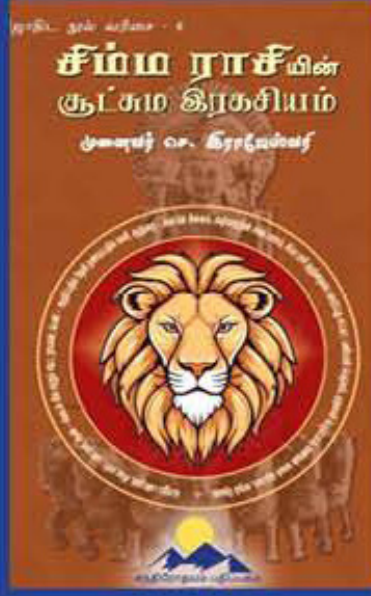
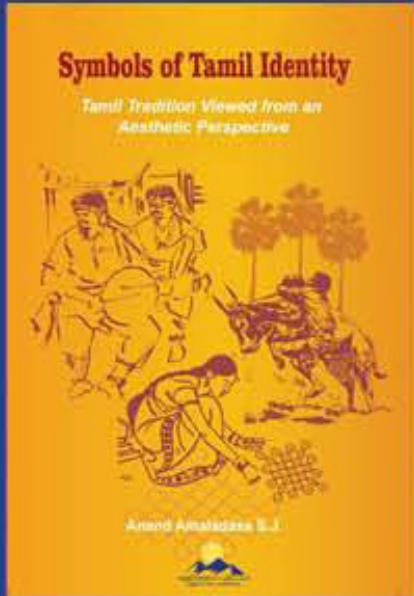
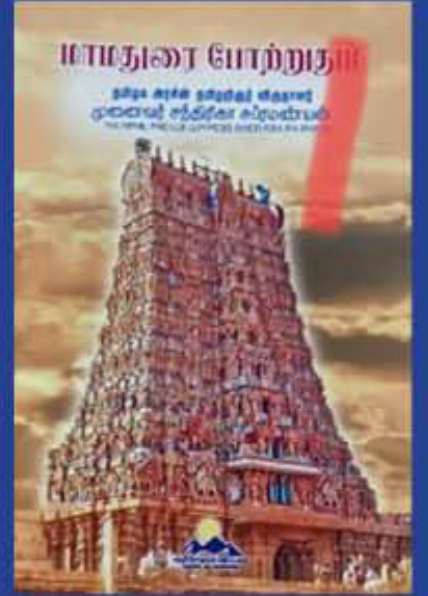
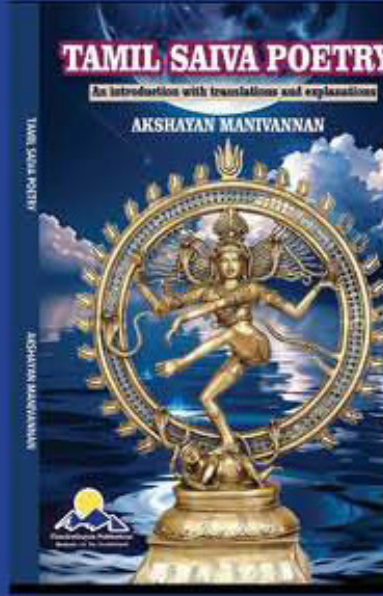
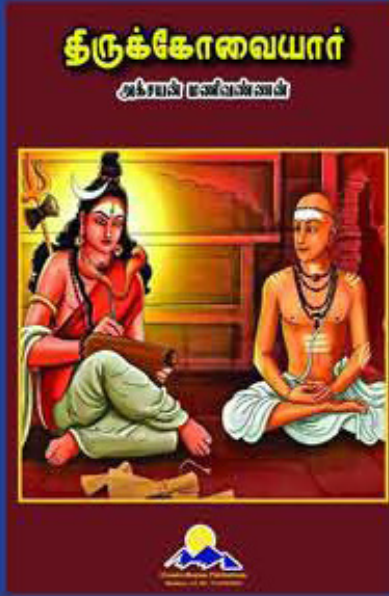
23. ஏங்கி உழல்வதும், நீங்கி நிற்பதும்.

ரிந்தோம்பிப் பற்றற்றேம் என்பர் விருந்தோம்பி
வேள்வி தலைப்படா தார். 88

அற்றேமென்று அல்லற் படுபவோ பெற்றேமென்று
ஓம்புதல் தேற்றா தவர். 626.

(தொடரும்)

புதிய வெளியீடுகள்

சந்திரோதயம் பதிப்பகம், மதுரை-18.
போன் 7010997639